

परमेश्वरको पुनर्निर्माण प्रक्रिया

पश्चात्ताप गर्नुहोस्, फर्कनुहोस् र पुनर्निर्माण गर्नुहोस्

Steve Flatt

परिचय

नहेम्याहका यी पाठहरू हाम्रो लागि लेखिएका थिए, नयाँ करारका मानिसहरू, येशू ख्रीष्टले सजिलो बाटो लिनुहुनेछैन भनेर बुझ्नको लागि।

“तर अब व्यवस्थाबाहेक परमेश्वरबाटको धार्मिकता प्रकट भएको छ, जसको व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले गवाही दिन्छन्। परमेश्वरबाटको यो धार्मिकता येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सबैलाई विश्वास गरेर आउँछ। त्यहाँ कुनै भिन्नता छैन, किनकि सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमाबाट चुकेका छन्, र ख्रीष्ट येशूद्वारा आएको छुटकाराद्वारा उहाँको अनुग्रहद्वारा स्वतन्त्र रूपमा धर्मी ठहरिएका छन्। परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको रगतमा विश्वासद्वारा प्रायश्चितको बलिदानको रूपमा प्रस्तुत गर्नुभयो। (रोमी ३:२१-२५)

उहाँ स्वर्गको सिंहासन कोठाबाट आउनुभयो र त्यो कूसमा मर्नुभयो ताकि तपाईं र म हाम्रा पापहरूबाट मुक्त हुन सकौं।

पाठहरू

1. गर्न बाँकी काम छ
2. बिन्ती को शक्ति
3. सम्भाव्यताका लागि तयार छ
4. विचार देखि कार्य सम्म
5. निरुत्साहीसँग व्यवहार गर्दै
6. पैसाको प्रभाव
7. सञ्चालन धम्की
8. पुनरुत्थान
9. आत्माको लागि स्वीकारोक्ति राम्रो छ
10. हामीलाई फेरि पुनर्जीवित गर्नुहोस्

अध्याय १

त्यहाँ गर्नुपर्ने काम छ

येशूले भन्नुभयो "यस चट्टानमा म मेरो मण्डली बनाउनेछु र हेडिसका ढोकाहरू यसको विरुद्धमा विजयी हुनेछैनन्।" (मत्ती 16:18) र "यदि म जान्छु र तिम्रो लागि ठाउँ तयार गर्छु भने, म फेरि आउनेछु र तिमीलाई म जहाँ छु त्यहाँ लैजान्छु।" (यूहन्ना १४:३)। पत्रुसले भने, "तिमीहरू पनि, जीवित दुङ्गाहरू जस्तै, येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई आत्मिक बलिदानहरू चढाउने पवित्र पुजारी बन्नको लागि आत्मिक घर बनाइदौ।" (१ पत्रुस २:५) प्रायः यस महान् पदलाई बेवास्ता गरिन्छ तर अन्य कुराहरूका बीचमा यसले क्रिस्चियनहरू निर्माण वा पुनर्निर्माणको काममा हुनुपर्छ भनेर बताउँछ। हामी आध्यात्मिक दुङ्गाहरू हौं जो परमेश्वरको उद्देश्यको लागि एकसाथ राखिएको छ।

यदि त्यहाँ कहिल्यै सत्यको सम्झना गराउने समय भएको छ कि भगवान एक निर्माता हुनुहुन्छ, यो अब छ। दुःखको कुरा, आज धेरै चर्चहरू ध्वस्त अवस्थामा छन्। परमेश्वरले मानिसहरूलाई उहाँको मण्डलीमा थपु भएकोले हामी मानिसहरूको कुरा गर्दछौं, भवनहरू होइन। सबै मानिसजाति र विशेष गरी ईसाईहरूको लागि, चर्च सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण र मूल्यवान चीज हो जुन परमेश्वरले निर्माण गर्नुभएको छ। यसको निर्माणले उहाँलाई आफ्नो छोरा गुमाउनु पर्यो। कतिपय ठाउँमा बेवास्तामा र कतिपय ठाउँमा खलबलिएको हुनाले धेरै मानिसहरू त्यहाँ बसेर मात्रै थोरै गर्नमा सन्तुष्ट छन्।

धेरैको लागि अझ बढी व्यक्तिगत आधारमा, तिनीहरूको आफ्नै जीवनको पर्खालहरू विनाशमा परेका छन् - लोभ, वासना, रक्सी वा अन्य लागूपदार्थहरू, तीतोपन, घृणा, स्वार्थ, घमण्डले नष्ट। परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूको पर्खालहरू पुनर्निर्माण गर्न खोज्दै हुनुहुन्छ। उहाँले अरूलाई कारबाही गर्न बोलाउने नेताहरूलाई आह्वान गर्दै हुनुहुन्छ। नहेम्याहले त्यो आह्वानलाई जवाफ दिनुभयो,

उहाँले वास्तवमा परमेश्वरले उहाँलाई चाहनुभएको कुरा गर्नुभयो।

लगभग 1000 ईसापूर्व राजा डेभिडको मृत्युमा, उनका छोरा सोलोमनले सिंहासन लिए र 40 वर्षसम्म शासन गरे। सुलेमानको मृत्युमा, उनका छोरा रहबामलाई राजा बनाइयो। तर रहबाम आफ्नो बुबा जत्तिकै बुद्धिमान् थिएनन्। वास्तवमा उनी निकै गरिब नेता थिए। रहबामको शासनकालमा, राज्य विभाजित भयो, फेरि कहिल्यै एकजुट हुन सकेन। बाह्र जनजातिहरू मध्ये दसवटाले गठन गरे जसलाई उत्तरी राज्य भनिन्छ अबदेखि इजरायल राष्ट्र भनिन्छ। उत्तरी राज्यको नेतृत्व एक पछि अर्को एक बदमाश, असल, मूर्तिपूजा नगर्ने राजाले गरेको थियो, जबसम्म ईसापूर्व ७२१ मा, उत्तरी राज्यलाई अशशूरीहरूले पराजित गरे। तिनीहरू फेरि इतिहासको दृश्यमा एक राष्ट्र वा जनताको रूपमा देखा परेनन्। तिनीहरू सदाको लागि हराए।

दुई बाँकी जनजातिहरू, यहूदा र बेन्जामिन मिलेर बनेको दक्षिणी राज्यलाई यहूदाको राष्ट्र भनेर चिनिन्थ्यो। यहूदा इजरायल भन्दा अलि राम्रो थियो। तिनीहरूका अधिकांश राजाहरूले पनि परमेश्वरको इच्छाको विरुद्धमा विद्रोह गरे, र अगमवक्ता यर्मियाको अधीनमा, परमेश्वरले भन्नुभयो, "तिमीहरू पनि बन्दी बनाइनेछौ।" निस्सन्देह, ईसापूर्व 606 मा बेबिलोनको शक्तिशाली राष्ट्र आए र हजारौं कैदीहरूलाई बगाएर बेबिलोनमा घर फर्काइयो। त्यसको बीस वर्ष पछि, 586 ईसा पूर्वमा, बेबिलोनीहरू फेरि आए र यस पटक, तिनीहरूले यरूशलेमलाई उजाड पारे। तिनीहरूले मन्दिर र पर्खाललाई नष्ट गरे। पछि पर्सियाले बेबिलोनीहरूलाई पराजित गर्‍यो।

तर जब परमेश्वरले यर्मियाको पुस्तकमा यहूदाको कैदको भविष्यवाणी गर्नुभयो, परमेश्वरले पनि 70 वर्ष पछि भन्नुभयो, "म तिमीलाई घर फर्काउनेछु। म तिमीलाई त्यहाँ सदाको लागि बस्न दिने छैन।" 536 ईसा पूर्वमा, पहिलो निर्वासन पछि ठीक 70 वर्ष पछि, जरुब्बाबेल नामको एक व्यक्तिले यहूदीहरूको पहिलो समूहलाई घर फर्केर नेतृत्व गरे र तिनीहरूले मन्दिरको पुनर्निर्माण गरे। तपाईंले यसबारे एभ्राको पुस्तक, अध्याय १ देखि ६ सम्म पढ्न सक्नुहुन्छ।

जेरुबाबेलले पहिलो समूहको नेतृत्व गरेको ८० वर्षपछि ईसापूर्व ४५८ मा एभ्रा नामका पुजारीले यहूदीहरूको अर्को समूहको नेतृत्व गरे। उहाँले सार्वजनिक पूजा र कानूनको पढाइ पुनर्स्थापित गर्नुहुन्छ। यद्यपि, हजारौं यहूदीहरू पर्सियामा निर्वासनमा बसे।

445 ईसा पूर्वमा, हाम्रो कथा फारसको शुशन भन्ने सहरबाट सुरु हुन्छ। शुशन फारसी राजा र फारसको शीतकालीन घर थियो, र यस समयमा, मध्य पूर्वी संसारको प्रमुख शक्ति थियो। हजारौं र हजारौं यहूदीहरू पर्सियामा निर्वासित छन्। ती मध्ये एक जना नहेम्याह नाउँको मानिस हो।

नहेम्याह घर फर्कन तयार हुँदासम्म धेरै यहूदीहरू आफ्नो मातृभूमिमा लामो समयसम्म फर्किसकेका थिए। वास्तवमा, हामीले नहेम्याहलाई भेट्दा, यहूदीहरू प्यालेस्टाइनमा लगभग 100 वर्ष भइसकेका थिए। मैले सुरु गर्न चाहेको प्रश्न यो हो: के तपाईं जनतासँग सोच्नुहुन्न, यहूदीहरू घर फर्किँदै छन्, पुनर्वास गर्न र पुनर्निर्माण गर्न सय वर्ष बितिरहेको छ, के तपाईंलाई लाग्दैन कि तपाईंले कति उत्साहित भएको बारेमा चम्किलो रिपोर्ट सुन्नुभएको छ? तिनीहरू फिर्ता हुने बारे थिए?

यस्तो थिएन; "हकल्याहका छोरा नेहेम्याहका वचनहरू: बीसौं वर्षको चिस्लेउ महिनामा, म शुशन, हनानीको किल्लामा हुँदा, मेरा एक जना भाइ अरू केही मानिसहरूसँग यहूदाबाट आए र मैले तिनीहरूलाई सोधें। निर्वासनबाट बाँचेका यहूदीहरू र यरूशलेमको बारेमा पनि। (नहेम्याह १:१) "तिनीहरूले मलाई भने, निर्वासनबाट बाँचेका र प्रान्तमा फर्केकाहरू ठूलो समस्या र अपमानमा छन्। यरूशलेमको पर्खाल भत्किएको छ र यसका ढोकाहरू आगोले जलाइएको छ।" (नहेम्याह 1:3) तिनीहरू त्यहाँ सय वर्ष भइसकेका छन्, तर यति धेरै समय पछि, फर्केका यहूदीहरू त्यहाँ घरमा असुरक्षित, कमजोर, डरलाग्दो अस्तित्व बाँचिरहेका छन्, तर तिनीहरू अझै पनि निर्वासितहरू जस्तै जीवन बिताइरहेका छन्।

यदि तपाईं नहेम्याह हुनुहुन्थ्यो भने, यसले तपाईंलाई के फरक पार्थ्यो? आखिर तपाईं कैदमा जन्मनुभयो, तपाईंले यरूशलेमलाई कहिल्यै देख्नुभएन, तपाईंले यसको बारेमा मात्र सुन्नु भएको छ। पुरानो इतिहास मात्र हो। तपाईं यो फारसी साम्राज्यको बाहिरी व्यक्ति हुनुहुन्छ, तर तपाईं सफलताको सिँढी चढ्नुभएको छ। तपाईं अब राजा आर्टजारक्सेसको पियाउने हुनुहुन्छ! अब कप-वाहकले तपाईंलाई सबै प्रभावशाली लाग्न सक्छ। तपाईं डिशवॉशर वा टेबलमा वेटर वा बटलरको बारेमा सोच्दै हुनुहुन्छ। अहं। एक कप वाहक त्यो भन्दा धेरै प्रमुख र महत्त्वपूर्ण थियो। राजाका सहयोगीहरूमध्ये सबैभन्दा बढी जिम्मेवार, प्याला बोक्ने, राजाको खानाको स्वाद लिन्थे र राजाले पिउनु अघि राजाको दाखमद्य पिए। अर्को शब्दमा, उहाँ कुनै पनि हत्या प्रयासको लागि शाही गिनी पिग हुनुहुन्थ्यो, र त्यो दिन र समयमा, त्यहाँ प्रशस्त थिए। पुरातन इतिहासकारहरूले हामीलाई बताउँछन् कि राजाकी पत्नी बाहेक अरू कसैको राजाका सबै निर्णयहरूमा प्यानेरको जति प्रभाव थिएन। त्यसोभए, यहाँ नहेम्याह एक बन्दी हुनुहुन्छ जो यस संस्कृतिमा हुर्केका छन् र राज्यको दोस्रो सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण स्थानमा छन्। के तपाईंलाई लाग्दैन कि नेहेम्याहले प्यालेस्टाइनको दयनीय अवस्थाको रिपोर्ट सुने र केवल यसो भने, "यो लज्जाको कुरा हो! काममा फर्किनु पर्छ। अर्को चेक नगद जानु पर्छ!" नहेम्याहले के गरे भन्ने यहाँ छ। "जब मैले ती कुराहरू सुने, म बसेँ र रोएँ। केही दिनसम्म मैले विलाप गरें, उपवास बसे र स्वर्गका ईश्वरसामु प्रार्थना गरें।" (नहेम्याह १:४) एक बन्दी जो यस संस्कृतिमा हुर्केको छ र राज्यको दोस्रो सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण स्थानमा छ। के तपाईंलाई लाग्दैन कि नेहेम्याहले प्यालेस्टाइनको दयनीय अवस्थाको

रिपोर्ट सुने र केवल यसो भने, "यो लज्जाको कुरा हो! काममा फर्किनु पर्छ। अर्को चेक नगद जानु पर्छ!" नहेम्याहले के गरे भन्ने यहाँ छ। "जब मैले ती कुराहरू सुने, म बसैं र रोएँ। केही दिनसम्म मैले विलाप गरेँ, उपवास बसे र स्वर्गका ईश्वरसामु प्रार्थना गरेँ।" (नहेम्याह १:४) एक बन्दी जो यस संस्कृतिमा हुर्केको छ र राज्यको दोस्रो सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण स्थानमा छ। के तपाईंलाई लाग्दैन कि नहेम्याहले प्यालेस्टाइनको दयनीय अवस्थाको रिपोर्ट सुने र केवल यसो भने, "यो लज्जाको कुरा हो! काममा फर्किनु पर्छ। अर्को चेक नगद जानु पर्छ!" नहेम्याहले के गरे भन्ने यहाँ छ। "जब मैले ती कुराहरू सुने, म बसैं र रोएँ। केही दिनसम्म मैले विलाप गरेँ, उपवास बसे र स्वर्गका ईश्वरसामु प्रार्थना गरेँ।" (नहेम्याह १:४)

यो नोस्टाल्जियाको क्षण होइन। यो गहिरो, गहिरो पीडा मा एक मान्छे हो। यो मान्छेको टाउकोमा के भइरहेको छ? उसले कहिल्यै नदेखेको सहरको बारेमा किन चिन्तित छ? यसबाहेक, पर्खालको बारेमा ठूलो कुरा के हो? त्यसले तपाईंलाई किन घुँडा टेक्छ? यदि हामीले नहेम्याहको पुस्तकलाई एकसाथ बुझ्ने हो भने, यदि हामीले परमेश्वरका जनहरूका बीचमा हाम्रो आफ्नै व्यक्तिगत पुनरुत्थान सहितको पुनरुत्थान देख्न गइरहेका छौं भने, पद 4 बुझ्नु मुख्य कुरा हो।

1. भाँचिएको पर्खालले उहाँको भगवानको प्रतिष्ठाको बारेमा केही भन्यो। यरूशलेमलाई पुरातन संसारमा "यहूदीहरूको सहर" भनेर चिनिन्थ्यो। यो तिनीहरूको मन्दिरको ठाउँ थियो। त्यसकारण, यो तिनीहरूको परमेश्वर, यहीवाको बासस्थान थियो। पार्थिवहरूलाई पनि थाहा थियो।

"यहूदामा, परमेश्वरलाई चिनिन्छ। इजरायलमा उहाँको नाम ठूलो छ। उहाँको पाल सालेममा छ (सलेम यरूशलेमको प्रारम्भिक नाम थियो।) उहाँको बासस्थान सियोन हो।" (भजन 76:1-2) "बेबिलोनका नदीहरूको छेउमा, हामी सियोनको सम्झनामा बस्यौं र रोयौं। त्यहाँ चिनारहरूमा हामीले हाम्रो हृदय झुण्ड्यौं, किनकि त्यहाँ हाम्रा बन्धकहरूले हामीसँग गीत मागे, हाम्रा सताउनेहरूले आनन्दका गीतहरू मागे। उहाँले भन्नुभयो, 'हामीलाई सियोनको एउटा गीत गाऊ। हामी विदेशमा हुँदा कसरी परमप्रभुको गीत गाउन सक्छौं?' (भजन १३७:१-४)

एक यहूदीको लागि सियोनको बारेमा गीत र प्रभुको बारेमा गीत एउटै कुरा थियो। किनभने सियोन जहाँ परमेश्वर बस्नुहुन्थ्यो। नहेम्याहले बोझ महसुस गरे किनभने उनलाई थाहा थियो कि संसारका मानिसहरूले यसो भन्दैछन्, "यिनी यहूदीहरूका परमेश्वर को हुनुहुन्छ? हामीले धेरै अघि सुनेका थियौं, उहाँले लाल समुद्रलाई विभाजन गर्नुभयो। हामीले सुनेका थियौं कि उहाँले कसरी राज्य पछि राज्य जित्नुभयो। मलाई भन्नुहोस्, उहाँको घर कहाँ छ? उहाँका मानिसहरूको घर कहाँ छ? जब तपाईंले भग्नावशेषको थुप्रोलाई औल्याउनुभयो, उहाँले उहाँको नामको खिल्ली उडाउनुभयो।" त्यो नहेम्याहको बोझ हो। भग्नावशेषले परमेश्वरको सम्मान हुँदैन र नहेम्याहलाई त्यो थाहा थियो।

2. भाँचिएको पर्खालले उहाँका मानिसहरूको अवस्थाको बारेमा केही भन्यो, र मलाई लाग्छ कि यसले उहाँलाई साँच्चै चिन्तित बनायो। घरमा बसेको यति वर्षपछि पनि उनका मानिसहरू निर्वासित जस्तै जीवन बिताइरहेका छन्। आफ्नो सहरमा पुनर्स्थापना र फस्टाउनको सट्टा, तिनीहरू स्याल जस्तै बाँचिरहेका छन्। तिनीहरू पुनरुत्थान मानसिकताको सट्टा बाँच्नको मानसिकतामा बस्छन्।

नहेम्याहलाई निर्माण परियोजनामा त्यति चासो छैन जति उहाँ एक अभिषेक परियोजना हो। उहाँ पर्खालहरू पुनर्निर्माण गर्न यरूशलेम जाने मात्र चाहनुभएन-उनी मानिसहरूलाई पुनर्निर्माण गर्न घर जान चाहन्थे। त्यो उसको बोझ हो! त्यसोभए, यहाँ यो ईश्वरीय मानिस हो जसको हृदयमा आफ्नो भगवानको प्रतिष्ठा र आफ्ना मानिसहरूको अवस्थाको लागि बोझ छ।

नहेम्याह किन चुनिए, उनी किन गए? ठेकेदार नै नभईकन किन एक पिउनेले सामान, उपकरण र सामग्री लिएर हजार माइलको मरुभूमिको यात्रा गर्‍यो?

1. उनको ख्याल गर्ने हृदय थियो। यो केटा सामाजिक रूपमा आएको थियो! उहाँ पृथ्वीको अनुहारमा सबैभन्दा शक्तिशाली व्यक्तिको दाहिने हात मानिस हुनुहुन्थ्यो। उसले सजिलो सडकमा बसेर भन्यो, "हेर! यो मेरो समस्या होइन! जेरुसेलम मेरो घर होइन र यदि ती मानिसहरू आत्मिक गडबडीमा डुब्र चाहन्छन् भने, तिनीहरूलाई जान दिनुहोस्!" आर्थिक रूपमा सफल भएकाहरूका लागि संसारको वास्तविक समस्याहरूबाट आफूलाई अलग राख्न यो अत्यन्तै सजिलो छ। तर यसको सट्टा, नहेम्याहले यसलाई आफ्नो हृदयमा लिएर उसले यसलाई आफ्नो बोझ बनायो।

तपाईंले बोझ महसुस नगरेसम्म भाँचिएकोलाई कहिल्यै बनाउनुहुन्न। नहेम्याहले गरे। परमेश्वरले आफ्नो सहरमा शोक गर्ने मानिस खोज्दै हुनुहुन्थ्यो। जब सम्म तपाईंले मानिसहरूलाई नभेट्नु हुन्छ जो भग्नावशेषमा परेको छ भनेर शोक गर्ने, तपाईंलाई कुनै पुनरुत्थान हुनेछैन। म दुःखका साथ सुझाव दिन सक्छु कि विश्वव्यापी रूपमा हामीसँग चर्चमा निर्माण गर्नेहरू भन्दा धेरै पर्यटकहरू भएका कारण हामीमध्ये धेरैको हृदयहरू छन् जसले लामो, लामो समयदेखि शोक नगरेका छन्। हामी बस जोड्छौं, हाम्रो अगाडि के छ भनेर देखेर भुईँमा नाकले हाम्रो आफ्नै व्यवसाय गर्दैछौं। हामी वास्तवमा हाम्रो भगवानले जस्तो विनाश भएको संसार देख्दैनौं। नहेम्याहले भग्नावशेष

भएको सहर देखे र घुँडा टेके।

जब हाम्रा हृदयहरू परमेश्वरको हृदय तोड्ने कुराहरूमा टुटेका हुन्छन्, तब हामीले सही गर्ने बाटो फेला पार्नेछौं। तपाईं प्राविधिकको बारेमा सबै कुरा गर्न सक्नुहुन्छ तर यसको कुनै असर छैन। यदि तपाईंको हृदय परमेश्वरको हृदय तोड्ने चीजहरूमा भाँचिएको छ भने, तपाईंले सही गर्नको लागि बाटो पाउनुहुनेछ।

2. उसको जीवन निष्पक्ष थियो। नहेम्याह चरित्रको मानिस नभएको भए राजा आर्टजारक्सेसको पियाउने व्यक्ति कहिल्यै हुने थिएन। संसारमा एउटा ठूलो गलत धारणा यो हो कि नेतृत्वको जग करिश्मा हो, चरित्र होइन। करिश्माले तपाईंलाई शीर्षमा शूट गर्न सक्छ, तर चरित्रले तपाईंलाई त्यहाँ राख्छ। यो सत्य हो कि भगवानले हामीलाई हामी जहाँ भए पनि बोलाउनुहुन्छ तर उहाँले हामीलाई केहि राम्रो बन्न बोलाउनुहुन्छ, र हामीलाई चरित्रको मान्छे बन्न शक्ति दिनुहुन्छ। यो बिना, हामी परमेश्वर द्वारा शक्तिशाली प्रयोग गर्न सक्दैनौं। यसको साथ हामीले छुने सबैलाई आशीर्वाद दिनेछौं।

"तिमीहरूलाई परमेश्वरको वचन बोल्ने आफ्ना नेताहरूलाई सम्झनुहोस्। तिनीहरूको जीवन शैलीको नतिजालाई विचार गर्नुहोस् र तिनीहरूको विश्वासको अनुकरण गर्नुहोस्।" (हिब्रू 13:7) मलाई लाग्छ कि यो क्रिश्चियन चरित्रको लागि कल हो! तपाईंले बोल्ने र परमेश्वरको वचन बाँच्ने नेताहरूलाई हेर्नुहुन्छ। तपाईंले तिनीहरूको जीवन शैली हेर्नुहुन्छ, र तपाईंले त्यसको अनुकरण गर्नुहुन्छ। नहेम्याह इमानदार र निष्पक्ष मानिस भएकाले उनलाई बोलाइएको थियो।

3. उहाँ प्रार्थना गर्ने मानिस हुनुहुन्थ्यो। "केही दिनको लागि, मैले विलाप गरेँ र उपवास बसे र स्वर्गका भगवानको अगाडि प्रार्थना गरेँ।" (नहेम्याह १:४) के तपाईं "केही दिनहरू" कति थिए भनेर जान्न चाहनुहुन्छ? "चिस्लेउ महिनामा, बीसौं वर्षमा।" (नहेम्याह १:१) उसले त्यो रिपोर्ट सुनेपछि। "निसान महिनामा, राजा आर्टजारसेजको बीसौं वर्षमा" (नहेम्याह २:१)

ऊ राजाको अधि जान्छ। अर्को शब्दमा, हामी त्यो के हो भन्न सक्छौं - त्यो चार महिना हो। चार महिनादेखि यो मानिस भगवानसँग प्रार्थना गर्दै आएको छ। धेरैजसो चर्चहरू र ईसाईहरूको सबैभन्दा ठूलो आवश्यकता भनेको प्रार्थनाको पर्खालहरू पुनर्निर्माण गर्नु हो। मलाई डर छ कि हामी मध्ये धेरैजसो ती पर्खालहरू बिना बाँच्ने बानी परेका छौं। नहेम्याह शोक गरे र चार महिनासम्म प्रार्थना गरे किनभने उनले प्रार्थनाको शक्तिमा विश्वास गरे।

के तपाईंको प्रार्थना जीवनको पर्खालहरू बेवास्तामा छन्? परमेश्वरले वास्ता गर्ने व्यक्तिलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ। उहाँले निष्पक्ष व्यक्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ, उहाँले प्रार्थना गर्ने व्यक्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ।

4. उसमा हिम्मत गर्ने इच्छा थियो। हामीले हाम्रो अध्ययनमा देखेछौं, नहेम्याहले आफ्नो आराम क्षेत्र छोडेर पुनरुत्थान सुरु गर्न लागेका थिए। अवतारको पाठ यही हो, हैन र? त्यो येशूको कथा हो। यदि तपाईं भगवानको लागि ठूलो काम गर्न जाँदै हुनुहुन्छ भने, तपाईं जहाँ सजिलो छ त्यहाँ बस्न सक्नुहुन्न।

भवन सधैं कठिन, थप चुनौतीपूर्ण, र दर्शनीय स्थलहरूको तुलनामा अधिक महँगो हुनेछ। तर आरामदायी रहनु उसको लागि कहिल्यै विकल्प हुनेछैन जसको हृदय परमेश्वरको हृदय तोड्ने चीजहरूमा टुट्छ।

नहेम्याह सजिलो भएको ठाउँमा बस्न सकेनन्। उहाँले भन्नुभयो, "म यहाँ छु, मलाई पठाउनुहोस्!" उनीसँग सबैले चाहेको काम थियो। समस्या एक हजार माइल टाढा थियो, मरुभूमि पार, र एक ठाउँ उसले कहिल्यै नदेखेको थियो। उनी भन्छन्, "म जान्छु, म जान्छु। म ठेकेदार होइन, म प्याडवाला हुँ, तर पर्खाल कसैले बनाउनु पर्छ। म जान्छु।"

हामी सबैसँग पर्खालहरू छन् जुन मर्मत गर्न आवश्यक छ। हामी होइन र? हामी मध्ये धेरैको लागि यो प्रार्थनाको पर्खाल हो।

स्टीव फ्ल्याट अमेजिङ ग्रेस लेसन #१३२४ जुलाई २७, १९९७

अध्याय २

बिन्ती गर्ने शक्ति

रिचर्ड एल्वर्थ डेले आफ्नो पुस्तक फिल्ड विद द स्पिरिटमा लेखेका छन्, "गोप्य कारणहरूको अध्ययन गरिएको हो भने यो कुनै अचम्मको कुरा हुनेछैन। मानव इतिहासको हरेक सुनौलो युगमा, यो भक्ति र धार्मिक जोशबाट अगाडि बढ्छ। एकल व्यक्ति। त्यहाँ कुनै वास्तविक जनआन्दोलनहरू छैनन्। यो केवल त्यस्तै देखिन्छ। स्तम्भको केन्द्रमा, त्यहाँ सधैं एक व्यक्ति हुनेछ जसले भगवानलाई चिन्छ र उहाँ कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ भनेर जान्नुहुन्छ।" उहाँ एकदम सही हुनुहुन्छ! त्यसैले भगवानले सधैं नेता खोजिरहनु हुन्छ।

इजकिएल 22:30 मा, परमेश्वरले भन्नुभयो, "म त्यहाँ उभिन सक्ने र पर्खाल बनाउन र मेरो मानिसहरूको तर्फबाट मेरो सामु उभिन सक्ने मानिस खोज्छु।" त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, "मैले कुनै पनि भेटाउन सकिन।" तर उहाँ सधैं हेर्नुहुन्छ।

परमेश्वरले सधैं नेताहरू खोज्नुको कारण यो हो कि नेतृत्व बिना केहि पनि हुँदैन। सबै कुरा नेतृत्वको आधारमा उठ्छ वा पतन हुन्छ। यो सत्य हो जब तपाईं राष्ट्र, सहर, चर्च वा परिवारको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ। सबै कुरा नेतृत्वमा उठ्छ वा खस्छ र यो साँच्चै भित्रबाट निर्मित हुन्छ र बाहिरको बाटोमा काम गर्दछ।

नहेम्याहको पुस्तकमा, ती मानिसहरू यरूशलेमबाट फर्केर आएका थिए र उनीहरूले रिपोर्ट दिए, "ओह, नहेम्याह, यो भयानक छ। यरूशलेममा, पर्खाल ढलेको छ र मानिसहरू अन्धकारमा बाँचिरहेका छन्।" नहेम्याह रोए, शोक गरे, उपवास बसे र प्रार्थना गरे। (नहेम्याह १:४)

तपाईंले कहिले प्रार्थना गर्नुपर्छ?

नहेम्याह प्रार्थना गर्ने मानिस थिए। म मोहित छु कि नहेम्याहको 13 अध्यायहरूमा हामीले उहाँलाई नौ फरक पटक प्रार्थना गरेको पाउँछौं। त्यसोभए, तपाईंले कहिले प्रार्थना गर्नुपर्छ? तपाईंले अरू केही गर्नु अघि प्रार्थना गर्नुहुन्छ, त्यो हो जब तपाईं प्रार्थना गर्नुहुन्छ। नहेम्याहको प्रार्थना चार महिनासम्म चल्यो। अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, नहेम्याहले एक कदम चाल्नु अघि चार महिनासम्म परमेश्वरको सामु घुँडा टेकेका थिए। एक नेताले प्रार्थना भन्दा बढी गर्छ, तर उसले प्रार्थना नगरेसम्म अरू केही गर्दैन।

नेताहरूले प्रार्थनालाई पहिलो प्राथमिकता दिन्छन्; हार्नेहरूले प्रार्थनालाई अन्तिम उपाय बनाउँछन्। यो विशेष गरी हामी मध्ये जो टाइप A व्यक्तित्वहरूका लागि सल्लाह आवश्यक छ। तिमीलाई थाहा छ म के कुरा गर्दैछु? ती व्यक्तित्वहरू जो लक्ष्य उन्मुख, उपलब्धि प्रेरित र व्यस्त व्यक्तित्वहरू छन् जो काम गर्न चाहन्छन्। नहेम्याह एक प्रकारको व्यक्तित्वको प्रतीक थिए। तपाईं एक राज्यको प्रभारी बन्न को लागी एक नो-काउन्ट ले-अबाउट भएर बस्नुहुन्न। यो मानिस आयोजक, प्रेरक, प्रबन्धक र गेट-इट-डन प्रकारको मान्छे थियो। 52 दिनमा, तिनले यरूशलेम सहर वरपरको आधा पर्खाल पुनर्निर्माण गरे। एक प्रकार A को बारे मा कुरा गर्नुहोस्! तर, बाहिर गएर केही गर्नुको सट्टा, नहेम्याहले गर्ने पहिलो कुरा भनेको परमेश्वरसँग एकलै हुनु हो।

केही वर्ष पहिले एउटा राम्रो सानो पुस्तक बाहिर आयो। यसको बारेमा सबैभन्दा राम्रो कुरा शीर्षक थियो, त्यहाँ उभिनहोस्, प्रार्थना गर्नुहोस्। नहेम्याहले त्यही गरे। उहाँ परमेश्वरको प्रकारको नेता हुनुहुन्थ्यो। उनी घुँडा टेकेर नेता थिए। उहाँ एक नेता हुनुहुन्थ्यो जसले बुझेका थिए कि नेतृत्व बिन्तीबाट सुरु हुन्छ। तपाईंले अरू केही गर्नु अघि प्रार्थना गर्नुहोस्।

हामी किन प्रार्थना गर्छौं?

1. परमेश्वरमा आफ्नो निर्भरता स्वीकार गर्न प्रार्थना गर्नुहोस्। वास्तवमा, हामीले धेरै प्रार्थना नगर्नुको कारण यो हो कि हामीलाई आवश्यक छैन। हामी सोच्दछौं कि हामी यसलाई आफ्नै हातमा ह्यान्डल गर्न सक्छौं। तपाईंलाई समस्या हुँदा तपाईंको सबैभन्दा सामान्य प्रतिक्रिया के हो? म हामी मध्ये धेरैको लागि भन्न हिम्मत गर्छु, सामान्य प्रतिक्रिया "म यस बारे के गर्न जाँदैछु?" जब प्रतिक्रिया हुनुपर्छ, "भगवान, तपाईं यस बारे के गर्न चाहनुहुन्छ?"

प्रायः हामी येशूले भन्नुभएको कुरा बिर्सन्छन् "म बाहेक, तपाईं केहि गर्न सक्नुहुन्न।" (यूहन्ना १५:३) त्यो एकदमै बलियो छ। पावलले लेखे: "कुनै कुरामा चिन्तित नहोओ, तर हरेक कुरामा प्रार्थना र बिन्तीद्वारा, धन्यवादसहित परमेश्वरमा आफ्नो निवेदन प्रस्तुत गर्नुहोस्।" (फिलिप्पी ४:६) तपाईं केको बारेमा प्रार्थना गर्नुहुन्छ? सबै कुरा! बिन्ती संग आफ्नो प्रार्थना प्रस्तुत गर्नुहोस्। मेरो फलदायीता र प्रभुको लागि मेरो उपयोगिता सुरु हुन्छ जब मैले उहाँमा मेरो पूर्ण निर्भरतालाई बुझ्छु। "उहाँमा हामी बाँच्दछौं, चल्छौं, र हाम्रो अस्तित्व छ।" बाइबलले बताउँछ कि उहाँले आफ्नो शक्तिको वचनद्वारा संसारलाई एकसाथ राख्नुहुन्छ। हामी यसलाई सामान्य रूपमा लिन्छौं। के तपाईं तपाईंको शरीरमा अणुहरू एकसाथ टाँसिएको महसुस गर्नुहुन्छ? ओह, तपाईं भन्नुहुन्छ कि यो भौतिक र रसायन विज्ञानको नियम हो। तपाईंलाई लाग्छ कि यी कानूनहरू कहाँबाट आए? कारण तपाईंको शरीरले गर्दैन केवल अन्तरिक्षमा जानु भनेको यो हो कि उहाँले आफ्नो शक्तिको शब्दद्वारा सबैलाई एकसाथ समात्नु भएको छ। म त्यो सम्झाउन प्रार्थना गर्छु।

2. बोझ कम गर्न प्रार्थना गर्नुहोस्। नहेम्याहले आफ्नो घुँडा टेकेका थिए किनभने उनीसँग सियोनमा के भइरहेको थियो भन्ने खराब रिपोर्ट थियो। बाइबलले भग्नावशेषहरूमा रोए। केवल शोक र विलाप गर्नुको सट्टा, उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो। उसले आफ्नो समस्या भगवान समक्ष पुर्यायो। हिब्रूमा नहेम्याहको अर्थ "परमप्रभु मेरो सान्त्वना हुनुहुन्छ।" पावलले भने, "सबै कुरामा प्रार्थना गर, र सबै समस्याभन्दा परको परमेश्वरको शान्तिले ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूको हृदय र दिमागलाई रक्षा गर्नेछ।" (फिलिप्पी ४:६) "तर प्रभुमा आशा गर्नेहरूले आफ्नो शक्तिलाई नयाँ बनाउनेछन्। तिनीहरू चीलहरू जस्तै पखेटाहरूमा उड्नेछन्; तिनीहरू दौडनेछन् र थाकेनन्। तिनीहरू हिँड्नेछन् र बेहोस हुनेछैनन्।" (यशैया 40:31) यसैले ईश्वरीय मानिसहरूले आफ्ना समस्याहरू प्रभुमा लैजान्छन् किनभने उहाँको शान्तिले प्रार्थना पछ्याउँछ र परमेश्वरले तपाईंको पीठबाट त्यो बोझ हटाउनुहुन्छ र तपाईंलाई फेरि माथि उठ्न दिनुहुन्छ। यसले

बोझ कम गर्छ।

3. परमेश्वरको शक्ति पहुँच गर्न प्रार्थना गर्नुहोस्। यो सबैको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कारण हो। विश्वासको प्रार्थना जस्तो कुनै पनि कुराले परमेश्वरको शक्तिलाई मुक्त गर्दैन। भगवान भन्नुहुन्छ, "मलाई पुकार र म तिमीलाई जवाफ दिनेछु।" (यर्मिया 33:3) ओह, यदि हामीले भर्खरै परमेश्वरले हाम्रो लागि उपलब्ध गराउनुभएको शक्तिको अझ राम्रो मूल्याङ्कन भएको भए।

इजरायललाई अरामियन भनिने मानिसहरूको राष्ट्रसँग समस्या भइरहेको थियो। अरामीहरूले तिनीहरूलाई जित्न खोजिरहेका थिए तर हरेक मोडमा, इजरायलले तिनीहरूलाई छोड्दै थियो र अरामका राजाले भने, "त्यहाँ कोही जासूस छ जसले हामीले योजना बनाएका सबै कुरा बताइरहेको छ।" मानिसहरूले भने, "होइन, राजा, त्यहाँ कुनै जासूस छैन। इस्राएलमा एलीशा नाउँ गरेका एक जना अगमवक्ता छन् र हामी कहाँ जाँदैछौं भनेर उहाँलाई थाहा छ।" अरामका राजाले भने, "त्यसो भए हामी उसलाई लिनेछौं।" त्यसैले राती उसले यो विशाल सेनालाई रथ र घोडाहरू सहित पठायो। बिहानको समयमा तिनीहरूले एलीशा बस्ने सहरलाई घेरेका थिए। एउटा नोकर ब्युँझियो र बाहिर हेर्‍यो र भन्यो, "हे महाराज, हामी के गरौं?" एलीशाले भने, "नडराओ, हामीसँग भएकाहरू हाम्रा विरुद्धमा भएकाहरूभन्दा धेरै छन्।" (२ राजा ६:१६) उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो "तिनीहरूका आँखा खोलिदिऊन्।" (२ राजा ६:

मेरो प्रार्थना छ कि भगवानले हाम्रो आँखा खोलिदिनुहोस् र हामीलाई घोडाहरू र आगोका रथहरू देख्न दिनुहोस्। म प्रार्थना मार्फत परमेश्वरको शक्ति पहुँच गर्छु। अनि नहेम्याहले पनि त्यस्तै गरे।

तपाईं कसरी प्रार्थना गर्नुहुन्छ?

1. "तब मैले भनें, 0 स्वर्गका प्रभु, महान् र भययोग्य परमेश्वर, जसले उहाँलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूसँग प्रेमको आफ्नो करार राख्नुहुन्छ।" (नहेम्याह १:५) के तपाईंलाई नहेम्याहले कसको लागि काम गरेको याद छ? उसले फारसका राजा आर्टाक्सेसेस नाम गरेको केटाको लागि काम गर्यो, जो पृथ्वीको अनुहारमा सबैभन्दा शक्तिशाली मानिस थिए। नहेम्याहको मालिक मानिस संसारको राजा हो। तर नहेम्याहले गर्ने पहिलो कुरा ब्रह्माण्डको राजाकहाँ जानु हो। ऊ राजाहरूका राजाकहाँ जान्छ र वास्तविक शासक को हो भनेर चिन्छ। हामीले आफ्ना छोराछोरीलाई प्रार्थना गर्न सिकाउने दुईवटा कुराबाट उहाँले आफ्नो प्रार्थना सुरु गर्नुहुन्छ। उहाँ भन्नुहुन्छ, "परमेश्वर महान हुनुहुन्छ, र परमेश्वर असल हुनुहुन्छ।" उहाँ के भन्नुहुन्छ हेर्नुहोस्: "हाम्रो परमेश्वर महान र भयानक परमेश्वर, स्वर्गका राजा हुनुहुन्छ। भगवान, तपाईं राम्रो हुनुहुन्छ। तिमीले आफ्नो प्रेमको करार पालन गर।"

प्रशंसा भनेको केवल उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर परमेश्वरलाई स्वीकार गर्नु हो; क) उहाँ हाम्रो प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ, र ख) उहाँ राजा हुनुहुन्छ। जब तपाईं भगवानको महानतामा ध्यान केन्द्रित गर्नुहुन्छ तपाईंको समस्याहरू कम हुन्छ। नहेम्याहले त्यो अनुभव गर्नुभयो, के तपाईंले? उहाँले कठिन परिस्थितिहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने आफ्नो आवश्यकता वा इच्छालाई कम हुन दिनुभएन। उसले भन्यो, "भगवान, मलाई थाहा छ हाम्रो अवस्था गडबडी हो, तर तपाईं गडबडी भन्दा ठूलो हुनुहुन्छ। भगवान, मलाई थाहा छ कि यरूशलेमका समस्याहरू ठूलो छन्, तर तपाईं समस्याहरू भन्दा ठूलो हुनुहुन्छ।"

जब मेरो जीवनमा चीजहरू राम्ररी जाँदैछन्, जब परिस्थितिहरू गुलाबी फेसनमा पङ्क्तिबद्ध हुन्छन्, म परमेश्वरको प्रशंसा गर्न छिटो हुन्छु। भगवान महान हुनुहुन्छ, भगवान असल हुनुहुन्छ! तर जब म निराश हुन्छु, जब मलाई लाग्छ कि म मेरो डोरीको अन्त्यमा छु किनकि मेरो वरपरका परिस्थितिहरू जति नकारात्मक हुन सक्छन्, मलाई प्रशंसा गर्न गाह्रो हुन्छ। नहेम्याह भन्छन्, भगवान, म तपाईंको प्रशंसा गर्छु- परिस्थिति कस्तो छ मलाई मतलब छैन। यसले कुनै फरक पार्दैन। तपाईं मेरो परिस्थिति भन्दा ठूलो हुनुहुन्छ र म जति प्रशंसा गर्छु, ती परिस्थितिहरू साना हुन्छन्।

2. आफ्नो पाप स्वीकार। "तपाईंको दासले तपाईंको सेवक इस्राएलका मानिसहरूको लागि दिनरात तपाईंको सामु प्रार्थना गरिरहेको प्रार्थना सुन्न तपाईंको कान होशियार रहोस् र तपाईंको आँखा खुला होस्। म र मेरो पिताको घराना सहित हामी इस्राएलीहरूले गरेका पापहरू स्वीकार गर्दछु। तपाईंको विरुद्धमा। हामीले तपाईंप्रति धेरै दुष्टतापूर्वक काम गरेका छौं। तपाईंले आफ्नो दास मोशालाई दिनुभएको आदेश, आदेश र कानून हामीले पालन गरेका छैनौं।" (नहेम्याह १:६-७) नहेम्याह इजरायललाई कैदमा लिएको बेला जन्मेका थिएनन् तर तिनले तिनीहरूको पतन र बन्धनमा पार्ने पापहरू पहिचान गर्न सक्थे। जब तपाईं परमेश्वरको अद्भुत धार्मिकता र पवित्रताको लागि उहाँको प्रशंसा गर्न थाल्नुहुन्छ, तब तपाईंको आफ्नै सानोता र पापपूर्णता अझ स्पष्ट हुन्छ।

धर्मशास्त्रका अन्य महान् पुरुषहरूको प्रार्थनामा एक समान धागो छ, तिनीहरूले व्यक्तिगत रूपमा मानिसहरूका पापहरू पहिचान गर्छन्। दानियलको बारेमा लेखिएको एउटा पनि नकारात्मक शब्द होइन, जुन अहिलेसम्म बाँचेका सबैभन्दा धर्मी मानिसहरूमध्ये एक थिए। "हामीले पाप गरेका छौं र गल्ती गरेका छौं। हामी दुष्ट र विद्रोह गरेका छौं। हामीले तपाईंको आज्ञा र नियमहरूबाट फर्केका छौं।" (दानियल ९:५)

एजा सार्वजनिक उपासना पुनर्स्थापित गर्न पुजारीको रूपमा फर्के। उहाँ एक महान र ईश्वरीय मानिस हुनुहुन्थ्यो, तर उहाँले के प्रार्थना गर्नुभयो हेर्नुहोस्, "हे भगवान, म तपाईंको अनुहार उठाउन धेरै लज्जित र अपमानित छु। हे भगवान, किनकि हाम्रा पापहरू हाम्रो शिर भन्दा माथि छन्, र हाम्रो दोष पुगेको छ। स्वर्ग।" (एजा 9:6) हामी अमेरिकामा यतिको व्यक्तिवादी सोच भएका छौं, त्यस प्रकारको सोच हाम्रो दिमागमा विरलै आउँछ।

तपाईंले यो राष्ट्रको पाप स्वीकार गर्ने र समस्याको हिस्साको रूपमा आफूलाई चिनाउनुभएको अन्तिम पटक कहिले हो? तपाईंले अन्तिम पटक कहिले गर्नुभयो र भन्नुभयो, "भगवान, मलाई माफ गर्नुहोस्। म यसको ठूलो हिस्सा हुँ।" ओह, होइन, हामी ती जातिहरू, मूर्तिपूजक मानिसहरूलाई मद्दत गर्नको लागि परमेश्वरको लागि प्रार्थना गर्न चाहन्छौं जुन ती सबै भयानक कामहरू गरिरहेका छन्। तपाईंले आफ्नो मण्डलीको लागि पापहरू स्वीकार गरेको अन्तिम पटक कहिले हो? तपाईंले आफ्नो परिवारको लागि आफ्नो पापको अंश स्वीकार गरेको अन्तिम पटक कहिले हो? समाजले हामीलाई सिकाउँछ कि तपाईं आफ्नो लागि मात्र जिम्मेवार हुनुहुन्छ। त्यो मात्र सत्य होइन! तिमी आफ्नो दाजुभाइको रक्षक हो। हामी सबै यसमा सँगै छौं र त्यहाँ पुनरुत्थान हुनेछैन जहाँ सामुदायिक जिम्मेवारीको भावना छैन।

नेताहरूले दोष स्वीकार्छन्, तर हार्नेहरूले पैसा छोड्छन्। यदि तपाईं एक नेता बन्न चाहनुहुन्छ भने, तपाईं दोष स्वीकार गर्न छिटो हुनुहुनेछ र क्रेडिट साझेदारी गर्न छिटो हुनुहोस्। हार्नेहरू, अर्कोतर्फ, सधैं आरोप र बहानाकर्ता हुन्। के तपाईंले तिनीहरूलाई कहिल्यै देख्नुहुन्छ? तिनीहरू सधैं भन्छन् कि यो तिनीहरूको गल्ती हो र तिनीहरू कारण हुन् यो जस्तो छ। यो सबैमा म किन संलग्न हुनुहुन्न भनी बताउनुहोस्! नेहेम्याह प्लेटमा पुगे र भने, "भगवान, म यरूशलेममा कहिल्यै गएको छैन, र त्यहाँका घरपरिवारलाई मैले चिनेको छैन, तर म तपाईंलाई बताउन चाहन्छु कि मलाई माफ गर्नुहोस्। म समस्याको हिस्सा हुँ।"

3. तपाईं परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू दाबी गर्नुहुन्छ। नहेम्याहले प्रार्थना गर्छन्, "तपाईंले आफ्नो सेवक मोशालाई दिनुभएको निर्देशन सम्झनुहोस्, 'यदि तँ अविश्वासी छस् भने, म तँलाई जातिहरूका बीचमा तितरबितर पारिदिनेछु, तर यदि तपाईं मकहाँ फर्कनुभयो र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नुभयो भने, तपाईंका निर्वासित मानिसहरू टाढाको क्षितिजमा भए पनि। म तिनीहरूलाई त्यहाँबाट जम्मा गर्नेछु र मेरो नाउँको लागि बासस्थानको रूपमा रोजेको ठाउँमा ल्याउनेछु।" (नेहेम्याह १:८-९) उहाँले प्रतिज्ञाहरू दाबी गर्दै हुनुहुन्छ। उनले भगवानलाई यसो भन्दै प्रार्थना गरे, "मैले तपाईंको पुस्तक पढेको छु। मैले पढेको छु कि यदि हामीले तपाईंको आज्ञा पालन गरेनौं भने, तपाईंले हामीलाई निर्वासनमा पठाउनुहुनेछ। (लेवी 26:33) तपाईंले त्यो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो। तर परमेश्वरले पनि प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि यदि हामी तपाईंका आत्मिक रूपमा फर्कियौं भने। तपाईंले हामीलाई जम्मा गरेर तपाईंको नामको वासस्थानमा ल्याउनुहुनेछ। (व्यवस्था 30:4) अब म तिमीलाई साहसपूर्वक पुकार्दछु, हे भगवान। आफ्नो वाचा राख्नुहोस्।"

त्यो साहसले तपाईंका केही दिमागहरू उडाउन सक्छ। वास्तवमा, तपाईंहरू मध्ये धेरैजसोले परमेश्वरको सन्दर्भमा "सम्झना" शब्द प्रयोग गर्न पनि धेरै अनुमान लगाउनुहुनेछ। अब हे भगवान, तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा याद गर्नुहोस्। यदि यो तपाईंको सोच हो भने तपाईंले आफ्नो बाइबललाई अझ बढी पढ्नु आवश्यक छ किनभने यसको माध्यमबाट तपाईंले मानिसहरूलाई परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुराको सम्झना गराउँदै हुनुहुन्छ। अब्राहामले गरे, मोशाले गरे र दाऊदले गरे। हरेक अगमवक्ताहरूले यो गरे। तिनीहरूले भने, "हे भगवान, म तपाईंको प्रतिज्ञाको सम्झनामा बोलाउँछु।" के परमेश्वरलाई सम्झाउनु आवश्यक छ? होइन!" "के परमेश्वरले आफ्ना प्रतिज्ञाहरू बिर्सनुभएको छ?" होइन! त्यसोभए हामी किन प्रार्थनामा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू दाबी गर्छौं? किनभने यसले हामीलाई ती प्रतिज्ञाहरू सम्झन मद्दत गर्दछ। अनुमानात्मक? होइन! परमेश्वरलाई यो भन्दा बढि अरू कुनै कुराले खुशी पार्दैन। जब तपाईंले उहाँलाई उहाँको कुनै प्रतिज्ञाको सम्झना गराउनुहुन्छ, किनकि तपाईंले उहाँलाई विश्वास गर्नुहुन्छ भनी परमेश्वरलाई बताउनुहुन्छ।

के तपाईंले बाइबलमा परमेश्वरबाट 7,400 भन्दा बढी प्रतिज्ञाहरू छन् भन्ने महसुस गर्नुहुन्छ? 7,400 भन्दा बढी! अब, ती मध्ये केही एक सन्दर्भमा छन् जहाँ तिनीहरूसँग सीमित समयको लागि सीमित दर्शकहरू छन्। तर तिनीहरूमध्ये धेरैजसो तिनीहरूको दायरामा सार्वभौमिक छन् र यसैले तिनीहरू हाम्रो लागि रेकर्ड गरिएको छ।

4. साहसपूर्वक आफ्नो निवेदन गर्नुहोस्। "तिनीहरू तपाईंका सेवकहरू र तपाईंका मानिसहरू हुन् जसलाई तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति र तपाईंको शक्तिशाली हातले छुटकारा दिनुभयो। हे प्रभु, तपाईंको कान प्रार्थनामा ध्यान दिनुहोस्, यो तपाईंको दास, र तपाईंको नाउँको आदर गर्न खुशी हुने तपाईंका सेवकहरूको प्रार्थनामा ध्यान दिनुहोस्। आज तपाईंको सेवकलाई यो मानिसको उपस्थितिमा अनुग्रह दिएर सफलता दिनुहोस्।" (नेहेम्याह १:१०) नहेम्याहको मुटु भाँचिएको छ। उहाँ यरूशलेमको लागि शोक गर्दै हुनुहुन्छ। उहाँ त्यहाँ जान इच्छुक हुनुहुन्छ। ऊ पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न इच्छुक छ, तर जानको लागि उसलाई राजाको अनुमति चाहिन्छ।

यो गर्नु भन्दा सजिलो हुन गइरहेको छ किनभने राजा आर्टजारक्सेस एक अविश्वासी हो र नहेम्याह उनको दाहिने हात मानिस हो। यो

त्यो मानिस हो जसको विश्वास वर्षौंदेखि बढेको छ कि उसले राजाको खाना र राजाको दाखरसको परिक्षण गर्दछ। अब नेहेम्याहले भन्न लागेका छन्, "हे राजा, के म तीन वर्षको अनुपस्थितिको बिदा लिन सक्छु? साथै, के तपाईं मलाई मानिसहरू र उपकरणहरूले सुसज्जित गर्नुहुन्छ ताकि म यहाँबाट 1,000 माइल गएर पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न सकूँ जसको बारेमा तपाईंलाई केही थाहा छैन?" उसले हो भन्न जाँदै गरेको बाधाहरू के छन्? नहेम्याहलाई थाहा छ कि उसको चतुरता र उसको अभिव्यक्ति र उसको व्यक्तित्वले यो पूरा गर्दैन। उसलाई पनि थाहा छ कि भगवानले यो गर्न सक्नुहुन्छ, त्यसैले उनले प्रार्थना गरे "भगवानले मलाई सफलता दिनुहोस्।" (नेहेम्याह १:११)

के तपाईंले कहिल्यै साहसपूर्वक प्रार्थना गर्नुभएको छ, "हे भगवान, म तपाईंलाई जे गर्न चाहन्छु त्यसमा मलाई सफलता दिनुहोस्।" यदि होइन भने, तपाईं केको लागि प्रार्थना गर्नुहुन्छ? हामी सफलताको लागि प्रार्थना गर्न डराउनु हुँदैन जब हामी के गर्न कोशिस गर्दछौं परमेश्वरको राज्यलाई अगाडि बढाउँछौं।

जब अर्नोल्ड पाल्मर विश्वको सबैभन्दा ठूलो गोल्फरको रूपमा आफ्नो प्राइममा फर्किए, उनी साउदी अरेबियामा थिए र उनले सानो गल्फ प्रदर्शनी गरिरहेका थिए। साउदी अरेबियाका राजा यति प्रभावित भए कि उनले जानुअघि उनलाई उपहार दिन आवश्यक रहेको बताए। पाल्मरले भने, "ओह, मलाई उपहार नदिनुहोस्। मलाई यहाँ आउन पैसा दिइएको थियो।" राजाले भने, "तिमीले हाम्रो संस्कृति बुझ्दैनौ। तिमीलाई उपहार नदिनु मेरो लागि ठूलो अपमान हुनेछ। त्यसोभए कुन उपहार उपयुक्त होला?" पाल्मरलाई के भन्ने थाहा थिएन, त्यसैले उनले भने, "मलाई एउटा गल्फ क्लब दिनुहोस्।" उहाँले भन्नुभयो, "ठीक छ"। भोलिपल्ट बिहान, एक दूत उसको होटेलमा आइपुग्यो र उसलाई 300 एकरको "गोल्फ क्लब" मा हस्तान्तरण गर्यो। त्यो कथाको नैतिकता भनेको राजाको उपस्थितिमा हुँदा स-साना कुराको लागि सोध्न कष्ट नगर्नुहोस्। महान चीजहरूको लागि सोध्नुहोस्।

साहसपूर्वक प्रार्थना गरौं। यदि तपाईंले के गरिरहनु भएको छ अन्ततः परमेश्वरको महिमाको लागि हो भने सफलताको लागि परमेश्वरलाई सोध्नु र प्रार्थना गर्नुमा कुनै गलत छैन। वास्तवमा, यदि हामीले परमेश्वरलाई आशिष् दिनुहोस् भनेर सोध्न सक्दैनौं भने हामीले के गरिरहेका छौं, तब हामीले अरू केही गरिरहनुपर्छ। यो मात्र सरल छ। उहाँको प्रशंसा गर्नुहोस्, आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्नुहोस्, प्रतिज्ञाहरू दावी गर्नुहोस् र साहसका साथ सफलताको लागि सोध्नुहोस्।

Steve Flatt Amazing Grace Lesson #1325 अगस्त 3, 1997

अध्याय ३

सम्भाव्यताहरूको लागि तयार

हामी दुई चरम मध्ये एक मा गुरुत्वाकर्षण गर्न को लागी जब यो भगवान को इच्छा को लागी आउँछ। हामी अगाडि बढ्छौं वा हामी एक कदम अघि बढ्न अस्वीकार गर्छौं। यसको सट्टा, हामीले के गर्न आवश्यक छ प्रार्थना र तयारी हो ताकि जब परमेश्वरले ढोका खोल्नुहुन्छ, हामी उहाँको गतिमा अघि बढ्न तयार हुनेछौं। नहेम्याह, एक धर्मी मानिस, यरूशलेमको पर्खाल भत्किएको खबरले बोझ थियो। उहाँ एक वा दुई पटक मात्र होइन तर चार महिनाको अवधिमा नियमित रूपमा प्रार्थना गर्नुहुन्छ। यो पाठले परमेश्वरको काम गर्नको लागि उसको योजना र तयारीको जाँच गर्छ।

सिद्धान्त जब कारण उहाँको हो, भगवानले ढोका खोल्न पर्खन सक्छन्।

यो बुझ्न गाह्रो छ र यो व्याख्या गर्न अझ गाह्रो छ, तर यो एक तथ्य हो। बाइबलमा धेरै पटक, तपाईंले सोच्नुभएको मानिसहरूलाई देख्नुहुन्छ, निश्चित रूपमा, उनीहरूलाई थाहा थियो कि परमेश्वरले उनीहरूलाई के गर्न चाहनुहुन्छ, र तिनीहरू अगाडि बढे। मोशा याद छ? तिनले सोचे "जब तिनले बाहिर गएर त्यो मिश्रीलाई मारे, पक्कै पनि, सबै इस्राएलीहरूले थाहा पाउनेछन् कि परमेश्वरले मलाई तिनीहरूलाई छुटकारा दिन र उद्धार गर्न प्रयोग गर्नुहुन्छ।" होइन, तिनीहरूले गरेनन्! वास्तवमा, भोलिपल्ट तिनीहरू बाहिर आए र उहाँलाई हेरे र भने, "के तपाईंले हामीलाई मिश्रीलाई मार्न लाग्नुभएको छ?" (प्रेरित ७:२५) अब, मोशाले नबुझेको कुरा थियो: हो। परमेश्वरले उसलाई इस्राएलीहरूलाई छुटकारा दिन प्रयोग गर्न लाग्नु भएको थियो तर त्यतिबेला होइन। उहाँले 40 वर्ष पछि प्रयोग गर्न जाँदै हुनुहुन्छ। मोशा परमेश्वरको अगाडि दौडे। हामी प्रायः त्यही गर्छौं। हामीले एउटा विचार पाउँछौं, हामी विश्वस्त छौं कि यो भगवानको इच्छा हुनुपर्छ, आखिर म' मा क्रिश्चियन र मैले यो सोचें। त्यसैले पक्कै पनि यो भगवानको इच्छा हो। भगवानले बाटो खोलिदिनुहुनेछ भनी सोचेर हामी अगाडि बढ्छौं।

तर नहेम्याह होइन। परमेश्वरले ढोका नखोल्दासम्म उनले प्रार्थना गरे। "राजा आर्टजारसेजको बीसौं वर्षको निसान महिनामा, जब उनको लागि दाखमद्य ल्याइयो, मैले दाखमद्य लिएर राजालाई दिएँ। म पहिले उहाँको उपस्थितिमा दुःखी भएको थिइँँ। त्यसैले राजाले मलाई सोधे, 'किन?' के तपाईं बिरामी नभएको बेला तपाईंको अनुहार यति उदास देखिन्छ कि यो मनको दुख बाहेक केहि हुन सक्दैन। मलाई

धेरै डर लाग्यो।" (नहेम्याह २:१-२) उहाँ चार महिनादेखि उपवास र प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्छ। स्पष्ट रूपमा, कसैलाई थाहा थिएन।

यसले मलाई येशूले डाँडाको उपदेशमा भन्नुभएको कुराको सम्झना गराउँछ। उहाँले भन्नुभयो, "जब तपाईं उपवास र प्रार्थना गर्नुहुन्छ, आफ्नो अनुहार विरूप नगर्नुहोस्, सडकमा आउनेहरूमा नजानुहोस् र विलाप नगर्नुहोस्। आफ्नो कोठरीमा प्रवेश गर्नुहोस् र त्यहाँ काम गर्नुहोस्।" नहेम्याहले आफ्नो धार्मिकता देखाएनन्। तर एक दिन चार महिनाको ठोस प्रार्थना र यरूशलेमको लागि बोझ बोकेपछि, उसले आफ्नो हृदयलाई आफ्नो अनुहारमा लगाएर मद्दत गर्न सकेन। राजाले उसलाई हेरे र भने, "नहेम्याह, म तिमीलाई चिन्छु। आज तिमी किन उदास छौ?" नहेम्याह डराए। ऊ किन डराएको थियो? फारसका राजासामु दुःखी हुनु ठूलो अपराध थियो। यदि तपाईंले राजाको उपस्थितिमा झुकाउनुभयो भने, तपाईंले आफ्नो टाउको फुकाल्न सक्नुहुन्थ्यो। नहेम्याह पहिले डराए किनभने उनको अनुहारले आफ्नो जीवनलाई जोखिममा पारेको थियो। उसले आफ्नो अनुहार हेरेर भन्यो, "राजा,

यहूदीहरू कैदमा थिए किनभने बेबिलोनीहरूले तिनीहरूलाई लगेका थिए? तर बेबिलोन साम्राज्यलाई फारसी साम्राज्यले पराजित गरेको थियो। फारसीहरूलाई निर्वासनमा बन्दी राख्नमा त्यति चासो थिएन। त्यसैले फारसी राजाहरूको शासन अन्तर्गत, साइरस, ड्यारियस जारक्सेस र आर्टाक्सेसेस यहूदी र अन्य कैदी मानिसहरूको ठूलो समूहलाई घर फर्कन अनुमति दिइयो। यसरी अन्य समूहहरू पहिले नै फर्केका थिए। एउटा नयाँ जातीय समूह अहिले उपस्थित थियो, सामरीहरू, अन्यजातिहरू मिलेर बनेको जाति जसले बाँकी यहूदीहरूसँग अन्तरविवाह गरेका थिए। सामरीहरूले अब भूमि कब्जा गरे र तिनीहरूको यरूशलेम पुनर्निर्माण गर्न यहूदीहरूको हरेक प्रयासको विरोध गरे।

नहेम्याह भन्दा धेरै अघि, एज्रा पुजारी जसले यहूदीहरूको दोस्रो लहरलाई निर्वासनबाट फिर्ता लिए। उनले सहरको पुनर्निर्माण गर्ने प्रयासको विरोध गर्नेहरूबाट राजा आर्टाक्सेसेसलाई एउटा पत्र रेकर्ड गर्छन्। "राजा आर्टाज्जर्क्सेसलाई, तपाईंका सेवकहरूबाट यूफ्रेटिसका मानिसहरू: राजालाई थाहा हुनुपर्छ कि तपाईंबाट हामीकहाँ आएका यहूदीहरू यरूशलेम गएका छन् र त्यो विद्रोही र दुष्ट सहरको पुनर्निर्माण गरिरहेका छन्। तिनीहरूले पर्खालहरू पुनर्स्थापित गर्दैछन् र मर्मत गरिरहेका छन्। जग।" (एज्रा ४:११-१२) यहूदीहरूले त्यो दुष्ट र विद्रोही सहरलाई पुनर्निर्माण गर्न खोजिरहेका छन् भनी यी मानिसहरूले आर्टाज्जर्क्सेसलाई पत्र लेखिरहेका छन्।

Artaxerxes फेरि लेख्छन्, "तपाईंले हामीलाई पठाउनुभएको पत्र मेरो उपस्थितिमा पढियो र अनुवाद गरियो। मैले आदेश जारी गरे र खोजी गरियो र यो पत्ता लाग्यो कि यो सहरमा राजाहरू विरुद्ध विद्रोहको लामो इतिहास छ र यो विद्रोह र देशद्रोह भएको छ। यरूशलेमका शक्तिशाली राजाहरूले पूरे ट्रान्स यूफ्रेटिसमा शासन गरेका छन्, र उनीहरूलाई कर, करहरू र शुल्कहरू तिराइयो। (v. 18) ... "अब यी मानिसहरूलाई काम रोक्न आदेश जारी गर्नुहोस् ताकि यो शहर पुनर्निर्माण हुनेछैन। जब सम्म मैले आदेश दिँदैन।" (v. 21) नहेम्याहको समयमा यरूशलेम अझै जीर्ण अवस्थामा थियो भन्ने मुख्य कारणहरू मध्ये यो एक हो।" Artaxerxes ले आदेश दिएका थिए। के तपाईंले कहिल्यै अभिव्यक्ति सुन्नुभएको छ "यो मीड र फारसीहरूको कानून जतिकै निश्चित छ" वा "यो मीड र पर्शियनहरूको कानून जतिकै निश्चित छ"? यदि तपाईंलाई थाहा छ यसको अर्थ के हो। यसको मतलब मेड्स र फारसीहरूको कानून कहिल्यै परिवर्तन भएन। एकचोटि तिनीहरूले यसलाई सेट गरे, यो सेट भयो।

जब राजा आर्टाज्जर्क्सेसले सोधे "नहेम्याह, के गलत छ?" ऊ डराएको छ किनकि उसले राजालाई आफ्नै अपरिवर्तनीय कानूनमा पुनर्विचार गर्न सोध्न लागेको थियो। त्यो चिन्ताको लागि धेरै कारण हो। ठूला नेताहरू डराउँदैनन् भन्ने सोच्नु गलत हो। हरेक महान नेता डराउँछन्! हरेक मानिस डराउँछन्! तर महान नेताहरू सक्षम हुन्छन्, जब उनीहरू पाठ्यक्रम जान्छन् र उनीहरूले ढोका खोलेको देख्छन्, उनीहरूको डरको बावजुद अगाडि बढ्न।

त्यसैले मसँग पद ३ र ४ मा हेर्नुहोस् (अहिले नहेम्याह २ मा, हाम्रो पाठ)। हामी तब पढ्छौं: "तर मैले राजालाई भनें, राजा सधैंभरि बाँचिरहोस्, मेरा पिता-पुर्खाहरू गाडिएको सहर भग्नावशेषमा परेको र यसका ढोकाहरू आगोले ध्वस्त भएको अवस्थामा मेरो अनुहार किन उदास नहोस्। राजाले भने। म: तिमी के चाहन्छौ? तब मैले स्वर्गको भगवानलाई प्रार्थना गरें।" के तपाईं कहिल्यै प्रार्थनाको जवाफ दिईएको उपस्थितिमा खडा हुनुभएको छ? मेरो मतलब, ठीक त्यसपछि तपाईंले हेर्नुहुन्छ र सोच्नुहुन्छ, "म यसको लागि प्रार्थना गरिरहेको छु!" (नहेम्याह २:२-३)

नहेम्याहले यरूशलेमलाई बचाउनको लागि परमेश्वरलाई केही गरून् भनेर प्रार्थना गरिरहेका छन्। अब राजाले सोधे, "ठीक छ, नहेम्याह, तिमी के चाहन्छौ?" नहेम्याहले आफ्नो झरेको अनुहारको कारणलाई धमिलो पार्छ र उसले मलाई "गोली प्रार्थना" भन्ने प्रस्ताव दिन्छ। उसले यसलाई धमिलो पार्छ र सीधै स्वर्गमा गोली हान्छ। तब तिनले भने, "त्यसैले, मैले स्वर्गका परमेश्वरलाई प्रार्थना गरें, र मैले राजालाई जवाफ दिएँ, यदि राजालाई मन पर्छ र यदि तपाईंको दासले उहाँको नजरमा निगाह पाएको छ भने, उहाँले मलाई यहूदाको सहरमा पठाइदिनुहोस् जहाँ मेरा पिता-पुर्खाहरू छन्। गाडियो ताकि म यसलाई पुनर्निर्माण गर्न सकूँ।" (नहेम्याह २:४)

वैसे, तपाईं एकै समयमा दुई कुरा गर्न सक्नुहुन्छ। तपाईं हिँड्न र गम चबाउन सक्नुहुन्छ, र तपाईं एकै समयमा प्रार्थना र कुरा गर्न

सक्नुहुन्छ। कहिलेकाहीँ म महत्त्वपूर्ण बैठकमा भएको थिएँ, तपाईंले होइन, जब मैले ती गोली प्रार्थनाहरू मध्ये एउटा पठाएको छु र भन्यो, "हे भगवान, अहिले मेरो मुखमा सही शब्दहरू राख्नुहोस्! म ती गोली प्रार्थनाहरू मध्ये एकलाई गोली हान्छु। म यहाँ हिँड्नु अघि प्रत्येक आइतवार त्यहाँ त्यो पिउमा। म एउटा त्रासदीको दृश्यमा गएको छु जहाँ कोही एकदम निडर थियो, र उनीहरूले उनीहरूलाई बुद्धिको शब्द दिनको लागि तपाईंलाई वरिपरि हेर्छन्, र तपाईंसँग छैन। के भन्नु भन्ने एक संकेत। मैले ती गोली प्रार्थनाहरू मध्ये एक पठाएँ र भनें, "भगवान, मलाई थाहा छैन। यसलाई मूर्ख जस्तै बाहिर आउन नदिनुहोस्। त्यहाँ केहि राख्नुहोस् जुन केहि अर्थ र केहि मद्दत हुनेछ।"

समस्या यो हो कि अधिकांश मानिसहरूले नेहेम्याह जस्तै प्रार्थनामा चार महिना खर्च गर्दैनन्। तिनीहरू काम पूरा गर्न केवल एक बुलेट प्रार्थनाको आशा गर्छन्। बुलेट प्रार्थनाहरू तब मात्र प्रभावकारी हुन्छन् जब तिनीहरूको पछाडी नहेम्याह जस्तै प्रार्थनाको आधार हुन्छ। तर नहेम्याहले भने, "0 भगवान, तपाईंले यो ढोका खोल्नुभयो। उहाँले मलाई के चाहनुहुन्छ सोध्नुहुन्छ। मलाई सही कुरा भन्न लगाउनुहोस्।" तपाईंले देख्नुभयो, नहेम्याहले ढोका खोल्नको लागि परमेश्वरलाई पर्खनुपयो तर अब खुल्यो, के परमेश्वरले नहेम्याहलाई पर्खनु पर्ने थियो?

सिद्धान्त जब भगवानले एउटा ढोका खोल्नुहुन्छ त्यसबाट हिँड्न तयार हुनुहोस्।

जब भगवानले एउटा ढोका खोल्नुहुन्छ त्यसबाट हिँड्न तयार हुनुहोस्! आर्टजारक्सेसले नहेम्याहलाई सोधे, "तिमी के चाहन्छौ?" नहेम्याहले भनेनन्, "उम, ठीक छ, आर्टजारक्सेस, मलाई त्यसमा तपाईंसँग फर्कन दिनुहोस्, ठीक छ।" त्यो काम हुने थिएन! जब ढोका फुट्यो, नेहेम्याहले आफ्नो किरानाको सूची तयार पारे। उहाँसँग आफ्नो भाषण तयार गर्न चार महिना थियो, र म तपाईंलाई के भन्छु, उहाँलाई यो राम्रोसँग थाहा थियो।

1. उहाँले अनुमति माग्नुभयो।

उहाँले मलाई फिर्ता जान दिनुहोस् ताकि म यसलाई पुनर्निर्माण गर्न सकूँ भन्नुभयो। त्यसपछि रानीसँगै बसेका राजाले मलाई सोधे, "तिम्रो यात्रा कति समय लाग्छ र कहिले फर्कन्छौ?" मलाई पठाउन राजालाई खुसी लाग्यो, त्यसैले मैले समय तोकेँ। म तपाईंलाई केहि भन्न चाहन्छु, मान्छे। त्यो दिन अदालतमा केही हड्डीहरू झरेका थिए। त्यस राजाको वरिपरि त्यहाँ मानिसहरू थिए जसले फारसी राजाले आफ्नो मन परिवर्तन गरेको कहिल्यै देखेका थिएनन्। पक्कै पनि कानूनको बारेमा होइन! परमेश्वरको हातको कारण र परमेश्वरको हातद्वारा प्रयोग गर्न इच्छुक व्यक्तिको उपस्थितिको कारणले उसले आफ्नो मन परिवर्तन गर्यो। त्यसैले होला ! आर्टजारक्सेसले सोधे, "तिमीलाई के चाहिन्छ र कहिले फर्कन्छौ?"

2. उसले सुरक्षाको लागि सोध्यो।

एकचोटि उसले अनुमति मागेको छ, उसले भन्यो कि अब उसलाई सुरक्षा चाहिन्छ: "मैले उसलाई पनि भनें, यदि यो राजालाई मनपर्छ भने म ट्रान्स-युफ्रेटिसका गभर्नरहरूलाई पत्रहरू पठाउन सक्छु।" (v. 7) के ट्रान्स-युफ्रेटिसले तपाईंसँग घण्टी बजाउँछ? तिनीहरू उही मानिसहरू हुन् जसले भने, "यी यहूदीहरूलाई यो सहर बनाउनबाट रोक्नुहोस्!" नहेम्याहले सोधे, "म यहूदामा नआउञ्जेल उनीहरूले मलाई सुरक्षित आचरण प्रदान गरून् भनेर मसँग एउटा पत्र छ?" नहेम्याहले जाने अनुमति पाएका छन्; अहिले उसले सुरक्षाको माग गरिरहेको छ। यो हजार माइलको यात्रा हो। उसले धेरै प्रान्तहरू पार गर्नुपर्नेछ। त्यतिबेला मानिसहरू स्वतन्त्र रूपमा यात्रा गर्दैनथे। तपाईंले उचित सावधानी अपनाउनुपर्ने थियो। यो अनुरोधले हामीलाई बताउँछ कि नहेम्याहले यो सोचेका थिए, यो अवसरको लागि प्रार्थना गरेका थिए र परमेश्वरले उसलाई जाने अनुमति दिनुहुनेछ भनी विश्वस्त छन्। प्रबन्धकहरू आज समाधान गर्न केन्द्रित छन्। समस्याहरू र नेताहरू भोलिका समस्याहरू समाधान गर्नमा केन्द्रित हुन्छन्। अब तपाईंलाई दुबै चाहिन्छ।

3. उसले प्रावधानको लागि सोध्यो।

पद 8 हेर्नुहोस्। उनले भने, "र म राजाको जङ्गलको रक्षक आसापलाई एउटा पत्र दिन सक्छु ताकि उसले मलाई मन्दिरको किल्लाको ढोका र सहरको पर्खालको लागि बीम बनाउनको लागि काठ दिने हो। बसोबास जुन म कब्जा गर्नेछु, र किनभने मेरो भगवानको अनुग्रही हात ममाथि थियो, राजाले मेरो अनुरोध स्वीकार गर्नुभयो।" (नहेम्याह २:८)

नहेम्याहले भने, "राजा, तपाईंले यरूशलेमको सहर पुनर्निर्माण गर्न नसकिने आदेश जारी गर्नुभएको छ। म तपाईंलाई त्यो व्यवस्था परिवर्तन गर्न चाहन्छु, म त्यो पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न चाहन्छु र तपाईंले त्यसको मूल्य तिर्न चाहन्छु।, मेरो लागि घर बनाउन र मन्दिर फिर्ता गर्नको लागि पर्याप्त सामग्रीहरू फ्याँक्नुहोस्।" तिमीलाई त्यो माया लाग्दैन? उसले भन्यो, "म तिमीले मलाई जंगलबाट काठ दिन चाहन्छु, म चाहन्छु कि तपाईंले मलाई सेनाबाट सिपाहीहरू दिनुहोस्, म चाहन्छु कि तपाईंले मलाई यो चीजको लागि पैसा दिनुहोस्।"

नहेम्याह परमेश्वरले खोलिदिनुभएको ढोकाबाट हिंडन तयार थिए। नहेम्याहले चार महिनादेखि प्रार्थना गरिरहेका थिए तर प्रार्थना गरिरहँदा उनी तयारी गर्दै थिए। उहाँ पक्का हुनुहुन्थ्यो कि परमेश्वरले उहाँको अनुरोधलाई सम्मान गर्नुहुनेछ, कि उहाँसँग आक्रमणको योजना तयार छ।

ढोका खोल्ने परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो। नहेम्याहले यो कुरा स्वीकार गर्दै भने, "अनुग्रही परमेश्वरको हातले मात्र यो हुन सक्थ्यो।" तर पुनरुत्थान अझै पनि नहेम्याहलाई त्यो ढोकाबाट हिंडन पखिरहेको थियो। जसरी पुनरुत्थानले तपाईं र म बाट हिंडनको लागि पखिरहेको छ।

विश्वास र तयारी बारे आवश्यक पाठ।

प्रार्थनाद्वारा विश्वास जगाइन्छ। प्रार्थना भनेको बन्द ढोकामा हाम्रो मात्र प्रभावकारी प्रतिक्रिया हो, विशेष गरी जब त्यो ढोका अर्को व्यक्तिको रूपमा हुन्छ। ती, वैसे, सामान्यतया सामना गर्न को लागी सबै भन्दा कठिन बन्द ढोका छन्। म तपाईंलाई प्रस्ताव गर्दछु कि तपाईंको जीवनमा वास्तवमै सबैभन्दा ठूलो समस्याहरू, अहिले, हिजो वा भोलि, समस्याहरू हुन् जसले सम्बन्ध तनावसँग सम्झौता गर्दछ। तपाईं शारीरिक, बौद्धिक, वा भावनात्मक रूपमा अर्को व्यक्तिलाई परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्न। तर हाम्रा परमेश्वरले हृदय परिवर्तन गर्नमा महारत हासिल गर्न सक्नुहुन्छ।

नहेम्याहले हामीले कहिलेकाहीं हामीले गर्ने सोचेको कुरा गरेनन्। उसले राजालाई कुनै नक्कली कथा प्रस्तुत गर्ने, उसलाई धोका दिने, ठगी गर्ने वा उनीसँग खेल खेल्ने प्रयास गरेन। उसले पहिले आफ्नो बारेमा भगवानसँग कुरा गर्यो। चार महिनासम्म उनले प्रार्थना गरे, भगवान, तपाईंले यो राजासँग केही गर्नुपर्छ। "राजाको हृदय प्रभुको हातमा छ। उहाँले यसलाई जहाँ चाहानुहुन्छ पानीको धारा जस्तै निर्देशित गर्नुहुन्छ।" (हितोपदेश २१:१)

यो राजाहरूको लागि मात्र होइन; यो मालिक, पति, आमाबाबु, छोराछोरी, र सहकर्मीहरूको लागि सत्य हो। परमेश्वरले हृदय परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्छ। कहिले काहिँ उसले परिस्थिति बदलेर मन बदल्छ। मलाई साँच्चै थाहा छैन कि उहाँ कसरी त्यो गर्न जानुहुन्छ तर उहाँले प्रार्थना, धैर्य र योजना मार्फत गर्न सक्नुहुन्छ।

1. प्रार्थना

आज मण्डलीको सबैभन्दा ठूलो आवश्यकता भनेको प्रार्थनाको शक्तिमा विश्वासको पुनःप्राप्ति हो। हामी मध्ये धेरैले चर्च र हाम्रो व्यक्तिगत जीवनमा त्याग गरेका छौं। हामीलाई लाग्छ कि केही ढोकाहरू स्थायी रूपमा बन्द छन् र हामीले त्यागेका छौं। हामीले ती ढोकाहरू परमेश्वरको अगाडि राखेका छैनौं। हे भगवान, तपाईंसँग तिनीहरूलाई खोल्ने शक्ति छ।

कहिलेकाहीं मलाई लाग्छ हामी सर्कसमा हात्तीहरू जस्तै छौं। के तपाईंले कहिल्यै सर्कसमा गएर ती साना साना दाँतहरूमा बाँधिएका हात्तीहरू देख्नुभएको छ? मैले कहिल्यै हात्तीलाई चीरेको देखेको थिइनँ, जो खम्बामा दौडिन्छ र पाल भत्काउँछ, के तपाईंले? के तपाईंलाई थाहा छ किन? किनभने जब तिनीहरू सानै थिए तिनीहरूले तिनीहरूलाई ती दाँतहरूमा बाँधे। जब तिनीहरू बच्चा थिए, तिनीहरूले छुट्ने प्रयास गरे तर सार्न सकेनन्। तिनीहरूले केही दिन वा केही हप्ता प्रयास गरेपछि, तिनीहरूले मानेका थिए कि तिनीहरूको बाँकी जीवनको लागि, तिनीहरूले त्यो खम्बालाई कहिल्यै उखेल्न सक्दैनन्। ती बहु-टन बेहेमोथले प्रयास पनि गर्दैनन्। मलाई आश्चर्य छ कि क्रिस्चियनहरूको रूपमा कति पटक हामीले हाम्रो अधिकारमा रहेको स्वर्गको विशाल शक्तिलाई बिर्सन्छौं, तर हामीले सोध्न छोडेका छौं। प्रार्थनाद्वारा विश्वास जगाइन्छ। यहाँ के ढोका खोल्न आवश्यक छ? तपाईंको जीवनमा कस्ता ढोकाहरू खोल्न आवश्यक छ? तपाईं आफ्नो शिर र आफ्नो हृदय झुकाएर सुरु गर्नुहोस्।

२. धैर्यता

मानिसहरू धेरै अधीर छन्। कसै-कसैले समस्या र चुनौतीहरूको बारेमा प्रार्थना गर्न सक्छन्। तर हामी बन्द ढोका देख्छौं र यसको बारेमा एक वा दुई दिन प्रार्थना गर्छौं। त्यसपछि हामीले हाम्रो योजनालाई गतिमा राख्छौं। बाइबलमा विश्वासको एउटै मोडल छैन जसलाई लामो समय पर्खनु परेको छैन। ४० वर्षसम्म मिद्यानमा मोशाको अवस्था कस्तो छ? चेरिथ ब्रूकको छेउमा एलियाको बारेमा के हो जहाँ तीन वर्षको राम्रो भागको लागि, उसलाई चराहरूले खुवायो। एक दशकसम्म शाऊलबाट भागेको गुफामा दाऊदको अवस्था कस्तो छ? मरुभूमिमा बप्तिस्मा दिने यूहन्नालाई कस्तो लाग्छ?

चार महिनासम्म, नहेम्याहले आफ्नो पत्रिकामा एउटै प्रविष्टि राखेका थिए। उसले "आज फेरि प्रार्थना गर्यो-केही भएन" लेख्न सक्थे। म यो जान्न थालेको छु कि परमेश्वरले हाम्रो स्व-इच्छा समाधानहरू त्याग्नको लागि पर्खाइ प्रयोग गर्नुहुन्छ। नहेम्याहले परमेश्वरले हामीलाई सिकाउन चाहनुहुने कुरा सिक्नुभयो, कि उहाँले महिमा प्राप्त गर्नको लागि कसले खोल्नो भन्ने कुरामा कुनै शंका नभएसम्म उहाँले ढोका

बन्द राख्नुहुनेछ। धैर्यताले विश्वासमा सुधार हुन्छ।

3. योजना

यो समावेशी योजना हो। केही मानिसहरू मान्छन् कि विश्वासको लागि केहि सोच र केहि नगर्ने मानसिकता चाहिन्छ जुन केवल पछाडि बस्छ र भन्छ, "ठीक छ, भगवान, मलाई थाहा छ लक्ष्यहरू हुनु अध्यात्मिक हो। तपाईंले यो गर्नुहोस्!" ठीक छ, स्पष्ट रूपमा म विश्वासलाई अव्यवस्थितको पर्यायवाची रूपमा देखिदैन। यसको विपरित, नहेम्याहको विश्वास उसको योजना र तयारीबाट बलियो भएको थियो जुन उनले कुनै तयारी गर्नुपर्ने कुनै कारण नभएको बेला गरेका थिए। जब परमेश्वरले ढोका खोल्नुभयो, उहाँ त्यसबाट हिँड्न तयार हुनुहुन्थ्यो।

यसको मतलब परमेश्वरले मानिसको बुद्धिको सम्मान गर्नुहुन्छ भन्ने होइन। यसको अर्थ परमेश्वरले उहाँको बुद्धि पूरा गर्न विचारशील उत्सुकताद्वारा सम्मानित हुनुहुन्छ। मलाई लाग्छ कि यो आलोचनात्मक छ। व्यवस्थापन सर्कलहरूमा, बनाइ हो "योजना गर्न असफल हुनु असफल हुने योजना हो"। तर यो पनि धेरै बाइबलीय छ जबसम्म परमेश्वर योजनामा परम वास्तुकार हुनुहुन्छ। "विश्वास भनेको वर्षाको लागि प्रार्थना गर्नु हो र त्यसपछि छाता बोक्नु हो।" यो एकदम सहि हो। यो योजना र परमेश्वरको सम्भावनाहरूको लागि तयारी हो।

हामीले हाम्रो जीवनमा, हाम्रो चर्चहरूमा वा हाम्रो राष्ट्रमा ढोका खोल्नको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना नगर्ने कारणहरू हुन्:

1. हामीलाई डर छ कि उहाँले तिनीहरूलाई खोल्नुहुन्न। त्यसैले, हामी प्रार्थना गर्दैनौं।
2. हामी डराउँछौं कि उहाँले गर्नुहुनेछ।

मानिसहरूको शरीरको रूपमा, हामीले परमेश्वरको सम्भावनाहरूको लागि तयारी गर्नुपर्छ। उहाँसँग तपाईंको लागि अद्भुत अवसरहरू छन् तर तिनीहरू आउँदा तपाईंले तिनीहरूको फाइदा उठाउन तयार हुनुपर्छ। पाठ #1326 अगस्त 10, 1997

अध्याय ४

विचार देखि कार्य सम्म

तपाईंले उडान गर्न चाहने साथी हान्स बाल्लिनजरको कथा कहिल्यै सुन्नु भएको छैन। समस्या यो थियो कि उहाँ 16 औं शताब्दीको जर्मनीमा बस्नुभयो, र कोही पनि उडिरहेको थिएन। तर हान्स एक सुन्दर रचनात्मक साथी थियो। उहाँ कृत्रिम अंगहरू फेसन गर्ने इतिहासमा हामीले थाहा पाएका पहिलो व्यक्तिहरू मध्ये एक हुनुहुन्थ्यो र उसले त्यो गरिरहेको थियो जब अंगविच्छेदन अन्तिम उपायको सट्टा पहिलो नुस्खा थियो।

एक दिन हान्सले दुईवटा पखेटा बनाए र उनी बभेरियन आल्प्सको शीर्षमा गए। उसले तलको मैदानमा तटमा पुग्ने प्रयास गर्ने निर्णय गर्यो। उसले राम्रो छनोट गर्यो किनभने आल्प्समा केही बलियो अपग्रेडहरू थिए र यसले काम गर्यो। बाभेरियाभरि खबर आयो कि हान्स बाल्लिनजर उडेको छ, र राजा उनलाई भेट्न आए। जब राजा र उनको दल आए, तिनीहरूले हान्सलाई आफ्नो उडान देखाउन थप सुविधाजनक ठाउँको व्यवस्था गर्ने प्रयास गरे ताकि तिनीहरू नदीको चट्टानमा गए। त्यो नराम्रो छनोट थियो किनभने, अपग्रेडको सट्टा, नदीमा डाउनड्राफ्टहरू थिए। ढुकुर झर्दा ऊ चट्टानझैं सिधै नदीमा खस्यो। राजा निराश भए, विशप मर्माहत भए। अर्को दिन मण्डलीमा, विशप उठे र मानिस उड्ने परमेश्वरको अभिप्राय कहिल्यै थिएन भनेर घोषणा गरे। त्यसैले, हान्सले आफ्ना पखेटाहरू फ्याँकिदिए। केही महिनापछि उनको मृत्यु भयो। तर केही समयपछि चर्चको मृत्यु भयो। यसको विडम्बना आज यो संग्रहालय को दृश्य हो। त्यो संग्रहालय हेर्न जानेहरूमध्ये ९० प्रतिशत हवाईजहाजबाट त्यहाँ पुग्छन्।

नहेम्याहको पुस्तक एउटा ईश्वरीय र हेरचाह गर्ने मानिसको हृदयबाट कसरी परमेश्वरले आफ्ना जनहरूमा पुनरुत्थान ल्याउनुभयो भन्ने कथा हो। उहाँसँग एउटा दर्शन थियो र जे हुनु पर्ने थियो त्योभन्दा बाहिर देख्न सक्थे। दर्शन परमेश्वरका मानिसहरूको लागि आध्यात्मिक जीवनको एक आवश्यक र महत्त्वपूर्ण भाग हो। हितोपदेशहरू भन्छन् कि दर्शन बिना मानिसहरू नष्ट हुन्छन्। तर दुःखको कुरा, कतिपय मानिसमा दर्शन मात्र हुँदैन, कतिपयले त्यहाँको दर्शनलाई मार्न खोज्छन्। (हितोपदेश २९:१८)

नहेम्याहको सपना मात्र थिएन। उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई आफ्नो सपना अँगालो लगाउन सक्षम हुनुहुन्थ्यो। म विश्वास गर्छु कि परमेश्वरले सम्मानित हुनुहुन्छ जब उहाँका मानिसहरूले उहाँलाई खुशी पार्ने चीजहरूको सपना देख्छन्। नहेम्याहले यरूशलेम गएर पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न अनुमति, प्रावधान र सुरक्षा पाएका थिए। उहाँ यरूशलेम आइपुग्नुहुन्छ। त्यो ठूलो सहरमा उहाँ पहिलो पटक

आएको हो। उनले चार महिनासम्म प्रार्थना गरे। वर्षैदिखि उनले यही सपना देखेका थिए। उहाँले पहिलो कुरा के गर्न जाँदै हुनुहुन्छ? के ऊ दौडिएर जमिनमा हात्रे हो? के उसले ठूलो बैठक बोलाउने छ? के उसले एउटा हथौडा निकालेर हेर्छ र गेट-गोबाटै निर्माण सुरु गर्छ? "म यरूशलेम गएँ र त्यहाँ तीन दिन बसेपछि, म केही मानिसहरूसँग रातको समयमा निस्किएँ। मैले यरूशलेमको लागि मेरो हृदयमा के गर्न दिनुभएको थियो त्यो मैले कसैलाई भनेकी थिइनँ।" (नेहेम्याह २: 11-12) तीन दिनमा, उसले केहि गर्दैन। अब ती तीन दिनमा के गर्दछन्? के तपाईंले सोच्नुहुन्छ कि उसले आराम गरिरहेको छ? के उहाँ परमेश्वरसँग "एक्लै" समय बिताउनुभएको थियो?

सिद्धान्त 1. एक व्यक्तिले व्यक्तिगत रूपमा नभएको कुरा सार्वजनिक रूपमा टिकाउन सक्दैन।

नेहेम्याह यरूशलेममा आइपुग्दा, परमेश्वरले अझै पनि उनको हृदयमा काम गरिरहनुभएको थियो। परमेश्वरले उसको दिमागमा ठायाकै के गर्नु आवश्यक थियो अब उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो। केहि प्रकार A व्यक्तित्वले पद 11 पढ्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ "नेहेम्याहले सुरुका केही दिनहरू केही गरेनन्।" बरु, यो सबै भन्दा महत्त्वपूर्ण काम थियो। परमेश्वरले चाहनुभएका कुराहरू उहाँले गरिरहनुभएको छ भनी उहाँले पक्का गरिरहनुभएको थियो। उहाँले एक ईटा पनि राख्नुभएको छैन, तर यी पहिलो दिनहरू कुनै पनि जतिकै मूल्यवान छन् किनभने तिनीहरू परमेश्वरबाट स्पष्ट पुष्टिको खोजीमा बिताएका थिए।

"यरूशलेमको लागि मेरो लागि परमेश्वरले मेरो हृदयमा के राख्नुभयो, मैले कसैलाई भनेको छैन।" तपाईंले देख्नुभयो, जब नेहेम्याह त्यहाँ पुगे र आफ्नो प्रार्थनाको समय जारी राखे, परमेश्वरले उहाँलाई जे गर्नु आवश्यक थियो त्यही गर्न बुद्धि दिनुभएको थियो। मलाई लाग्छ कि उसले हामीले जेम्स १:५ मा पढेका कुराहरू पालन गरिरहेको थियो; "यदि तिमीहरू मध्ये कसैको बुद्धिको कमी छ भने, त्यसको लागि सोध्नुहोस्, म तिमीहरूलाई दिनेछु।"

याद गर्नुहोस् कि नेहेम्याह यरूशलेममा पर्खाल निर्माण गर्न मात्र थिएनन् जति उहाँ त्यहाँ मानिसहरू निर्माण गर्न हुनुहुन्छ। उहाँ एक आध्यात्मिक नेता हुनुहुन्थ्यो, तर तपाईं पहिले आध्यात्मिक पुरुष वा महिला नभई आध्यात्मिक नेता हुन सक्नुहुन्न। यो पुस्ताले जान्न आवश्यक छ कि व्यस्तता सधैं ईश्वरभक्ति होइन। यो एकान्तमा हो कि एक व्यक्तिले सार्वजनिक रूपमा नेतृत्व गर्ने अधिकार प्राप्त गर्दछ किनभने एक व्यक्तिले सार्वजनिक रूपमा उसले वा उनी निजीमा नभएको कुरालाई निरन्तरता दिन सक्दैन।

सिद्धान्त २. राम्ररी तयारी गर्नुहोस्।

"म पर्खाल जाँच गर्न बाहिर गएँ।" "परीक्षण" शब्द एक हिब्रू चिकित्सा शब्द थियो जुन घाउ जाँच गर्ने वर्णन गर्न प्रयोग गरिन्छ। ऊ कति नराम्रो छ भनेर हेर्न चाहन्थे। उसको मनमा प्रष्ट तस्बिर ल्याउन मन थियो। नराम्रो भएको सुनेको थियो। यो यति नराम्रो थियो कि उसले पर्खाल वरिपरि आफ्नो माउन्ट चढ्न सकेन। मलाई लाग्छ कि त्यो बिन्दुमा परियोजनाको आकार साँच्चै भित्र डुब्रेछ। पूरै पर्खाल नष्ट भएको छ, गेटहरू जलेको छ। गर्नुपर्ने कामको दायरा हेरेर, नेहेम्याहलाई थाहा छ यो एक्लै गर्न सकिँदैन।

"म सवार थिएँ बाहेक मसँग कुनै पर्वतहरू थिएनन्। रातमा, म उपत्यकाको ढोकाबाट स्यालको इनार र गोबर गेटतिर गएँ, भक्तिएका यरूशलेमका पर्खालहरू र यसका गेटहरू भक्तिएका जाँच गर्दै थिएँ। आगोबाट। त्यसपछि म फाउन्टेन गेट र राजाको पोखरी तिर लागें, तर मेरो माउन्टमा जानको लागि पर्याप्त ठाउँ थिएन। त्यसैले, म पर्खाल जाँच गर्दै राती उपत्यका माथि गएँ। अन्तमा, म फर्केर फर्केँ। उपत्यकाको ढोकाबाट भित्र पसेँ। अधिकारीहरूलाई म कहाँ गएको थिएँ वा के गर्दैछु थाहा थिएन किनभने मैले अहिलेसम्म यहूदीहरू वा पुजारीहरू वा उच्चहरू वा अधिकारीहरू वा काम गर्ने अरू कसैलाई केही भनेकी थिइनँ।" (नेहेम्याह २:१३-१६)

परमेश्वरसँगको आफ्नो समयद्वारा पुनः पुष्टि भएको, नेहेम्याहले परिस्थितिको सर्वेक्षण गर्छ। नेहेम्याहले यस बिन्दुमा पर्खालको बारेमा सिकेका सबै कुरा याद गर्नुहोस्, उनले सुनुवाइ मार्फत सिकेका थिए। त्यसैले, तीन दिनपछि ऊ मध्यरातमा मानिसहरूको सानो समूह लिएर बाहिर निस्कन्छ। ऊ केवल आफ्नो वा आफ्नो सपनामा अनावश्यक ध्यान नदिई पर्खाल स्काउट गर्न चाहन्छ।

याद गर्नुहोस् नेहेम्याह फारसबाट आउँदैछन् जहाँ उनी नम्बर दुई व्यक्ति थिए। उनी राजा आर्टजारसेजको एउटा दलसँगै आउँदैछन्। सबैलाई थाहा छ उहाँ आउँदै हुनुहुन्छ। नेहेम्याह आफ्नो बाटोमा छ भनी सुनेपछि विरोध बढ्दै गएको थियो, (यस पाठको अन्त्यमा हामीले त्यो विरोध क्रिस्टलाइज र सतहमा देख्न पाउँछौं।) त्यसैले, नेहेम्याहले सकेसम्म चुपचाप एकसाथ योजना बनाउँदैछन्। विरोधलाई न्यूनीकरण गर्नको लागि किनभने यो बुद्धिमान व्यक्तिले आफ्नो योजना प्रारम्भिक गेटमा रोकियोस् भन्ने चाहँदैनथ्यो। महान् नेताहरूले आफ्नो योजनालाई अकाल मृत्युबाट जोगाउँछन्। राम्रो विचार प्रवर्द्धन गर्नु भन्दा राम्रो विचार मार्न सजिलो छ।

सिद्धान्त 3. सबैभन्दा ठूलो विचार तपाईंको वा मेरो होइन। तिनीहरू हाम्रा हुन्

• आफ्नो मान्छे सँग संलग्न हुनुहोस्।

एकपटक सपना देखेपछि, निम्न कुराहरू हुनु महत्त्वपूर्ण छ। जबसम्म जनताले उनको सपनालाई अँगालेनन् तबसम्म पर्खाल बन्न सक्दैन। नेहेम्याह तिनीहरूसँग बोल्छन्। "त्यसपछि मैले उनीहरूलाई भनें, हामी कस्तो समस्यामा छौं, तपाईं देख्नुहुन्छ?" उहाँका अनुयायीहरूका लागि यी नै पहिलो शब्दहरू हुन्, "यरूशलेम भग्नावशेषमा छ र यसको ढोकाहरू आगोले जलाइएको छ। आउनुहोस्, हामी यरूशलेमको पर्खाललाई पुनर्निर्माण गरौं र हामी अब बेइज्जतमा पर्नेछैनौं।" (नेहेम्याह 2:17) उहाँ त्यहाँ भित्र

पसुभएन र भन्नुभयो, "हे हार्नेहरूको झुण्ड। यो पर्खाल किन पुनर्निर्माण गरिएको छैन? तपाईं यहाँ 90 वर्ष भन्दा बढी भइसक्नु भएको छ। तपाईंले संसारमा हरेक अवसर पाएको छ। मलाई यो पूरा गर्न भगवानले पठाएको हो र यो पुनर्निर्माण नभएसम्म म तपाईंको मुद्दामा बस्नेछु।" उहाँले भनेको कुरा होइन। बरु, उहाँले आफ्ना मानिसहरू र आवश्यकतासँग चिन्नु भयो। उनले भने, "हामी, हामी, र हामी।" ती नहेम्याहले भनेका सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुराहरू हुन्। "हामी बेइज्जतमा छौं, आउनुहोस् पर्खाल पुनर्निर्माण गरौं, र हामी अब अपमानमा हुनेछैनौं।"

- समस्यामा आक्रमण गर्न मानिसहरूलाई उत्प्रेरित गर्नुहोस्। नहेम्याहले यसको साथ मात्र पहिचान गर्दैनन्। उहाँले जनतालाई उत्प्रेरित गर्नुहुन्छ। उहाँले भन्नुभयो, "के तिमीले हामी समस्यामा परेको देख्यौ? यरूशलेम भग्नावशेषमा परेको छ र यसको ढोकाहरू आगोले जलेको छ। आउनुहोस्, हामी यरूशलेमको पर्खाल पुनर्निर्माण गरौं र हामी अब बदनाम हुनेछैनौं।" (नहेम्याह २:१७) नहेम्याहले यहाँ निपुण काम गर्छन्। यो पर्खाल अहिले दशकौं र दशकहरू भक्तिएको छ। मानिसहरू आफ्नो जीवनको हरेक दिन यसबाट हिँडेका छन् र केही समय पछि तिनीहरू यसको बानी परेका छन्। यो त्यति नराम्रो होइन। यो त्यति कुरूप छैन। यो अब त्यस्तो ठूलो कुरा थिएन। वास्तवमा जनताले जीर्ण पर्खाल पनि देखेका छैनन्। नहेम्याहले तिनीहरूलाई फेरि देखाउन लगाउँछन्। उसले आवश्यकताहरूलाई जोड दिन शब्दहरू र वाक्यांशहरू प्रयोग गरेर गर्छ। उहाँले भन्नुभयो, यो ठाउँ भग्नावशेषमा छ, गेटहरू आगोले जलेको छ, हामी बेइज्जतमा छौं।

अहिलेको अवस्थाप्रति जनता असन्तुष्ट नभएसम्म परिवर्तन कहिल्यै आउँदैन। त्यो तपाईंको व्यवसाय, विद्यालय, चर्च, परिवार र जीवनमा सत्य हो। जबसम्म व्यक्ति जे पनि संगै जान सन्तुष्ट हुन्छ, चीजहरू कहिल्यै परिवर्तन वा सुधार हुँदैन। नहेम्याहले भने, "तपाईंले यो कति नराम्रो छ भनेर म हेर्न चाहन्छु।" यरूशलेमको अवस्था जति खराब थियो, यहूदीहरू यसमा उदासीन रूपमा सन्तुष्ट भएका थिए। नहेम्याहले तिनीहरूको अन्धा हटाउनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "हे, हामी कहाँ छौं र हामी कहाँ हुनुपर्छ भनेर राम्रोसँग हेर्नुहोस्।"

उसले प्रयोग गरेको प्रेरणालाई ध्यान दिनुहोस्। सारा संसार हाँस्दै थियो, "ती गरिब यहूदीहरू, तिनीहरू भन्छन् कि तिनीहरू साँचो भगवानको पूजा गर्छन्, तिनीहरूले आफ्नो सहरको वरिपरि पर्खाल पनि बनाउन सक्दैनन्, तिनीहरू भन्छन् कि तिनीहरूको भगवान सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ, उहाँले आफ्नो पवित्र स्थानको रक्षा गर्न पनि सक्नुहुन्न।" जब नहेम्याहले भने कि हामी बेइज्जतमा छौं, यो केवल मानिसहरूको लागि मात्र होइन, तर तिनीहरूका परमेश्वरमा टिप्पणी हो। उसको सानो भाषणमा उसको अन्तिम अपीलले परमेश्वरको महिमालाई अपील गरेको थियो।

जीवनको सबैभन्दा ठूलो प्रेरणा बाह्य होइन, यो आन्तरिक होइन। यो शाश्वत छ।

प्रेरणाको सबैभन्दा कम र सबैभन्दा अस्थायी रूप बाह्य प्रेरणा हो, सबैभन्दा कम: यदि तपाईंले यो गर्नुहुन्छ भने, म तपाईंलाई यो दिनेछु। हामी हाम्रा छोराछोरीहरूमा प्रयोग गर्छौं, होइन? तिनीहरू धेरै अपरिपक्व छन् - यदि तपाईं राम्रो हुनुहुन्छ भने, म तपाईंलाई यो दिनेछु। नहेम्याहले कुनै बाह्य प्रेरणा प्रयोग गरेनन्।

आन्तरिक प्रेरणा अलि बढी महान छ। नहेम्याहले "हामी बेइज्जतमा छौं। के यसले तपाईंको हृदयलाई चोट पुर्याउँदैन?" तर उहाँले वास्तवमा तिनीहरूलाई के गर्न आह्वान गर्दै हुनुहुन्छ तिनीहरूको अनन्त प्रेरणालाई सम्झनु हो। उहाँ भन्नुहुन्छ, "यरूशलेमको पर्खाल बेइज्जतमा छ।" यो अब हामी होइन तर यरूशलेम, "परमेश्वरको बासस्थान" थियो। उहाँले भन्नुभयो, "परमेश्वरको महिमाको लागि पर्खालको पुनः निर्माण गरौं ताकि परमेश्वरको नाम बदनाम नहोस्।"

तपाईंमा संलग्न हुनको लागि सर्वोच्च प्रेरणा भनेको भगवानको लागि काम गर्नु हो, तपाईं जे गर्नुहुन्छ याद गर्नुहोस्, तपाईंले प्रभुलाई जस्तै गर्नुहुन्छ। तपाईंले जे पनि भन्नुहुन्छ वा गर्नुहुन्छ, तपाईंले परमेश्वरको महिमाको लागि र प्रभुलाई जस्तै गर्नुहुन्छ। यदि तपाईंले आफ्नो दिमागमा त्यो सर्वोपरि राख्न सक्नुहुन्छ भने, तपाईंले अन्यथा गर्न सक्नुहुन्थ्यो भन्ने सोचेको भन्दा बढी गर्नुहुनेछ। सबैभन्दा ठूलो प्रेरणा आन्तरिक वा बाह्य होइन, यो अनन्त हो।

- प्राप्त गर्नुहोस् र एक व्यक्तिगत कथा वा गवाही दिनुहोस्
पद 18 मा हेर्नुहोस्: "मैले तिनीहरूलाई ममाथि मेरा परमेश्वरको अनुग्रही हात र राजाले मलाई के भनेका थिए भन्ने कुरा पनि भनें।" (नहेम्याह 2:18) "कति नराम्रो कुराहरू थिए भनेर मैले रिपोर्ट सुनें। मैले चार महिनासम्म यसको बारेमा प्रार्थना गरें। मैले जति धेरै प्रार्थना गरें, परमेश्वरले मेरो हृदयमा उत्तरको अंश हुनको लागि उति धेरै कुरा राख्नुभयो। उहाँले मलाई यसका लागि बोलाउनुभयो। उहाँले राजासँग ढोका खोल्नुभयो, मलाई प्रावधान र सुरक्षा प्रदान गर्नुभयो।"

सिद्धान्त ४: मानिसहरूले मानिसहरूलाई पछ्याउँछन्, कार्यक्रमहरू होइन।

आफैमा, कार्यक्रमहरू चिसो र बाँझ छन्, तर मानिसहरूलाई तिनीहरूसँग राख्नुहोस् र अचानक तपाईंले उद्देश्य र जोश पाउनुभयो। जब मार्टिन लुथर किङले आफ्नो अचम्मको भाषण दिनुभयो जसले अमेरिकाको बाटो परिवर्तन गर्यो, उनी उठेर "मसँग एउटा कार्यक्रम

छ," वा "मसँग एउटा संगठन छ," वा "मसँग एजेन्डा छ" भनी भनेनन्। यदि उहाँ हुनुहुन्थ्यो भने, हामीले उहाँको बारेमा कहिल्यै सुन्ने थिएँौं। बरु, उनले भने, "मेरो एउटा सपना छ," उसको आफ्नै व्यक्तिगत कथा, "मेरो छोराछोरीहरू जर्जियाको रातो माटोको पहाडहरूमा सेता बच्चाहरूसँग हातमा हात मिलाएर हिँड्ने।" जब मानिसहरूले यो कथा सुने, तिनीहरूले सुने र तिनीहरूले अनुसरण गरे।

यदि तपाईंलाई तपाईंको चर्चमा सेवकाईको लागि स्वयंसेवकहरू चाहिन्छ भने, कुनै पनि लिनेहरू नपाउने सबैभन्दा निश्चित तरिका उठ्नु र "यस मन्त्रालयमा मद्दत गर्न स्वयंसेवकहरूको आवश्यकता छ" भनेर घोषणा गर्नु हो। यो धेरै चिसो र धेरै क्लिनिकल सुनिन्छ, तर तपाईंले एक व्यक्ति जसको हृदय त्यो मन्त्रालयमा छ मानिसहरूको अगाडि राख्नुहुन्छ, र त्यो व्यक्तिलाई उनीहरू किन संलग्न छन् र उनीहरूले यसबाट के निकाल्छन् भनेर बताउन दिनुहोस्, र मानिसहरू मद्दतको लागि लाइन लाग्नेछन्। किनभने मानिसहरूले मानिसहरूलाई पछ्याउँछन्, कार्यक्रमहरू होइन।

नहेम्याह उठेर भने, "म तिमीलाई मेरो कथा सुनाउँछु।" जनता पछ्याउन तयार थिए। वास्तवमा, पद 18 बन्द हुन्छ, तिनीहरूले जवाफ दिए, "हामी पुनर्निर्माण सुरु गरौं, त्यसैले तिनीहरूले यो राम्रो काम सुरु गरे।"

"तर जब होरोनी सन्बलत, अम्मोनी अधिकारी तोबिया र अरबी गेशामले यो कुरा सुने, तिनीहरूले हामीलाई गिल्ला गरे र गिल्ला गरे। तिनीहरूले सोधे, तपाईं यो के गर्दै हुनुहुन्छ? के तपाईं राजाको विरुद्धमा विद्रोह गर्दै हुनुहुन्छ?" सन्बलत, तोबिया र गेशाम किन नहेम्याहको विरोधमा थिए? उनीहरूले पर्खाल पुनर्निर्माण गर्नु ठूलो कुरा के थियो? सन्बलत र तोबियाह युद्धका शासकहरू हुन्। तिनीहरूको आफ्नै साना सहरहरू र तिनीहरूले शासन गर्ने राज्यहरू छन्। तिनीहरूको आफ्नै सानो आर्थिक साम्राज्य छ। यदि जेरुसेलम एक प्रमुख शक्ति बन्यो, विशेष गरी एक प्रमुख आर्थिक शक्ति, यसले तिनीहरूको व्यवसायलाई चोट पुर्याउनेछ। अर्को पाठमा हामी विभिन्न समयमा प्रतिपक्षले आफ्नो कुरूप टाउको उठाउने बारेमा छलफल गर्नेछौं

यदि शैतानले तपाईंको सपनालाई बाधा पुऱ्याउने प्रयास गर्दैन भने, तपाईंका सपनाहरू साना छन्। यदि उसले तपाईंलाई बाधा पुऱ्याउने प्रयास गर्दैन भने, तपाईंले लगभग पर्याप्त सपना देख्नुहुन्छ। कुनै पनि ईश्वरीय नेताको अलिखित कार्य विवरणको अंश आलोचनासँग व्यवहार गर्ने अपरिहार्यता हो।

क) नहेम्याहले आफ्ना विरोध गर्नेहरूको ट्याक रेकर्डलाई विचार गरे। "स्वर्गका भगवानले हामीलाई सफलता दिनुहुनेछ भनेर मैले तिनीहरूलाई जवाफ दिएँ। हामी उहाँका सेवकहरूले पुनर्निर्माण सुरु गर्नेछौं, तर तपाईंको लागि, यरूशलेममा तपाईंको कुनै हिस्सा छैन वा यसमा कुनै दावी वा ऐतिहासिक अधिकार छैन।" (नहेम्याह २:२०) तिनले प्रश्न सोध्नुभयो: के यी मानिसहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई मद्दत गर्ने इतिहास छ? के यी मानिसहरूसँग परमेश्वरले समर्थन गर्ने कुराहरूलाई समर्थन गर्न चाहने इतिहास छ? जब उनले स्रोतलाई विचार गरे, उनी स्वयं भगवान बाहेक अरू कसैलाई काम रोकन नदिने पहिले भन्दा बढी दृढ भए। तपाईंले परमेश्वरको लागि गरिरहनुभएको कामको आलोचनाको एउटा प्रतिक्रिया हो "तपाईंले हामीलाई आफ्नो ट्याक रेकर्ड देखाउनुहुन्छ। हामीसँग सबै जवाफहरू छैनन्। हामीले सक्दो गरिरहेका छौं। के तपाईं परमेश्वरले चाहनुभएको कुरा गरिरहनुभएको छ? यदि त्यसो हो भने, हामीलाई यो कसरी गर्ने भनेर देखाउनुहोस्। हामीलाई नभन्नुहोस्!"

ख) उनले आफ्नो भगवानको ट्याक रेकर्डलाई विचार गरे। उसलाई थाहा थियो कि परमेश्वरले उसलाई सफलताको लागि चाहनुहुन्छ। उसले भगवानका महापुरुषहरूको खिल्ली उडाएको कथाहरू सुनेको थियो, लगभग १) नोआले जहाज बनाउन सय वर्षभन्दा बढी समय बिताए र बाटोभरि मानिसहरू बाहिर उभिएर हाँसे। 2) मोशा फारोको दरबारमा हिँड्दै र "मेरा मानिसहरूलाई जान दिनुहोस्" भन्दै र त्यो दरबार पहिलो दिन भरिएको हुनुपर्छ। सिमसन जसको आँखालाई दास बनाइरहँदा र साङ्गोलोले बाँधेको बेला खेलकुद बनाइएको थियो "मलाई मेरो हातले खम्बाहरू छुने ठाउँमा राख्नुहोस्।" र गोलियाथले ढुङ्गा लिएर बाहिर निस्केको सानो केटोलाई गिल्ला गर्दै। त्यसोभए जब यी साथीहरूले नेहेम्याहको खिल्ली उडाए, उनले भने, "हाम्रा भगवानले हामीलाई सफलता दिनुहुनेछ। संसारले गर्न नसकिने कुराहरू गर्ने ट्याक रेकर्ड छ।" त्यो

आज ख्रीष्टको मण्डलीको सबैभन्दा ठूलो समस्या उनको समस्या होइन तर उनको समस्याको बारेमा के सोच्छिन् भन्ने हो। धेरै मण्डलीहरूले समस्याहरू तिनीहरूको परमेश्वरभन्दा ठूलो छन् भनी सोच्छन्। त्यस्तो कदापि हुँदैन।

सिद्धान्त ५: अवसर सधैं विरोधको साथमा हुन्छ

"तर म पेन्टेकोस्ट सम्म एफिससमा बस्नेछु। किनभने प्रभावकारी कामको लागि मेरो लागि ठूलो ढोका खोलिएको छ, र मेरो विरोध गर्नेहरू धेरै छन्।" अब त्यो हेर। यो विरोधाभास जस्तो लाग्दैन? उनी भन्छन्, "म यहाँ बस्नु पर्छ, किन, किनकि त्यहाँ यो ठूलो ढोका खोलिएको छ।" (१ कोरिन्थी १६:८-९) तपाईंलाई कसरी थाहा छ? "मेरो विरोध गर्ने सबै प्रकारका मानिसहरू छन्।" हामीमध्ये धेरैले भन्छन्, "मानिसहरूले मेरो विरोध गरिरहेका छन्। ढोका बन्द गर। जाओ। यहाँबाट जाओ।" पावल भन्छन् कि उहाँ अझै छोड्न सक्नुहुन्न किनभने परमेश्वरले ढोका खोलिएको छ। यो अक्सर काम गर्ने तरिका हो। जब कसैलाई मानिसको बारेमा साँच्चै चिन्ता हुन्छ, जो धेरै चिन्तित छैनन् तिनीहरू रिसाउँछन्। जब कसैले केहि गर्न चाहन्छ, केहि नगर्नेहरूले ढुङ्गा हात्र चाहन्छन्। त्यसकारण

हामीले समस्या र विरोधलाई हामी परमेश्वरको इच्छा बाहिर छाँ भन्ने सङ्केतको रूपमा व्याख्या गर्न हतार गर्नु हुँदैन। तपाईं परमेश्वरको इच्छामा हुनुहुन्छ वा बाहिर हुनुहुन्छ भन्नेसँग यसको कुनै सरोकार छैन।

विचारहरूलाई कार्यमा ल्याउने ती चरणहरूको अन्तिम उदाहरण येशू ख्रीष्टमा पाइन्छ। हामीले क्रिस्चिनिटी भनी भने त्यो भन्दा ठूलो काम, कुनै ठूलो आन्दोलन, र कुनै ठूलो परियोजना भएको छैन। यो सबै मानिस सृष्टि गर्दा सुरु भयो। भगवानले भन्नुभयो, "मानवजातिको उद्धार कसरी हुनेछ भनेर मैले पहिले नै दिमागमा राखेको छु।" (उत्पत्ति ३) त्यसैले परमेश्वरले चित्रको दायरा हेर्नुभयो। उहाँ आफ्नो पुत्रलाई शरीर ग्रहण गर्न पठाएर उहाँका मानिसहरूसँग संलग्न हुनुभयो। उहाँले हामीलाई हाम्रो जीवनमा पापको समस्या देख्न उत्प्रेरित गर्नुभएको छ। उहाँले हामीलाई हरेक दिन जवाफको रूपमा ख्रीष्टमा फर्कन बाध्य पार्दै हुनुहुन्छ। पावल जस्ता बलियो व्यक्तिगत गवाही भएका मानिसहरूलाई उहाँले त्यहाँ राख्नुभएको छ - वास्तवमा, कुनै पनि इसाई जसको जीवन परिवर्तन भएको छ। त्यसपछि क्रिस्चियन धर्मको कामको विश्वको इतिहासमा कुनै पनि शक्ति वा अन्य कुनै आन्दोलनको भन्दा बढी विरोध भएको छ।

के तपाईंले आफ्नो जीवन ख्रीष्टमा समर्पित गर्ने निर्णय गर्नुभएको छ? यदि तपाईंसँग छैन भने, तपाईं आज यो गर्न आवश्यक छ। एजी पाठ #१३२७ अगस्ट १७, १९९७ स्टीव फ्ल्याट द्वारा

अध्याय ५

निरुत्साहसँग व्यवहार गर्दै

जब परमेश्वरको लागि असल काम भइरहेको छ, शैतानले त्यसलाई हराउनको लागि आफूले सक्दो प्रयास गर्नेछ भनी तपाईं पक्का हुन सक्नुहुन्छ। अब परमेश्वरका जनहरूलाई छोड्नुभएर हार्नुभन्दा राम्रो उपाय के होला। यसबारे नहेम्याहले प्रार्थना गरिरहनुभएको छ। उनले जनतालाई तयार पारेका छन्। उहाँले मानिसहरूलाई संगठित गर्नुभयो र ठूला कुराहरू भइरहेका छन्। "त्यसोभए, हामीले पर्खालको सबै आधा उचाइ नपुगेसम्म पुनः निर्माण गरौं: मानिसहरूले आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले काम गरे (काम गर्ने दिमाग थियो - NKJV)।" (नहे. ४:६)

यो अचम्मको हैन र? ५२ दिनमा आयोजनाको काम आधा सकिएको छ। अविश्वसनीय प्रगति! तपाईं पक्का हुन सक्नुहुन्छ कि पुरानो शैतानले तिनीहरूलाई एकलै छोड्ने छैन। उसले तिनीहरूलाई तौलियामा फाल्न वा तिनीहरूको मामलामा, ट्रोवेलमा फ्याँक्ने प्रयास गर्न जाँदैछ। त्यस निराशाबाट मानिसहरूलाई निकाल्न नहेम्याहले कस्तो प्रतिक्रिया देखाए?

निरुत्साहको लागि उत्प्रेरक- यी चीजहरू शैतानले यसलाई ल्याउन प्रयोग गर्दछ।

1. **उपहास।** "हामीले पर्खालको पुनर्निर्माण गर्दैछौं भनेर सन्बलतले सुनेपछि, उनी रिसाए र धेरै क्रोधित भए। उनले यहूदीहरूलाई गिल्ला गरे र आफ्ना सहयोगीहरू र सामरियाको सेनाको उपस्थितिमा भने, 'ती कमजोर यहूदीहरूले के गर्दैछन्? के तिनीहरूले पुनर्स्थापना गर्नेछन्? तिनीहरूको पर्खाल? के तिनीहरूले बलिदान चढाउँछन्? के तिनीहरूले एक दिनमा पूरा गर्न सक्छन्? के तिनीहरूले यी ढुङ्गाहरूलाई यी भग्नावशेषहरूबाट पुनर्जीवित गर्न सक्छन्, तिनीहरू जस्तै जलेका छन्?' उहाँको छेउमा रहेका अम्मोनी टोबियाले भने, 'तिनीहरूले के बनाउँदैछन्, यदि एउटा स्याल पनि माथि चढ्यो भने, उसले तिनीहरूको ढुङ्गाको पर्खाल भत्काउनेछ।' (नहेम्याह ४:१-३) के तपाईंले याद गर्नुभयो कि तिनीहरूले क) मानिसहरू आफैलाई - "ती कमजोर यहूदीहरू," ती मानिसहरू जो दासत्वबाट आएका छन्; ख) तिनीहरूको धर्म - "के तिनीहरूले बलिदान दिनेछन्"? तपाईं सोच्न सक्नुहुन्छ कि त्यो बलिदान संग के गर्न को लागि छ। उनी' यसो भन्दै, "ओहो, तिनीहरूले मानिसहरूलाई बलिदान दिइरहेका छन् - तिनीहरू धेरै धार्मिक छन्। सायद तिनीहरू सोच्छन् कि तिनीहरूले केही बाछो वा भेडालाई जलाउन सक्छन् र पर्खाल पुनर्निर्माण हुनेछ।" र ग) तिनीहरूको काम - "यदि एउटा स्यालले उनीहरूले बनाएको कुराको माथि माथि हिँड्यो भने, त्यो मुनि चकनाचुर हुनेछ।"

उपहासले के गर्छ? यसले तिनीहरूको हुन र तिनीहरूले के गर्न सक्छन् भन्ने शंका गर्छ। उपहास सधैं कारणको विकल्प हो। यदि मानिसहरूले तपाईंलाई स्थितिबाट बाहिर निकाल्न सक्दैनन् भने, तिनीहरू केवल अधिक प्राइमरी कुरामा फर्किनेछन्। तिनीहरूले तपाईंको मजाक मात्र गर्नेछन्। तिनीहरूले तपाईंलाई उपहास गर्नेछन्। उपहास गर्ने मानिस सधैं डराउँछन्। तिनीहरू डराउँछन् कि तपाईं सफल हुनुहुनेछ र तिनीहरूले गर्दैनन्। यो शैतानको औजार हो।

2. **प्रतिरोध।** "तर जब सम्बलत, टोबिया, अरबीहरू, अम्मोनीहरू र अशदोदका मानिसहरूले यरूशलेमको पर्खालको मर्मत अघि बढेको र खाली ठाउँहरू बन्द गरिँदैछ भनेर सुने। तिनीहरू साह्रै रिसाए।" तपाईंले देख्नुभयो कि उपहासले तिनीहरूलाई रोकेन। "तिनीहरू सबैले मिलेर यरूशलेमको विरुद्धमा लड्ने र त्यसको विरुद्धमा समस्या खडा गर्ने योजना बनाए।" (नहेम्याह ४:७-८) अब यहाँको विचार सर्वत्र युद्ध होइन। सम्बलत, टोबिया र सबै शत्रुहरूको मनमा यहाँ के छ त्यो भनेको आतंकवाद—गुरिल्ला युद्ध हो।

यो तपाईं मध्ये एक जोडी भित्तामा काम गरिरहनु भएको जस्तो छ र एक रात घर जाँदै हुनुहुन्छ, हेर र हेर, कोही झाडीबाट बाहिर आउँछ र तपाईंले ती कामदारहरूलाई देख्नुहुन्न। त्यसोभए तपाईंको सावधान रहनुहोस् किनभने हामी तपाईंलाई एक पटकमा लिन साइपरहरू पठाउने छौं। यो एक मनोवैज्ञानिक युद्ध हो।

3. अफवाह। "यस बीचमा यहूदाका मानिसहरूले भने, 'मजुरहरूको बल बाहिर जाँदैछ, र त्यहाँ यति धेरै भग्नावशेष छ कि हामी पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न सक्दैनौं।' साथै, हाम्रा शत्रुहरूले भने, 'तिनीहरूले यो थाहा पाउनु अघि वा हामीलाई देख्नु अघि, हामी त्यहाँ तिनीहरूको बीचमा, र हामी तिनीहरूलाई मार्नेछौं र कामको अन्त्य गर्नेछौं। तब तिनीहरूको छेउमा बस्ने यहूदीहरू आए र हामीलाई दश पल्ट भने कि तपाईं जहाँ फर्कनुहुन्छ, तिनीहरूले आक्रमण गर्नेछन्।' (नहेम्याह 4:10-12) ओह, अफवाहको बारेमा दुईवटा विशेषताहरूले मलाई ती पृष्ठहरूबाट उफ्रियो:

क) अफवाहहरू शत्रुको सबैभन्दा नजिक हुनेहरूले फैलाउँछन्। "उनीहरूको नजिकै बस्ने यहूदीहरूले भने।" जब तपाईं परमेश्वरको महान कार्यलाई विफल पार्न वा भत्काउन अफवाह फैलाउने व्यक्तिलाई भेट्नुहुन्छ, तपाईं विश्वस्त हुन सक्नुहुन्छ कि तिनीहरू शत्रुको शिविरबाट टाढा छैनन्, आध्यात्मिक रूपमा साथै तार्किक रूपमा।

ख) अफवाहहरू जहिले पनि अतिरञ्जित हुन्छन् किनभने तिनीहरूले यसलाई दोहोर्‍याउँछन्। "यहूदीहरूले हामीलाई दस पटक भने।" तिनीहरू केवल ठूला र ठूला र ठूला हुन्छन् र नियन्त्रण बाहिर हुन्छन्।

त्यसोभए, यी चीजहरू हुन् जुन शैतानले निराशा, उपहास र प्रतिरोध र अफवाह सुरु गर्न प्रयोग गर्दछ। के यो चाखलाग्दो होइन कि शैतानको रणनीति धेरै परिवर्तन भएको छैन, के तिनीहरूले? उनीसँग साँच्चै कुनै नयाँ हतियार छैन। यो उही पुरानो सामान हो जुन उसले आज प्रयोग गर्दछ। हामी देख्छौं कि यहूदीहरू एकदमै निरुत्साहित भए। किन? शैतानका यी पुराना चालहरूप्रति तिनीहरू किन यति धेरै संवेदनशील थिए?

परिस्थिति निराशाको लागि उपयुक्त थियो।

1. तिनीहरू थकानको नजिक थिए। "मजदुरहरूको शक्ति दिइरहेको छ।" (नहेम्याह 4:10) तिनीहरू हठी थिए, तिनीहरू थिसिएका थिए। तपाईं थकित हुँदा परिस्थितिहरू सधैं निराश देखिन्छन्। तिनीहरू थकानको बिन्दु नजिक थिए र तिनीहरू पूर्णताको नजिक थिएनन्।

परमेश्वरका महान् अगमवक्ता एलिया, बाइबलको एउटा ठूलो अध्यायमा, आहाब र ईजेबेलसँग युद्ध गर्छन् र 800 भन्दा बढी अगमवक्ताहरू मेटिएका छन्। त्यसपछि एलिया कर्मल माउन्टबाट तल ओर्लन्छ र उसले आफ्नो लुगा आफ्नो पेटीमा टाँस्छ र उसले आहाबलाई (जो बाटोमा रथमा थिए) लाई पछि पार्छ। यिज्जेल अठार माइल। "एलिया कुनै स्पष्ट कारण बिना रूखमुनि बाहिर निस्कन्छ र उसले भगवान भन्छ, म बाहेक कोही छैन, मेरो ज्यान लिनुहोस्। म बाँच्न चाहन्न।" ऊ सबै गेट-आउट जस्तै उदास छ। त्यस अवसरमा परमेश्वरले एलियालाई दिनुभएको महान आध्यात्मिक सल्लाह के तपाईं जान्न चाहनुहुन्छ? उसले भन्यो, "एलियाह, उठ, केही खानेकुरा ल्याऊ, र सुत्। एलियाले गरे र जब उहाँ उठ्नुभयो तब परमेश्वरले उहाँलाई दोस्रो पटक भन्नुभयो, "एलिया, अर्को खानेकुरा ल्याऊ। अलिकति सुत्नुहोस्।"

"मानिसहरूले 52 दिनमा यसको आधा उचाइमा पर्खाल बनाए।" तर तपाईंलाई थाहा छ मलाई के लाग्छ कुञ्जी त्यहाँ छ? यसको उचाइ आधा! तपाईंलाई थाहा छ, ती पहिलो ईटहरू सजिलो थिए। तर अब नयाँ जीर्ण भइसकेको थियो र यो ठाउँ गडबड थियो। मलाई थाहा छैन तपाईंले यो याद गर्नुभएको छ कि छैन, तर मलाई थाहा छ कि आधा बाटो जीवनमा गाह्रो ठाउँ हो। तपाईं मध्ये कोही धावक हुन सक्नुहुन्छ त्यसैले तपाईंलाई थाहा छ कि दौडमा सबैभन्दा कठिन समय आधा-मार्ग बिन्दु हो। तपाईंले आफ्नो दोस्रो हावा अझै प्राप्त गर्नुभएको छैन, तपाईं जति सक्दो थकित हुनुहुन्छ र यसले मद्दत गर्न सक्दैन तर तपाईंको दिमागलाई पार गर्न सक्छ "मैले पहिले नै आइसकेको छु। यो एक भयानक, भयानक निराशाजनक क्षण हो। यदि तपाईं धावक हुनुहुन्न भने, पक्कै पनि, तपाईं पारिवारिक बिदामा जानुभएको छ र कार ड्राइभबाट बाहिर निस्कने बित्तिकै, बच्चाहरूले सोध्छन्, "के हामी अझै त्यहाँ छौं?" तिनीहरूले तपाईंलाई बाटोभरि सोध्छन्, तर नराम्रो बिन्दु यो हो कि जब तपाईंले घण्टाको लागि ड्राइभ गर्नुभयो र फेरि आउँछ, "के हामी अझै त्यहाँ छौं?" "होइन, हामी आधा बाटोमा छौं।" ओह, होइन - आधा बाटो? हे, शैतानलाई थाहा छ कि आधा बाटो एक मनोवैज्ञानिक कठिन समय हो र तपाईं सबै मलबे हटाउन चाहनुहुन्छ। यो मात्र यस्तो काम गर्दैन!

परिस्थिति ठीक भएकोले यहूदीहरू निरुत्साहित भए। शैतानले यो देख्यो र निराशा, उपहास, प्रतिरोध र अफवाहको वास्तविक कारणहरू प्रज्वलित गर्न ती साना उत्प्रेरक एकाइहरूलाई पठायो। तिनीहरू बाह्य शक्तिहरू हुन्। निराशाको वास्तविक कारण बाह्य होइन। यो आन्तरिक छ। शैतानले पम्पलाई मुख्य बनाउन बाहिरी चीजहरू प्रयोग गर्नेछ, तर हाम्रो निरुत्साह भित्रबाट आउँछ। यहूदीहरूमा दुईवटा आन्तरिक कुराहरू थिए जसले गर्दा तिनीहरूको निरुत्साह भयो।

2. अनुपयुक्त डर। यहूदीहरूले आफूलाई विचलित र डराएको हुन दिएका थिए। तिनीहरूले शंकाको बीउ छर्न अनुमति दिए र जब शंकाको बीउ छरिन्छ, निराशाको फसल अपरिहार्य छ। "म डराएको कुरा ममाथि आइपुगेको छ।" (अध्याय ३:२५) डरले सबै मानवजातिलाई निम्त्याउने समस्याको सुरुदेखि नै परमेश्वरलाई थाह थियो। यही कारणले गर्दा उहाँले बाइबलमा ३५० पदहरू राख्नुभएको हुन सक्छ जुन "नडराऊ" शब्दहरूबाट सुरु हुन्छ। यदि तपाईं परमेश्वरको सन्तान हुनुहुन्छ भने, तपाईंले साँच्चै डराउनु पर्ने कुरा भनेको आफैमा डर हो। यसले तपाईंलाई नष्ट गर्नेछ। ती यहूदीहरूमा अनुचित डर थियो।
3. अपर्याप्त विश्वास। समस्याको वास्तविक स्रोत तिनीहरूले यो पर्खाल निर्माण गर्न कोशिस गर्दै थिए आध्यात्मिक वास्तविकताहरूको जानकारी बिना। तिनीहरू थकित, थकित र निरुत्साहित भएका थिए किनभने तिनीहरूले एक महान परमेश्वरको लागि पर्खाल निर्माण गर्ने प्रयास गर्नुको सट्टा ठूलो पर्खाल बनाउन खोजिरहेका थिए। त्यहाँ ठूलो भिन्नता छ। तिनीहरूले ठूलो गल्ती गरे। तपाईंले देख्नुभयो, यो तिनीहरूको पर्खाल थिएन। यो भगवानको पर्खाल थियो। जब भगवान कुनै चीजको स्वामित्व लिनुहुन्छ, नरकको ढोकाले पनि यसको विरुद्धमा विजयी हुन सक्दैन। यदि उनीहरूले यी दुई कुरालाई दिमागमा राखेका भए उनीहरूले डराउनु पर्ने थिएन। हाम्रो भगवान हाम्रो लागि हो, र यो उहाँको पर्खाल हो। उनीहरूको निरुत्साह निकै तल्लो तहमा हुने थियो।

निरुत्साह को उपचार

हामी सबै त्यहाँ पुगेका छौं र त्यो गरेका छौं। तपाईंहरू मध्ये केही अहिले निराशाको गहिराइमा हुनुहुन्छ। नेतृत्वको महत्वपूर्ण परीक्षा उपत्यकाहरू मार्फत गति राख्दैछ। यो सत्य हो जब तपाईं तपाईंले सञ्चालन गर्न सक्ने व्यवसायको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ, तपाईंले कोच गर्ने टोली, तपाईंले सञ्चालन गर्ने विद्यालय, चर्च जसमा तपाईं एल्डर हुनुहुन्छ वा तपाईं जसको अभिभावक हुनुहुन्छ। नेतृत्वको वास्तविक परीक्षा भनेको तपाईंको वरिपरि सबैजना निरुत्साहित भइरहेका बेला तपाईंले गतिलाई कसरी जारी राख्नुहुन्छ भन्ने हो।

1. तिनीहरूको फोकस समायोजन। इस्राएलीहरू डराएका छन्, तिनीहरू निरुत्साहित छन्, तिनीहरू छोडन तयार छन्। पद १४ मा, उहाँले भन्नुभयो, "मैले चीजहरू हेरेपछि, म उठें र उच्चहरू, अधिकारीहरू र बाँकी मानिसहरूलाई भनें, 'तिनीहरूसँग नडराओ, परमप्रभुलाई सम्झनुहोस्, जो महान् र भयानक हुनुहुन्छ।'" (नेहेम्याह ४:१४) राम्रो बोली नहेम्याह! उत्कृष्ट पहिलो लाइन। तपाईंले देख्नुभयो, नेहेम्याहलाई थाहा थियो कि वास्तविक समस्या टोबिया होइनन्। वास्तविक समस्या सन्बलत वा गेशेमको थिएन। वास्तविक समस्या भग्नावशेष, भाला वा तरवारको थिएन। वास्तविक समस्या यो थियो कि उनीहरूले महान् र अद्भुत भगवानलाई सम्झन बिर्सका थिए। त्यही भएर उनीहरू डराए। नहेम्याहले भने, "आफ्ना आँखा भग्नावशेषबाट हटाउनुहोस्, शत्रुबाट आफ्नो आँखा हटाउनुहोस् र परमेश्वरमा आफ्नो आँखा राख्नुहोस्।" हाम्रो लागि पाठ यो हो: तपाईंसँग या त भयानक समस्या हुन सक्छ वा तपाईंसँग एक अद्भुत भगवान हुन सक्छ तर तपाईंसँग दुवै हुन सक्दैन। तपाईंले त्यो सुन्नु भयो? अब तपाईंलाई एउटा भयानक समस्या र सानो नपुंसक भगवान हुन सक्छ र, वैसे, तपाईंको समस्या भयानक रहनेछ। यो कुनै पनि सानो हुनेछैन र यो टाढा जाने छैन। वा तपाईं एक अद्भुत भगवान हुन सक्नुहुन्छ र तपाईं समस्याहरू हुनेछ; तिनीहरू अविश्वासीहरू जत्तिकै ठूलो हुनेछैनन्। तपाईंसँग एक अद्भुत भगवान हुन सक्छ वा तपाईंसँग एक भयानक समस्या हुन सक्छ - तर तपाईंसँग दुवै हुन सक्दैन। हामीले गर्न सक्ने सबैभन्दा प्रोत्साहनदायी कुराहरू मध्ये एउटा नेहेम्याहले भनेका कुराहरू हुन्, "तिमी परमेश्वर कति महान् हुनुहुन्छ भनेर सम्झनुहोस्, उहाँ कति महान् हुनुहुन्छ भनेर सम्झनुहोस्, र उहाँ तपाईंको लागि हुनुहुन्छ र उहाँ तपाईंको लागि लड्नुहुन्छ। तपाईंको समस्या उत्कृष्ट रहनेछ। यो कुनै पनि सानो हुनेछैन र यो टाढा जाने छैन। वा तपाईं एक अद्भुत भगवान हुन सक्नुहुन्छ र तपाईं समस्याहरू हुनेछ; तिनीहरू अविश्वासीहरू जत्तिकै ठूलो हुनेछैनन्। तपाईंसँग एक अद्भुत भगवान हुन सक्छ वा तपाईंसँग एक भयानक समस्या हुन सक्छ - तर तपाईंसँग दुवै हुन सक्दैन। हामीले गर्न सक्ने सबैभन्दा प्रोत्साहनदायी कुराहरू मध्ये एउटा नेहेम्याहले भनेका कुराहरू हुन्, "तिमी परमेश्वर कति महान् हुनुहुन्छ भनेर सम्झनुहोस्, उहाँ कति महान् हुनुहुन्छ भनेर सम्झनुहोस्, र उहाँ तपाईंको लागि हुनुहुन्छ र उहाँ तपाईंको लागि लड्नुहुन्छ। तपाईंको समस्या उत्कृष्ट रहनेछ। यो कुनै पनि सानो हुनेछैन र यो टाढा जाने छैन। वा तपाईं एक अद्भुत भगवान हुन सक्नुहुन्छ र तपाईं समस्याहरू हुनेछ; तिनीहरू अविश्वासीहरू जत्तिकै ठूलो हुनेछैनन्। तपाईंसँग एक अद्भुत भगवान हुन सक्छ वा तपाईंसँग एक भयानक समस्या हुन सक्छ - तर तपाईंसँग दुवै हुन सक्दैन। हामीले गर्न सक्ने सबैभन्दा प्रोत्साहनदायी कुराहरू मध्ये एउटा नेहेम्याहले भनेका कुराहरू हुन्, "तिमी परमेश्वर कति महान् हुनुहुन्छ भनेर सम्झनुहोस्, उहाँ कति महान् हुनुहुन्छ भनेर सम्झनुहोस्, र उहाँ तपाईंको लागि हुनुहुन्छ र उहाँ तपाईंको लागि लड्नुहुन्छ।

"कसले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नेछ?" "के मृत्यु, वा अनिकाल वा नग्नता वा तरवारको खतरा?" (रोमी ८:३५) पावलले कसैलाई पनि हुनसक्ने खराब कुराहरूको नाम दिए। "होइन, यी सबै चीजहरूमा हामी विजेताहरू भन्दा बढी छौं।" "हामीलाई प्रेम गर्ने उहाँ मार्फत" विजयीहरू भन्दा बढी। (रोमी ८:३७) तपाईं एक अद्भुत भगवान हुन सक्छ वा तपाईं एक भयानक समस्या हुन सक्छ। नहेम्याहले भनेका थिए कि याद गर्नुहोस् कि तपाईंसँग अद्भुत परमेश्वर हुनुहुन्छ। उसले उनीहरूको फोकस समायोजन गर्यो।

2. तिनीहरूको किल्ला उन्नत। "त्यसैले, म केही मानिसहरूलाई पर्खालको सबैभन्दा तल्लो बिन्दुहरू पछाडि पर्दाफास ठाउँहरूमा राख्छु, तिनीहरूलाई परिवारद्वारा तरवार, भाला र धनुहरू लिएर पोस्ट गर्दै।" "त्यस दिनदेखि, मेरा आधा मानिसहरूले काम गरे र बाँकी आधा भाला, ढाल, धनु र हतियारले सुसज्जित थिए। अधिकारीहरूले पर्खाल निर्माण गर्ने यहूदाका सबै मानिसहरूको पछि लागे।

सामग्री बोक्नेहरूले गरे। तिनीहरूको काम एक हातले र अर्को हातमा हतियार थियो। र प्रत्येक निर्माणकर्ताहरूले काम गर्दा आ-आफ्नो तरवार आफ्नो छेउमा लगाए।" (नहेम्याह ४:१३, १६)

अब, कसैको प्रश्न हुन सक्छ: "के मानिसहरूलाई हतियारले विश्वासको कमी देखाउँदैन? नहेम्याहले पहिले नै प्रार्थना गरिसकेका छन्, हे भगवान, हाम्रो ख्याल राख्नुहोस्। हामीलाई केहि हुन नदिनुहोस्। पृथ्वीमा उहाँले किन सबैलाई हतियार दिनुहुन्छ? उहाँका मानिसहरू? के उसले आफ्नो हेरचाह गर्न परमेश्वरमा भरोसा राखेन? यस्तो सोच्नेहरू धेरै छन्। नहेम्याहले आफ्ना कामहरू, आफ्ना कार्यहरूद्वारा आफ्नो विश्वास देखाउँदै थिए।

येशूले भन्नुभयो "हेर्नुहोस् र प्रार्थना गर्नुहोस् ताकि तपाईं प्रलोभनमा पर्नुहुन्न।" (मत्ती २६:४१) के तपाईंले त्यो सुन्नुभयो? हेर्नुहोस् र प्रार्थना गर्नुहोस्! पावलले लेखे "जागा र प्रार्थनामा प्रार्थनामा समर्पित गर।" (कलस्सी ४:२) ती दुई पदहरूमा के भनिएको छ, तपाईंले देख्नुभयो? प्रार्थना गर्नुहोस् - ओह, बिल्कुल। तर जब तपाईं प्रार्थना गर्नुहुन्छ, शत्रुको लागि आफ्नो सतर्क रहनुहोस्।

पत्रुसले यसलाई यसरी राखे: "आत्मसंयमी र सतर्क हुनुहोस्। तपाईंको शत्रु, शैतान, कसैलाई निल्ल खोज्ने गर्जने सिंहझैँ घुम्छ।" (१ पत्रुस ५:८) सुरक्षाको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नु, त्यसपछि आफ्नो हतियार लगाउनु र शैतानबाट सतर्क रहनु विश्वास हो।

वास्तवमा, सुरक्षाको लागि प्रार्थना गर्नु र शत्रुको लागि आफैलाई कमजोर छोड्नु, त्यो विश्वास होइन, त्यो मूर्ख अनुमान हो। उदाहरणका लागि, यदि तपाईं यसो भन्दै प्रार्थना गर्नुहुन्छ, "अब हे प्रभु, आज राती म चलचित्र हेर्न चाहन्छु र, केटा, यो फोहोर र हिंस्रक छ, यो यौन र अनैतिकता र हिंसाले भरिएको छ। मैले सुनेको छु कि यो ठूलो षडयन्त्र छ, त्यसैले भगवानले मात्र रक्षा गर्नुहोस्। मलाई ती सबै अन्य चीजहरूबाट।" साथीहरू, यो प्रार्थना होइन भगवानले सम्मान गर्नेछन्। "भगवान, म शत्रुसँग नाच्न चाहन्छु तर तपाईंले मेरो ख्याल राख्नुहुन्छ, ठीक छ?" भन्नु तपाईंको लागि कति अनुमानित छ? यो उस्तै अनुमानित छ जुन बुबाले प्रार्थना गर्नुहुन्छ, "अब, प्रभु, तपाईंलाई थाहा छ कि मैले यी ८० घण्टा अर्को धेरै, धेरै, धेरै हप्ताहरू काम गर्न आवश्यक छ। मैले घरमा थप बेकन ल्याउनको लागि यो गरेको छु। तर, भगवान, तपाईं मेरो परिवारको ख्याल राख्नुहुन्छ र ती बच्चाहरू सही हुन्छन् भनेर सुनिश्चित गर्नुहोस्।" कति अनुमानित! के हामी परमेश्वरले त्यो प्रार्थनाको जवाफ दिने आशा गर्छौं? वा तपाईंले भन्न सक्नुहुन्छ, "भगवान, मलाई थाहा छ तपाईं मलाई एक ईसाईसँग विवाह गर्न चाहनुहुन्छ। मलाई थाहा छ यो महत्त्वपूर्ण छ, तर, तपाईंलाई थाहा छ, त्यहाँ यो व्यक्ति छ र मलाई थाहा छ उनीहरूले तपाईंको वास्ता गर्दैनन्। म तपाईंलाई के भन्छु। भगवान, तपाईंले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्छ।" यदि तपाईं शत्रुसँग नाच्न जानुहुन्छ भने, तपाईं भगवानले तपाईंलाई रक्षा गर्नुहुन्छ भन्ने आशा नगर्नुहोस्। नहेम्याहले यहाँ भनेका कुरा एकदम सही छन्। उनले भने कि हामी भगवानलाई प्रार्थना गर्न जाँदैंछौं, र हामी गार्ड पोस्ट गर्न जाँदैंछौं। यो क्रान्तिमा पुरानो भनाइ जस्तै हो "भगवानमा भरोसा राख्नुहोस् र पाउडर सुक्खा राख्नुहोस्।" यो वास्तवमा परमेश्वरले हामीबाट आशा गर्नुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूको सुटढीकरण गर्नुभयो, र हामीले हाम्रो व्यक्तिगत जीवनमा पनि त्यस्तै काम गरिरहनुपर्छ। तिमीलाई थाहा छ, त्यहाँ यो व्यक्ति छ र मलाई थाहा छ उनीहरूले तिम्रो वास्ता गर्दैनन्। म तिमीलाई के भन्छु। भगवान, तपाईंले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्छ।" यदि तपाईं शत्रुसँग नाच्न जानुभयो भने, तपाईं परमेश्वरले तपाईंलाई रक्षा गर्नुहुन्छ भन्ने आशा नगर्नुहोस्। नहेम्याहले यहाँ भनेको कुरा एकदम सही छ। उनले भने कि हामी परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न जाँदैंछौं, र हामी छौं। गार्ड पोस्ट गर्न जाँदै हुनुहुन्छ। यो क्रान्तिको पुरानो भनाइ जस्तै हो "भगवानमा भरोसा राख्नुहोस् र पाउडर सुक्खा राख्नुहोस्।" यो वास्तवमा परमेश्वरले हामीबाट आशा गर्नुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूको किल्लालाई अगाडि बढाउनुभयो, र हामीले पनि त्यही कुरा गर्न आवश्यक छ। हाम्रो व्यक्तिगत जीवन। तिमीलाई थाहा छ, त्यहाँ यो व्यक्ति छ र मलाई थाहा छ उनीहरूले तिम्रो वास्ता गर्दैनन्। म तिमीलाई के भन्छु। भगवान, तपाईंले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्छ।" यदि तपाईं शत्रुसँग नाच्न जानुभयो भने, तपाईं परमेश्वरले तपाईंलाई रक्षा गर्नुहुन्छ भन्ने आशा नगर्नुहोस्। नहेम्याहले यहाँ भनेको कुरा एकदम सही छ। उनले भने कि हामी परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न जाँदैंछौं, र हामी छौं। गार्ड पोस्ट गर्न जाँदै हुनुहुन्छ। यो क्रान्तिको पुरानो भनाइ जस्तै हो "भगवानमा भरोसा राख्नुहोस् र पाउडर सुक्खा राख्नुहोस्।" यो वास्तवमा परमेश्वरले हामीबाट आशा गर्नुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूको किल्लालाई अगाडि बढाउनुभयो, र हामीले पनि त्यही कुरा गर्न आवश्यक छ। हाम्रो व्यक्तिगत जीवन। हामी भगवानलाई प्रार्थना गर्न जाँदैंछौं, र हामी गार्ड पोस्ट गर्न जाँदैंछौं। यो क्रान्तिमा पुरानो भनाइ जस्तै हो "भगवानमा भरोसा राख्नुहोस् र पाउडर सुक्खा राख्नुहोस्।" यो वास्तवमा परमेश्वरले हामीबाट आशा गर्नुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूको किल्लालाई अगाडि बढाउनुभयो, र हामीले पनि त्यही कुरा गर्न आवश्यक छ। हाम्रो व्यक्तिगत जीवन। हामी भगवानलाई प्रार्थना गर्न जाँदैंछौं, र हामी गार्ड पोस्ट गर्न जाँदैंछौं। यो क्रान्तिमा पुरानो भनाइ जस्तै हो "भगवानमा भरोसा राख्नुहोस् र पाउडर सुक्खा राख्नुहोस्।" यो वास्तवमा परमेश्वरले हामीबाट आशा गर्नुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूको सुटढीकरण गर्नुभयो, र हामीले हाम्रो व्यक्तिगत जीवनमा पनि त्यस्तै काम गरिरहनुपर्छ।

3. आफ्नो भविष्यको वकालत गरे। "तिनीहरूदेखि नडराओ। महान् र भयंकर हुनुहुने परमप्रभुलाई सम्झनुहोस् र आफ्ना दाजुभाइहरू, आफ्ना छोराहरू, छोरीहरू, आफ्ना पत्नीहरू र घरहरूका लागि लड्नुहोस्।" (नहेम्याह ४:१४) नहेम्याहले भने, "हामी यहाँ पर्खाल मात्र बनाउँदैनौं, हामी भविष्य निर्माण गरिरहेका छौं।" निरुत्साहित मानिसहरूलाई कस्तो राम्रो बयान। उनीहरूका लागि दीर्घकालीन दृष्टिकोण राख्नुपर्ने उनको भनाइ छ। हामी यहाँ के गर्दैंछौं त्यो पल भन्दा ठूलो छ।

4. तिनीहरूको फेलोशिपलाई जोड दिए। "त्यसपछि मैले अगुवाहरू, अधिकारीहरू र बाँकी मानिसहरूलाई भनें, काम फराकिलो र फैलिएको छ र हामी पर्खालमा एक अर्काबाट व्यापक रूपमा अलग छौं। जब तपाईं तुरहीको आवाज सुन्नुहुन्छ, त्यहाँ हामीसँग सामेल हुनुहोस्। हाम्रा भगवानले हाम्रो लागि लडनुहुनेछ।" (नहेम्याह 4:19-20) "त्यस बेला, मैले मानिसहरूलाई पनि भनें, 'हरेक मानिस र तिनका सहयोगीहरूलाई रातमा यरूशलेममा बस्न दिनुहोस् ताकि तिनीहरूले रातमा पहेरेदार र दिनमा कामदारको रूपमा सेवा गर्न सकून्।'" (नहेम्याह 4:19-20)। ४:२२) तपाईंले देख्नुभयो, नहेम्याहको सङ्गति अझ कडा थियो। उनले भने, "हामीसँग एउटा तुरही हुनेछ र जब तपाईं त्यो तुरही सुन्नुहुन्छ, सबैजना एकसाथ आउँछन् किनभने हामी सुरक्षाको लागि सँगै हुन आवश्यक छ।" त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, "तिमीहरू जो पर्खाल बाहिर बस्दै आएका छौ, तपाईं भित्र आएर बस्नुहोस्।" उसले तिनीहरूको सुरक्षाको लागि र तिनीहरूलाई शत्रुहरूले फैलाउने सबै भयानक प्रचारहरू सुन्नबाट जोगाउनको लागि त्यसो गर्‍यो। नहेम्याहले सबै मानिसहरूलाई एकसाथ भेला गराए किनभने उहाँलाई थाहा थियो कि सङ्गठन निरुत्साहको लागि ठूलो औषधी हो।

2,500 वर्ष पहिलेका ती यहूदीहरू जस्तै, हामी सबैलाई भग्नावशेषको समस्या छ। म तपाईंलाई भन्न चाहन्छु कि हाम्रा सबै समस्याहरू हट्नेछन्। तिनीहरूले गर्दैनन्। हामी त्यहाँ सँगै बस्न सक्छौं र हामी परमेश्वरको लागि ठूलो पर्खाल बनाउन सक्छौं। "आज बोलाएसम्म एक अर्कालाई प्रोत्साहन गरौं।" ... "र हामी सभालाई नत्यागौं।" (हिब्रू 10:24-23) हामी सम्भव भएसम्म सँगै बसौं।

मन्त्रालय अस्तव्यस्त छ। त्यो गहिरो होइन र? गहिरो, हैन? मन्त्रालय अस्तव्यस्त छ। मन्त्रालय त्यहाँ भगवानको नाममा बाहिर निस्किरहेको छ जहाँ चीजहरू नष्ट भएका छन् र जहाँ चीजहरू निर्माण गर्न आवश्यक छ र जीवनलाई मर्मत गर्न आवश्यक छ र परिवारहरूलाई सँगै राख्न आवश्यक छ। भग्नावशेषविना मन्त्री हुन सक्दैन। यो सधैं गडबड हुन गइरहेको छ। र यदि स्वर्ग गडबड हुन डराएको भए, हामी निश्चित रूपमा गडबडमा हुनेछौं, होइन र? किनकी येशु यस पृथ्वीमा कहिले पनि आउनुहुने थिएन र आफूलाई मासुमा प्याक गर्नुहुने थिएन। मन्त्रालय जहिले पनि महँगो हुन्छ, हामीलाई थाक्छ, निराश बनाउँछ। हामी सधैं उत्प्रेरित र थप गर्न को लागी पम्प अप आवश्यक हुनेछ। तपाईं आफ्नो हात फोहोर नगरी भगवान को लागी केहि महान बनाउन सक्नुहुन्न।

विश्वासको अर्थ समाप्त हुन्छ। शैतानको उद्देश्य क्रिश्चियनलाई छोड्ने बनाउनु हो। उसले तपाईंलाई छोड्न चाहन्छ। उसले तिमी पर्खालबाट तल आएको चाहन्छ। "यसैकारण, मेरा प्रिय भाइहरू हो, दृढ रहनुहोस्। कुनै पनि कुराले तपाईंलाई सार्न नदिनुहोस्। सधैं आफूलाई प्रभुको काममा पूर्ण रूपले समर्पित गर, किनकि तिमीहरूलाई थाहा छ कि प्रभुमा तिमीहरूको परिश्रम व्यर्थ हुँदैन।" (१ कोरिन्थी १५:५८)

के तपाईं निरुत्साहित हुनुहुन्छ? के शैतानका उत्प्रेरकहरूले तपाईंमा काम गरिरहेका छन्? के तपाईंको जीवनमा निराशाको लागि परिस्थितिहरू सही छन्? के तपाईंले ती आन्तरिक कारणहरूलाई जरा लिन अनुमति दिनुभएको छ? तपाईंसँग एक अद्भुत भगवान छ, तपाईंलाई जस्तोसुकै समस्या हुन सक्छ भन्दा धेरै भयानक। आज उहाँमा आफ्नो भरोसा र विश्वास राख्नुहोस्।
एजी पाठ #1329 अगस्त 31, 1997 स्टीव फ्ल्याट द्वारा

अध्याय 6

पैसाको प्रभाव

नहेम्याहको पुस्तक पर्खालको खाँचोमा परेको सहरको कथा भन्दा बढी हो। यो पुनरुत्थानको खाँचोमा परेका मानिसहरूको कथा हो। यो हाम्रो अध्ययनको लायकको कथा हो किनभने यसले हामीलाई आगोमा रहन वा परमेश्वरको लागि आगोमा फर्किनको लागि के गर्नुपर्छ भनेर बताउँछ। जसरी यसले गर्छ, नहेम्याहको पुस्तकले हामीलाई चेतावनी दिन्छ कि यदि हामी परमेश्वरको लागि ठूलो काम गर्न पुनर्जीवित छौं भने, तयार हुनुहोस्! शैतानले हामीलाई विफल पार्नको लागि सबै कुरा गर्न गइरहेको छ। उसले बाहिरी विपक्षीहरू, सबलत, तोबिया, र गेशेम र तिनीहरूका सबै सहयोगीहरू जस्ता मानिसहरूलाई खडा गर्नेछ। उसले उपहास, अफवाह र अन्ततः आतंकवादको रूपमा शारीरिक प्रतिरोधको प्रयोग गरी हामीलाई उनीहरूको काम गर्नदिखि धम्की दिने प्रयास गर्नेछ।

शैतानले परमेश्वरको महान् कामलाई विफल पार्ने सबैभन्दा राम्रो तरिका बाहिरबाट होइन तर भित्रबाट हो। केवल अनुयायीहरूलाई आपसमा लड्न लगाउनुहोस्। शैतानले परमेश्वरका जनहरूलाई मिलाउन नदिनको लागि प्रयोग गरेको विविधता र भिन्नताहरूको संख्याको बारेमा के तपाईंले कहिल्यै सोच्न छोड्नुभएको छ? उदाहरणका लागि, उहाँले जातीय भिन्नताहरू, सांस्कृतिक भिन्नताहरू, शैक्षिक स्तरहरूमा भिन्नताहरू, पुस्ताको कलह र परमेश्वरका मानिसहरूलाई विभाजित गर्न तपाईंले सोच्न सक्ने सबै कुराहरू प्रयोग गर्नुभएको छ। तर परमेश्वरका जनहरूमाझ विद्यमान रहेको सबैभन्दा पुरानो तनावमध्ये एउटा धनी र गरिबबीचको भिन्नता हो। वास्तवमा, म विश्वास गर्छु कि पैसाको प्रेमले शत्रुको सबै घृणा र विरोधलाई सँगै राखेको भन्दा परमेश्वरको लागि धेरै पर्खालहरू रोकेको छ। पैसाको प्रेमले परमेश्वरको कामलाई कुनै पनि बाह्य शक्ति भन्दा बढी बाधा पुऱ्याएको छ जुन तपाईंले नाम दिन सक्नुहुन्छ। जीवनको

बारेमा एउटा अचम्मको कुरा यो हो कि हामी विशेष गरी यो कसरी गर्ने भनेर परमेश्वरले हामीलाई बताउन चाहँदैनौं। यो वित्त को दायरा संग छ।

"अब पुरुषहरू र उनीहरूका पत्नीहरूले आफ्ना यहूदी दाजुभाइहरू विरुद्ध ठूलो आवाज उठाए। कोहीले भने, हामी र हाम्रा छोराछोरीहरू धेरै छन्। हामीलाई खान र बाँच्नको लागि, हामीले अन्न पाउनुपर्छ। अरूले भने, हामी अनिकालमा अन्न लिनका लागि हाम्रा खेतबारी, दाखबारी र घरहरू धितो राखेका थिए। अझै अरूले भनेका थिए, हामीले हाम्रा खेत र दाखबारीमा राजाको कर तिर्ने पैसा उधारो लिनुपर्ने, तर हामी एउटै मासु र रगतका हौं। हाम्रा देशवासी भए पनि हाम्रा छोराहरू आफ्ना जत्तिकै असल भए पनि हामीले हाम्रा छोराछोरीहरूलाई दासताको अधीनमा राख्नुपर्छ। हाम्रा केही छोरीहरू पहिले नै दास बनिसकेका छन् तर हाम्रो खेतबारी अरूको भएकोले हामी शक्तिहीन छौं।" (नहेम्याह ५:१-५)

यो पहिलो रेकर्ड श्रम हडताल हुन सक्छ। "हामी पर्खाल निर्माण गरिरहेका छैनौं, हामी रोकिरहेका छौं, र हामीसँग वास्तविक समस्या छ।"

आधारभूत गुनासोहरू:

1. जग्गा अत्याधिक छ। तिनीहरू भन्छन् कि हामीसँग अहिले छोरा र छोरीहरू छन् र शरणार्थीहरू अब भित्र पसेका छन् कि पर्खाल माथि जाँदैछ, तिनीहरू जेरुसेलमको एक हिस्सा बन्न चाहन्छन्, र धेरै मानिसहरू भएकाले खाना पाउन गाह्रो छ।
2. हामीले हाम्रो घरहरू धितो राख्नुपर्छ अनाज प्राप्त गर्न। हामीसँग अब हाम्रो सम्पत्ति छैन, र हामीलाई अन्न चाहिन्छ र हामी बाँच्नको लागि ऋणमा जाँदैछौं।
3. हामीले हाम्रा छोराछोरीलाई दासतामा बेच्न बाध्य छौं। हामीसँग खाना छैन। ऋणका कारण हाम्रो सम्पत्ति बन्द गरिएको छ। एकमात्र बाँकी विकल्प भनेको हाम्रा बालबालिकाहरूलाई हामीसँगै भोकै बस्न दिनुको सट्टा दासत्वमा बेच्नु हो।

म विश्वास गर्दैन कि परमेश्वरले आफ्ना हरेक सन्तानलाई सांसारिक सामानमा धनी बनाउन चाहनुहुन्छ। न त उहाँ तिनीहरू आर्थिक बन्धनमा परेको चाहनुहुन्छ।

कारणहरू:

1. अनिकाल। मलाई थाहा छैन कि खडेरी समस्या थियो। मलाई परिस्थिति थाहा छैन, तर अनिकाल थियो। के यो रोचक छैन कि नहेम्याहले कठिन समयमा निर्माण गर्नुपर्ने? नहेम्याहले अनिकालको समयमा निर्माण गर्नुपर्नेको थियो। अर्को पटक तपाईंले कठिन समयमा आफ्नो सेवकाई गर्नुपर्नेछ भनी सम्झनुहोस्। यसको बारेमा रुन नगर्नुहोस्, यो नसोच्नुहोस् कि भगवान यसको लागि होइन किनकि यसको वरिपरि कठिनाइहरू छन्।
2. कर। तिनीहरू अझै पनि Artaxerxes को शासन अन्तर्गत छन् र त्यसैले तिनीहरू अझै पनि राजाको करको अधीनमा छन्। (v. 4) नहेम्याहले कर उठाउने प्रयासको बारेमा एक शब्द पनि बोल्दैनन्, के उहाँले? परमेश्वरका जनहरूले सरकारप्रतिको आफ्नो दायित्व पूरा गर्नुपर्छ भनी धर्मशास्त्रले स्पष्ट पार्छ। "सिजरलाई जे सिजरको हो त्यो सिजरलाई दिनुहोस्।"
3. शोषण। अब धनी यहूदीहरूले त्यो शब्दलाई रिस उठाउने थिए। उनीहरूले आफू असल व्यवसायी मात्र भएको दाबी गर्थे। वास्तवमा, तिनीहरूले दावी गर्थे, "किन, हामी केवल परोपकारी छौं! हामी हाम्रा भाइहरूलाई वित्तपोषण गर्ने तरिकाहरू खोजिरहेका छौं।" उनीहरूले आफूहरू परोपकारी भएको दाबी गरेका छन्। तथ्य यो हो कि उनीहरूले अत्यधिक वार्षिक ब्याज दर लिइरहेका थिए र यहूदीहरूमध्ये केही गरिबहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई दासत्वमा बेच्नुपर्नेको थियो। "हामी मानक व्यापार अभ्यास दर मात्र चार्ज गर्दछौं। साथिले पैसा कमाउनुमा केहि गलत छैन, त्यहाँ छ? वास्तवमा, हामीले त्यो पुरानो उखान पाउँछौं, "धनीहरू धनी हुँदैछन्, र गरिबहरू गरिब हुँदैछन्।" (नहेम्याह ५:७) धनीहरू जिम्मेवार छन्।

नहेम्याहले अनिकालको बारेमा केही गर्न सक्दैनन्—परमेश्वरले त्यसको ख्याल गर्नुपर्छ। नहेम्याहले करको बारेमा केही गर्न लागेका छैनन्, तर शोषणको बारेमा केही गर्नुहुनेछ। "जब मैले तिनीहरूको चिच्याहट र यी आरोपहरू सुने, म धेरै क्रोधित भएँ।" (नहेम्याह ५:६) त्यो हेर! ऊ किन यति रिसाएको? यो साँच्चै मानिसहरू माझ सामान्य व्यापार अभ्यास थियो। तपाईं पैसा उधारो, तपाईं ब्याज दर चार्ज। त्यसोभए, यदि उनीहरूले आफ्ना बच्चाहरूलाई दासत्वमा बेच्नु पर्छ भने, यो उनीहरूको समस्या हो, मेरो होइन।

आक्रोशका कारणहरू:

1. धनी यहूदीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गरिरहेका थिए। भगवानले भन्नु भएको थियो, "यदि तिमीहरू मध्ये एक जना मेरो खाँचोमा परेको मानिसलाई ऋण दियो भने, साहूकार जस्तो नबन, उसलाई कुनै ब्याज नलिनू।" (प्रस्थान २२:५) एक इस्राएलीले

खाँचोमा परेका सँगी इस्राएलीलाई ऋण दिएको पैसामा ब्याज लिन सक्दैन भन्ने परमेश्वरको व्यवस्था थियो। त्यो कानून थियो। छैन ifs, ands and buts! यो लेवीटिकस र फेरि व्यवस्था 23:19-20 मा दोहोर्याइएको थियो "आफ्नो भाइलाई ब्याज नलिनु, चाहे पैसा होस् वा खाना वा ब्याज कमाउन सक्ने अरू कुनै कुरामा। तपाईंले विदेशी ब्याज लिन सक्नुहुन्छ, तर भाइ इस्राएलीलाई होइन। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुन्छ, जुन देश तिमीहरूले अधिकार गर्न प्रवेश गरिरहनुभएको छ।" अब, तपाईंले भिन्नता बुझ्न सक्नुहुन्न। तर भगवानले भन्नुभयो, "म जानाजानी एक धेरै अनौठो आर्थिक प्रणाली स्थापना गर्दछु। एउटा कुराको लागि, म' म तिमीलाई सातौं दिन काम नगर्न भन्छु। म सारा संसारलाई ध्यान दिन चाहन्छु कि तपाईं यसलाई सजिलै लिन सक्नुहुन्छ। तपाईं आराम गर्नुहोस्, तपाईं आराम गर्नुहोस्, र तपाईंले मेरो प्रशंसा गर्नुहुन्छ। म चाहन्छु कि विश्वले ध्यान दिओस् कि तपाईंले आफ्नो भाइलाई पनि ब्याज लिनुहुन्न। तब म तिमीलाई ती सबै राष्ट्रहरू भन्दा धेरै प्रशस्त आशिष दिन्छु। तिनीहरू उठेर बस्नेछन् र भन्नेछन्, 'पृथ्वीमा तपाईंले यो कसरी बुझ्नुहुन्छ?' यो एक अद्भुत ईश्वरको शक्ति हुनुपर्दछ। तिनीहरू यति साँचो परोपकारी हुनेछन् र तैपनि तिनीहरूले सबै मानिसहरूमाझ सबैभन्दा ठूलो फिर्ता पाउनेछन्। कानून!

त्यो कानून लेखिएको सयौं वर्ष पछि, यहूदीहरूले यसलाई बेवास्ता गरिरहेका थिए। नहेम्याह रिसाए किनभने तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गरिरहेका थिए।

2. परमेश्वरका जनहरूलाई पनि उल्लङ्घन गरिएको थियो। यो केवल सुनौलो नियमको दुरुपयोग मात्र थियो। नहेम्याहले महसुस गरे कि यदि शत्रु भित्रैमा छ भने मानिसहरूलाई शत्रुहरूबाट जोगाउन पर्खाल निर्माण गर्न धेरै राम्रो हुनेछैन। नहेम्याह रिसाए किनभने उनलाई थाहा थियो कि परमेश्वर क्रोधित हुनुहुन्छ। त्यसोभए, उसले के गर्छ?

उनी भन्छन्, "मैले मनमा उनीहरूलाई सोचें।" (v. 7) ऊ तुरुन्तै बौलाहा भएर वाफ उडाउँदैन। उसले जेम्स र पावलको सल्लाहलाई पछ्याउँछ "हरेक मानिस सुन्नमा छिटो, बोलनमा ढिलो र क्रोधमा ढिलो होस्।" (याकूब १:१९) "रिसाउ र पाप नगर।" (एफिसी ४) क्रोधमा ढिलो, क्रोधमा ढिलो र पाप होइन। ऊ रोक्छ र गर्नलाई सबैभन्दा राम्रो कुरा ठान्छ। "मैले मनमा उनीहरूलाई सोचें र त्यसपछि श्रेष्ठ र अधिकारीहरूलाई आरोप लगाएँ। मैले उनीहरूलाई भनँ कि तपाईंले आफ्नै देशवासीहरूबाट ब्याज उठाउँदै हुनुहुन्छ। त्यसैले, मैले तिनीहरूसँग सम्झौता गर्न एक ठूलो सभा बोलाए र भनँ, 'जहाँसम्म सम्भव छ, हामीले हाम्रा यहूदी भाइहरूलाई फिर्ता लिएका छौं जुन अन्यजातिहरूलाई बेचेका थिए। अब तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई बेच्दै छौ कि तिनीहरू हामीलाई फिर्ता बेचे।' तिनीहरू चुप लागे किनभने तिनीहरूले भन्नको लागि केही भेटाउन सकेनन्।" (v. ७-८) नहेम्याहले समस्याबारे के भनिरहेका छन्, तपाईंले देख्नुभयो? उहाँले भन्नुभयो, "जब हामी यो पर्खाल पुनः निर्माण गर्न यहाँ आएका थियौं, हामी हाम्रा आफ्नै दाजुभाइहरूलाई मुक्त गर्न चाहन्छौं, र त्यसैले हामीले दास भएकाहरूलाई फिर्ता किनेका थियौं। अब तपाईंले आफ्नो सँगीलाई बोझ राख्दै हुनुहुन्छ। देशवासीहरू, उनीहरूले आफ्ना छोराछोरीलाई फेरि यी विदेशीहरूलाई बेच्नु परेको छ र अब हामीले उनीहरूलाई फेरि किन्नुपर्नेछ।" पद ८ को अन्त्यलाई ध्यान दिनुहोस्, तिनीहरूले केही भन्न सकेनन् किनभने यो सत्य थियो। यो सत्य हो! कुनै बहाना छैन, कुनै प्रतिरक्षा छैन।

सुधारात्मक कार्य:

1. ब्याज निकाल्न बन्द गर्नुहोस्। "त्यसोभए, मैले जारी राखें। तपाईंले के गरिरहनु भएको छ ठीक छैन। हाम्रा अन्यजाति शत्रुहरूको निन्दाबाट बच्नको लागि तपाईंले हाम्रा परमेश्वरको डरमा हिँड्नु हुँदैन? म र मेरा दाजुभाइहरू र मेरा मानिसहरूले पनि मानिसहरूलाई पैसा र अन्न उधारो दिइरहेका छौं, तर ब्याजखोरी बन्द होस्।" (v. 9-10)

नहेम्याह भन्छन्, "तिमीले जानाजानी परमेश्वरको इच्छालाई अवज्ञा गर्दैछौ।" यहाँ मुद्दा ब्याज दर होइन, यहाँ मुद्दा परमेश्वरको वचनमा तपाईंको चासोको कमी हो। "परमेश्वरको डरमा हिँड्नु पर्दैन र?" कुनै पनि पुस्ताको एउटा ठूलो प्रलोभन भनेको धनी र शक्तिशाली मानिसहरूलाई उहाँको इच्छाभन्दा बाहिर बस्न अनुमति दिनु हो र हामी डराएको कारणले यसलाई सवारी गर्न दिनु हो। हामी यसलाई "धनीहरूको डरमा हिँड्नु हुँदैन?" मा परिवर्तन गर्ने झुकाव राख्छौं।

त्यो नहेम्याहको मानसिकता थिएन। नहेम्याहले हामी सबैले सम्झनु पर्ने यो एउटा मुख्य तथ्य सम्झे। उसले याद गर्‍यो कि यो सबै भगवानको पैसा हो। एक हजार पहाडमा गाईवस्तुको मालिक भगवानको हो भनी उसले सम्झ्यो। नहेम्याहलाई थाहा थियो कि शक्ति कहाँ छ र तिनीहरूको बैंक खाताको आकारलाई ध्यान नदिई जानाजानी प्रभुको अवज्ञा गर्नेहरूको पापमा उसले आँखा झिम्काउने थिएन।

कसै-कसैले गल्ती गरेको देख्दा कोही-कोही मानिसहरूलाई झुक्याउने, सल्लाह दिने, पालनपोषण गर्ने वा अर्को तरिकाले हेर्ने प्रलोभन हुन्छ। तिनीहरू तिनीहरूलाई भाग्न वा तिनीहरूलाई पागल बनाउन चाहँदैनन्। हामीले आफ्नो समयलाई त्यसरी गलतसँग व्यवहार गर्दा हाम्रा परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्न। "भाइहरू हो, यदि कोही पापमा फसेको छ भने, तिमीहरू जो आत्मिक हुनुहुन्छ, उसलाई नम्रतापूर्वक पुनर्स्थापित गर्नुपर्छ। तर आफैलाई हेर, नत्र तपाईं पनि प्रलोभनमा पर्न सक्नुहुन्छ।" (गलाती 6:1) तर हामी

मध्ये धेरैले भन्छौं, "हेर, तपाईंलाई थाहा छ यो गलत छ, मलाई थाहा छ यो गलत छ, परमेश्वरलाई थाहा छ यो गलत छ, त्यसैले यसलाई रोक्नुहोस्! बस छोड्नुहोस्!" जब हामी गलतसँग सम्झौता गर्न लामो दूरीको योजनाहरू बनाउँछौं, हामी आफैलाई नैतिक असफलताको लागि सेट गर्छौं।

तपाईंले कुनै पनि एकलाई पर्याप्त समय दिनुहुन्छ र तिनीहरूले जे गरिरहेका छन् त्यो सही हो भनी तर्कसंगत गर्ने तरिका फेला पार्नेछ। समयको बालुवाले परमेश्वरको तरवारको राम्रो धारलाई मेटाउनेछ, र हामी हाम्रो पापमा डुबेछौं। नहेम्याहलाई थाहा थियो कि त्यहाँ कुनै आयोग वा समिति गठन गर्ने समय छैन समाधानको लागि। यो पाइला टेकेर गोरुलाई सिङ्गले समात्ने र "रोक्नुहोस्" भन्ने समय थियो! यो गलत छ!

2. यसलाई सही बनाउनुहोस्। "तिनीहरूलाई तिनीहरूका खेतहरू, तिनीहरूका दाखबारीहरू, जैतुनको बगैचाहरू र घरहरू र तिनीहरूबाट लिएको ब्याज पनि तिनीहरूलाई तुरुन्तै फिर्ता दिनुहोस्। पैसाको सयौं भाग, अन्न, नयाँ दाखमद्य र तेल।" (नेहेम्याह 13:11) उहाँले जानाजानी परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेको तपाईंले लिएको कुरा फिर्ता दिनुहोस् भनी म चाहन्छु। पश्चात्तापले सम्भव भएसम्म गलतलाई सच्याउन माग गर्दछ। Zacchaeus को कथा याद छ? उहाँ कर सङ्कलनकर्ता हुनुहुन्थ्यो र निस्सन्देह पैसा लिनु हुँदैन थियो। उसले घोषणा गर्यो, मैले अन्याय गरेकाहरूलाई म चार गुणा फिर्ता दिनेछु र बाँकी रहेको आधा गरिबहरूलाई दिनेछु र येशूले उहाँलाई भन्नुभयो, "आज यस घरमा मुक्ति आएको छ।"
3. एक प्रतिज्ञा गर्नुहोस्। "उनीहरूले भनेका हामी त्यो फिर्ता दिनेछौं र हामी तिनीहरूबाट थप केही माग्ने छैनौं। तपाईंले भनेजस्तै हामी गर्नेछौं। त्यसपछि मैले पुजारीहरूलाई बोलाएँ र श्रेष्ठ र अधिकारीहरूलाई उनीहरूले प्रतिज्ञा गरेको कुरा पूरा गर्न सपथ गराए।" (नेहेम्याह ५:१२-१३) एकचोटि तपाईंले रोक्नुभयो र यसलाई ठीक गर्नुभयो भने, तपाईंले त्यसलाई रोक्ने वाचा गर्नु आवश्यक छ। नहेम्याहले यी अधिकारीहरूलाई सही काम गर्ने आफ्नो मनसायको सार्वजनिक बयान गर्न लगाए। यो त्यतिबेला मूल्यवान थियो र आज पनि त्यस्तै मूल्यवान छ। हामी फेरि कहिल्यै प्रलोभनको शिकार हुने छैनौं भन्ने होइन, तर यो फेरि नहोस् भन्ने मेरो पूर्ण अभिप्राय हो।
4. आफैलाई एक व्यक्तिगत उदाहरण बनाउनुहोस्। नहेम्याह यहूदाको राज्यपाल नियुक्त भए। (v. 14) पहिलेका गभर्नरहरूले जनतामा यी भारी बोझ राखेका थिए। (v. 15) नहेम्याहले फरक तरिकाले गरे। उनले तलब पनि लिएनन्। उनले राजाको टेबुलका लागि छुट्याएको रकम आफूले नलिने बताए। "तर त्यसको बावजुद, मैले अझै पनि दैनिक एक सय पचास यहूदीहरू र वरपरका इलाकाहरूबाट आएका अरूहरूलाई खुवाएँ।" (नेहेम्याह ५:१७-१८) उनले भने कि मैले यो आफ्नै बलमा गरें। उसले त्यो घमण्ड गर्न होइन, बरु म आफूलाई परोपकारी र उदार गैर-शोषण व्यक्तिको उदाहरण बनाउँदैछु भन्नको लागि गरेको हो। उसले आफैलाई उदाहरण बनाएको छ।

सिद्धान्तहरू:

1. सामना गर्नु भन्दा आलोचना गर्न सजिलो छ। पापीलाई पाप गर्न छोड्न भन्नु आमनेसामने चुनौती हो। हामी मानिसहरूलाई चिन्छौं जो परमेश्वरको अनुसार बाँचिरहेका छैनन्। म प्रलोभनको शिकार हुने मानिसहरूको बारेमा कुरा गरिरहेको छैन। केही मानिसहरू भन्छन्, "जसले पाप नगरेको छ, उसले पहिलो ढुङ्गा हानेस्।" म हामी सबैको बारेमा कुरा गरिरहेको छैन जो दैनिक संघर्ष गर्छौं, लड्छौं, पश्चात्ताप गर्छौं र हामी स्वीकार गर्छौं र भगवानको कृपाले फर्कन्छौं। म भगवानको मुखमा थुक्ने मानिसहरूको बारेमा कुरा गर्दछु। तिनीहरूले यो जान्दछन्, हामी यो जान्दछौं, र भगवान जान्दछन्। हाम्रो मौनताले तिनीहरूको जीवनलाई नष्ट गर्न र परमेश्वरको नामलाई बदनाम गर्न अनुमति दिन्छ। सामना गर्नु भन्दा हामीले गलत गरिरहेको सोचेका मानिसहरूको बारेमा गफ गर्न धेरै सजिलो छ; तर, हामी तिनीहरू र परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्छौं।

1894 मा फिर्ता, बाल्टीमोर ओरियोल्स बोस्टन मा बोस्टन रेड सोक्स खेल्दै थिए। जोन म्याकग्रा बाल्टीमोर ओरियोल्सका लागि खेले। तपाईंले उहाँको बारेमा सुन्नु भएको होला। उनी पछि प्रसिद्ध प्रबन्धक बने, तर उनी बोस्टनका तेस्रो बेसम्यानसँग लडाइँमा परे। झगडा बढ्यो र बेन्चहरू खाली भयो र त्यहाँ ठूलो झगडा भयो। त्यसपछि स्ट्यान्डमा झगडा भयो र प्रशंसकहरू लड्न थाले, यो मैदानमा पनि फैलियो। त्यो झडपको बीचमा कतै आगो सुरु भयो र स्टेडियम जमिनमा जल्यो। वास्तवमा, तिनीहरूले यसलाई नियन्त्रणमा लिन सक्नु अघि, यसले डाउनटाउन बोस्टनमा 107 भवनहरू जलाए। यो सबै सुरु भयो जब दुई केटाहरू झगडामा परे र कसैले पनि "रोक्नुहोस्" भनेन। पापले यसरी काम गर्छ। पापलाई बेवास्ता गरेको ठाउँमा बाइबलले स्थान लिन सक्दैन।

2. यो सच्याउन भन्दा पाप स्वीकार गर्न सजिलो छ। यसलाई राम्रोको लागि परिवर्तन गर्न प्रेरित गर्नु भन्दा गल्तीहरू स्वीकार गर्न सजिलो छ। "पश्चात्ताप" शब्दको अर्थ "पालो" हो। यसको अर्थ 180 डिग्री घुमाउनु हो। यसको अर्थ दिशा बदल्नु हो र जसरी तपाईंले दिशा परिवर्तन गर्नुहुन्छ, तपाईं पछाडि जानुहुन्छ र यसलाई ठीक गर्नुहुन्छ। यदि तपाईं गपशपको दोषी हुनुहुन्छ भने, गफ गर्न बन्द गर्नुहोस्। फर्कनुहोस् र तपाईंले अपमानित भएकाहरूलाई माफी दिनुहोस्। भन्न नहुने कुरा फिर्ता लिनुहोस्। यदि तपाईं

धोखाधडीको दोषी हुनुहुन्छ भने, रोक्नुहोस्, घुमाउनुहोस् र तपाईंले आफ्नो पीडितहरूलाई धोका दिनुभएको कुरा फिर्ता गर्नुहोस्। गलत नबुझ्नुहोस्। पाप स्वीकार गर्नको लागि मसँग ठूलो प्रशंसा छ। यो स्वीकार गर्न सजिलो कुरा होइन र पछाडि फर्कने, पश्चात्ताप गर्ने पहिलो चरण भनेको स्वीकार हो। तर यसले थप लिन्छ।

यसमा साहस, विश्वास र जवाफदेहिता चाहिन्छ। त्यसैकारण नहेम्याहले ती कुलीनहरू र अधिकारीहरूलाई ती सबै मानिसहरूका सामु एउटा प्रतिज्ञा गर्न लगाए। तपाईंलाई माया गर्ने मानिसहरू चाहिन्छ कि तपाईंले यो भन्नको लागि पर्याप्त विश्वास गर्नुहुन्छ कि यो पाप हो जुन म संग संघर्ष गरिरहेको छु। म भगवानको शक्ति र अनुग्रहले यसलाई सही बनाउन चाहन्छु। के तपाईं मलाई जवाफदेही बनाउनुहुनेछ? मलाई लाग्छ कि जेम्स 5:16 को हृदयमा आफ्नो पापहरू एकअर्कालाई स्वीकार गर्ने बारे छ।

3. मानिसहरूमा ध्यान केन्द्रित गर्नु भन्दा कार्यक्रममा रहन सजिलो छ। चर्चको काम वा कार्यक्रम लगभग फोहोर शब्द हो। मलाई केही भन्न दिनुहोस्, कार्यक्रमहरू सार्थक छन्। तिनीहरू अद्भुत छन्। नहेम्याह, अध्याय 3 मा फर्किँदा, संगठन परमेश्वरको कामको लागि आवश्यक छ। तर कार्यक्रमहरू उपयोगी हुन्छन् किनभने तिनीहरूले मानिसहरूलाई लाभ र आशीर्वाद दिन्छन्। नहेम्याहले यस निर्माण कार्यक्रमको महत्त्वमा विश्वास गरे, होइन र? नहेम्याहले केही कामदारहरूलाई ज्यान मार्ने धम्की दिएको सम्झनुहोस्? "कार्यक्रम रोकिनेवाला छैन। हामी एक हातमा भाला र अर्को हातमा बेलचा लिएर काम गर्नेछौं। हामी अगाडि बढौं। हामीलाई यो पर्खाल बनाउन कसैले रोक्ने छैन।" किन? किनभने उसलाई थाहा थियो कि त्यो मानिसहरूको लागि उत्तम हो। यदि तिनीहरू डराए र तिनीहरूको डरले पक्षाघात भएका थिए भने, त्यो उनीहरूलाई हुन सक्ने सबैभन्दा खराब कुरा हो।

तर जनताको गुनासोका कारण पर्खाल निर्माण रोकिएको हो। नहेम्याहले सभा बोलाए किनभने पर्खालको पुनर्निर्माणलाई रोक्न सक्ने एउटा कुराले मानिसहरूलाई चोट पुऱ्याइरहेको थियो। परमेश्वरको हृदय तोड्ने कुराले के तपाईंको हृदय दुख्छ? परमेश्वरलाई दुःख दिने कुरामा के तपाईं शोक गर्नुहुन्छ? के तपाईं पापको कारण दुखी हुनुहुन्छ? प्रभुले तपाईंलाई उहाँकहाँ आउन, उहाँमा भरोसा राख्न र उहाँको वचन पालन गर्न आमन्त्रित गर्नुहुन्छ। एजी पाठ #1330 सेप्टेम्बर 7, 1997 स्टीव फ्ल्याट द्वारा

अध्याय ७

सञ्चालन धम्की

1975 मा, मैले देखेको सबैभन्दा डरलाग्दो चलचित्रहरू मध्ये एक "जवाज" भनिन्छ, एक ठूलो सेतो हत्यारा शार्क। अखबारहरूले रेकर्ड गरे कि चलचित्रको लोकप्रिय दौडको समयमा समुद्र तटको पर्यटन धेरै कम भयो। अर्को वर्ष सबैजना समुद्र तटमा फर्के, सबै ठीक थिए। तर तीन वर्षपछि, तिनीहरू सिक्केल "Jaws II" लिएर आए। त्यो चलचित्रको विज्ञापनमा भनिएको थियो, "जब तपाईंले यो सुरक्षित छ भन्ने सोच्नुभयो, तब आतंक समुद्र तटमा फर्कन्छ।"

यो हाम्रो जीवनमा कहिलेकाहीं जस्तो देखिन्छ, जब सबै कुरा राम्रो हुँदैछ, विपत्ति हिट हुन्छ। कसैले वा केहिले तपाईंलाई धम्की दिन्छ।

यरूशलेम त्यो सहर हो जहाँ परमेश्वरले बस्न रोज्नुभयो। त्यहाँ भगवानको मन्दिर थियो। परमेश्वरका मानिसहरू त्यहाँ थिए। नहेम्याह बेबिलोनबाट पर्खाल पुनर्निर्माण गर्ने उद्देश्यले आएका थिए किनभने परमेश्वरले उनलाई त्यसो गर्न बोलाउनुभएको थियो। सहरको वरिपरिको पर्खालले शहरलाई सुदृढ बनाएको र शत्रुको आक्रमणबाट जोगाएको मात्र होइन, यसले प्रतीकात्मक रूपमा केही कुराको लागि खडा गरेको थियो। यो बलको लागि खडा थियो र यो त्यहाँका मानिसहरूको सम्मानको लागि खडा थियो - वास्तवमा, परमेश्वरको सम्मान। त्यसोभए, यरूशलेमको पर्खाल भग्नावशेषमा पर्नको लागि परमेश्वरका जनहरूको अपमान थियो र जहाँसम्म तिनीहरू चिन्तित थिए, त्यो स्वयं परमेश्वरको अपमान थियो।

नहेम्याह रोए र पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न परमेश्वरले उहाँलाई प्रयोग गर्नुहुनेछ भनी प्रार्थना गरे। परमेश्वरले त्यो प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो र नहेम्याहले मानिसहरूलाई भेला गर्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई उत्प्रेरित गर्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई संगठित गर्नुभयो र लगभग 450 ईसा पूर्वमा काम गर्न थाल्नुभयो। सबैजना मिलेर राम्रोसँग काम गरिरहेका थिए र राम्रोसँग मिलिरहेका थिए, उत्साहपूर्वक प्रभुको काम गर्दै थिए। सन्बलत, टोबिया र गेशेम आएर नहेम्याहको योजनालाई रद्द गर्ने प्रयास नगरेसम्म सबै कुरा राम्ररी चलिरहेको थियो।

यी केटाहरूले मजदुरहरूको खिल्ली उडाए, तिनीहरूको खिल्ली उडाए, र तिनीहरूको मनोबल कम गरे। वास्तवमा, तिनीहरूले सहरमा आक्रमण गर्ने र तिनीहरूलाई मार्ने धम्की दिए। उनीहरूलाई डराएर मार्ने प्रयास गरे। त्यसैले, नहेम्याहले शक्तिको लागि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे र उहाँले मानिसहरूलाई युद्धको लागि तयार गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो रक्षा गर्न तयार गर्नुभयो। जब ती शत्रुहरूले परमेश्वरका जनहरूले कति बलियो सेना बनाएको देखे, तिनीहरू पछि हटे। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई

आक्रमण नगर्ने बताए। त्यसोभए, सबैजना काममा फर्किए र सबै ठीक थिए र सबै ठीक थियो। सही?

पर्खाल लगभग सकिएको छ। वास्तवमा, ढोका र फाटकहरू झुण्ड्याउन मात्र बाँकी छ। तर अनुमान गर्नुहोस् कि को सिकेलको लागि फिर्ता आउँछ? त्यो सहि हो! उही तीन जना केटा। जब यो सुरक्षित छ जस्तो देखिन्छ, यहाँ यी शत्रुहरू फेरि आक्रमण गर्न र परमेश्वरको योजनालाई रद्द गर्ने प्रयास गर्न तयार हुन्छन्। आज हाम्रो संसारमा परमेश्वरका शत्रुहरू छन्। परमेश्वरसँग अझै पनि उहाँका शत्रुहरू छन् र ख्रीष्ट संसारको न्याय गर्न नआउञ्जेल सधैं हुनेछन्। परमेश्वरको शत्रु सबै शैतानको सहयोगी हो। त्यो सहि हो! तिनीहरू शैतानका एजेन्ट हुन्। आज हाम्रो संसारमा शैतानको प्रभाव छ। त्यो तथ्यलाई भूल नगर्नुहोस्। र उसले त्यो प्रभाव हामी विरुद्ध प्रयोग गर्छ।

"परमेश्वरको पूरा हातहतियार लगाउनुहोस्"। अर्को शब्दमा, आफ्नो रक्षा गर्न तयार हुनुहोस्। किन पावल? शैतानको योजनाहरू विरुद्ध आफ्नो अडान लिनुहोस्, "हाम्रो संघर्ष मासु र रगतको विरुद्ध होइन। हाम्रो सङ्घर्ष अन्धकार संसारका शासकहरू र अख्तियारहरू र शक्तिहरू, र स्वर्गीय क्षेत्रहरूमा दुष्टको आध्यात्मिक शक्तिहरू विरुद्ध हो।" (एफिसी ६:१२) नयाँ नियमका पानाहरू आत्मिक युद्धको वास्तविकताले भरिएका छन्। भगवानले यस्तो युद्धको लागि तयार रहन भन्नुहुन्छ।

तर शैतानको मनसाय के हो? क) उसले परमेश्वरलाई आफ्नो नामको कारण भएको महिमालाई अस्वीकार गर्न चाहन्छ। यस पृथ्वीमा हाम्रो उद्देश्य, इसाईहरूको रूपमा, परमेश्वरको महिमा ल्याउनु हो। तर शैतान त्यो रोक्न चाहन्छ। शैतानको उत्पत्तिको अध्ययनबाट तपाईंले थाहा पाउनु भएको एउटा कुरा के हो भने त्यो धेरै अहंकारी छ, र उसले सबै महिमा आफैलाई चाहन्छ। त्यसोभए, उसले परमेश्वरबाट महिमा हटाउनको लागि जे पनि गर्न सक्छ, उसले त्यो गर्न जाँदैछ यदि उसले तपाईंलाई यो गर्न प्रयोग गर्नु परे पनि। यो एक प्रकारको डरलाग्दो विचार हो, हैन? ख) उहाँको उद्देश्य संसारमा परमेश्वरको इच्छालाई निराश पार्नु हो। परमेश्वरले चाहेको सबै कुरा शैतानले रद्द गर्न चाहन्छ। ग) धर्मान्तरितहरू जित्न। त्यो सहि हो! शैतान धर्मान्तरितहरूलाई जित्न चाहन्छ। शैतान सुसमाचारवादी हो, के तपाईंलाई थाहा छ? ऊ सधैं ठूलो सेना चाहन्छ। उहाँ तपाईंलाई भर्ना गर्न चाहनुहुन्छ।

अघिल्लो पटक सन्बलत, तोबिया र गेशेम यरूशलेममा थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई आक्रमण गरे। यस पटक तिनीहरूले नहेम्याहमाथि आफ्नो आक्रमण केन्द्रित गरे। यस पटक यो व्यक्तिगत हो, र तिनीहरूले आफ्नो आस्तीन माथि थप तीन चालहरू पाएका छन्। तर व्यक्तिगत आक्रमणको बावजुद हामीले उहाँको लागि काम गरिरहेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ।

अल्लाहको बावजुद काम गरिरहनुभएको परमेश्वर चाहनुहुन्छ।

नहेम्याह ६:१ ले यो शब्द सन्बलत, तोबियाह र गेशेम र बाँकी शत्रुहरूलाई पुग्यो कि नहेम्याहले पर्खाल पुनर्निर्माण गरेका थिए र ढोकाहरू र ढोकाहरू बाहेक त्यसमा कुनै खाली ठाउँ छोडिएको थिएन। तिनीहरूले यो सन्देश पठाए, "आउनुहोस्, हामी ओनोको मैदानको एउटा गाउँमा भेला गरौं। तिनीहरूले मलाई हानि गर्ने षड्यन्त्र गरिरहेका छन्। त्यसैले मैले तिनीहरूलाई यो जवाफ दिएर सन्देशवाहकहरू पठाएँ, 'म यहाँ एउटा ठूलो परियोजना गर्दैछु। र म तल जान सक्दिन। म यसलाई छोडेर तपाईंकाहाँ जाँदा काम किन रोकिनुपर्छ?'" (नेहेम्याह ६:२) अब सुरुमा सोचेको थियो, नेहेम्याहलाई भेट्न तिनीहरूको निम्तो त्यति शंकास्पद देखिँदैन। यसमा के गलत छ? तिनीहरू थोरै शान्ति वार्ता गर्न चाहन्छन् जस्तो लाग्छ, तपाईंलाई थाहा छ। तर नहेम्याहले ती मानिसहरूलाई चिन्थे। उसलाई थाहा थियो कि तिनीहरू कति खतरनाक हुन सक्छन्। वास्तवमा, तिनीहरूले यरूशलेम आउन प्रस्ताव गरेनन्। तिनीहरू चाहन्थे कि नहेम्याहले यरूशलेम छोडेर लगभग बीस माइल टाढा एउटा ठाउँ वा क्षेत्रमा गएको थियो जहाँ नहेम्याहका शत्रुहरूले उहाँलाई अपहरण गर्न वा हत्या गर्न सक्थे। उसलाई थाहा थियो यो कति खतरनाक हुन्छ। तर दुई दिनको यात्राले उसलाई त्यो पर्खालबाट टाढा लैजान्छ, परमेश्वरले उसलाई दिनु भएको कामबाट टाढा। तिनीहरूले नहेम्याहलाई चार पटक फसाउन खोजे। उसले प्रतिरोध गर्‍यो र आफ्नो काममा लागि रह्यो। परमेश्वरका शत्रुहरूले चाहेको कुरा होइन, परमेश्वरले चाहेको कुरा उहाँले गर्न लाग्नुभएको थियो। उहाँले जारी राखेर यो गर्न सक्षम हुनुहुन्थ्यो: उसले प्रतिरोध गर्‍यो र आफ्नो काममा लागि रह्यो। परमेश्वरका शत्रुहरूले चाहेको कुरा होइन, परमेश्वरले चाहेको कुरा उहाँले गर्न लाग्नुभएको थियो। उहाँले जारी राखेर यो गर्न सक्षम हुनुहुन्थ्यो:

1. केन्द्रित रहनुहोस्। नहेम्याह केन्द्रित थिए। उसलाई आफ्नो प्राथमिकता थाहा थियो। उसलाई थाहा थियो कि उसले परमप्रभुलाई गरेको प्रतिबद्धता। उसले आफ्नो लक्ष्यमा आँखा राख्यो। हाम्रो शत्रु शैतानले हामीलाई परमेश्वरको इच्छा गर्नदेखि अलमल्याउन चाहन्छ भनेर तपाईं ढुक्क हुन सक्नुहुन्छ। शैतानले आज हाम्रो संस्कृतिमा सबै प्रकारका प्रलोभन र विचलनहरू राखेको छ। तिनीहरूमध्ये धेरै दुष्ट। नहेम्याहले जस्तै, हामीले तिनीहरूलाई परमेश्वरको आह्वानको प्रकाशमा मूल्याङ्कन गर्नुपर्छ। कहिलेकाहीँ भगवानमा ध्यान केन्द्रित रहनु र उहाँ म के गर्न चाहनुहुन्छ भन्ने अर्थ "होइन" भन्नु हो। हामीलाई होइन भन्न गाह्रो छ। हामी चीजहरू गर्न, ठाउँहरूमा जान र संलग्न हुन चाहन्छौं। तर कहिलेकाहीँ हामीले केवल "होइन" भन्नु पर्छ र थप केन्द्रित हुनुपर्दछ र परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको काम गर्नुपर्दछ। जीवनका साँच्चै महत्त्वपूर्ण कुराहरूबाट, परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्नमा तपाईंको समय के कारणले खर्च भइरहेको छ?

2. मानहानिको बाबजुद काम गर्नुहोस्। जब तपाईं कसैलाई बदनाम गर्नुहुन्छ, तपाईं तिनीहरूको बारेमा झूट र अफवाहहरू फैलाउनुहुन्छ। "तब पाँचौं पटक सम्बलतले मलाई सन्देशसहित आफ्नो सहायता पठाए र उनको हातमा एउटा छाप नगरिएको पत्र थियो जसमा भनिएको थियो, 'जातिहरूका बीचमा यो रिपोर्ट गरिएको छ र गेशेमले यो सत्य हो, नहेम्याह, तिमी र यहूदीहरूले विद्रोह गर्ने षड्यन्त्र गरिरहेका छन्। र यसैले तपाईं पर्खाल निर्माण गर्दै हुनुहुन्छ। साथै, रिपोर्ट अनुसार, तपाईं तिनीहरूको राजा बन्न लाग्नुभएको छ, र तपाईंले यहूदामा राजा भएको घोषणा गर्न भविष्यवक्ताहरू पठाउनुभएको छ। राजा।'" (नेहेम्याह ६:५) अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, नेहेम्याह, म साँचो राजालाई भन्न गइरहेको छु कि तपाईंले उसको जागिर पाउन खोज्दै हुनुहुन्छ। खैर, यो एक झूट थियो, हैन? तपाईंले याद गर्नुभयो कि पत्र अनसिल गरिएको थियो। खुला थियो। यो सम्पादकलाई एउटा पत्र जस्तै हुनेछ र यसलाई आफ्नो बाटोमा बोकेका सबैले यसलाई पढ्न सक्षम हुनेछन् र म पक्का छु कि सनबल्लाटले आफ्ना सेवकहरू र धेरै आँखाहरूले यो पत्र देख्न पाएका छन्। उसले यो दुष्ट र झूटो अफवाह फैलाउन चाहन्थ्यो र यदि नेहेम्याहका मानिसहरूले यसको बारेमा थाहा पाए र उनीहरूले आफ्नो नेता केवल एक अवसरवादी, आत्मकेन्द्रित व्यक्ति हो भनी सोचे भने, तिनीहरूले उहाँलाई किन समर्थन गर्दैनन्। यो हानिकारक कुरा हुन सक्छ।

नेहेम्याहले यस्तो जवाफ पठाए, "तिमीले भनेको कुरामा केही पनि सत्य छैन, र तिमीले यो आफ्नै टाउकोबाट निकाल्दै छौ। तिमीले मलाई डराउन खोज्दै छौ।" तब नेहेम्याह भन्छन्, "मैले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरेँ, अब मेरा हातहरू बलियो बनाउनुहोस्।" (नेहेम्याह ६:८) नेहेम्याहको चरित्रप्रति एकदमै साँचो भएकोले तिनले आरोपहरूलाई झूटो भनी खारेज गरे। उनले सधैं जस्तै भगवानसँग प्रार्थना गरे र त्यसपछि उनी काममा फर्किए। उनले आफ्नो रक्षा गर्न समय बर्बाद गरेनन्। कसैले तपाईंको आलोचना गरिरहेको र तपाईंले तपाईंको रक्षा गर्न समय लिनु परेको कारण के तपाईं कहिल्यै केहि काम गर्न छोड्नुभएको छ? ठीक छ, नेहेम्याहले भने कि म त्यसको लागि फस्ने छैन। म अफवाहहरूमा प्रतिक्रिया दिन जाँदछु। म गपशप र innuendos को प्रतिक्रिया गर्न जाँदछु। परमेश्वरको काम धेरै महत्त्वपूर्ण छ।

कुनै पनि नेताले गर्नु पर्ने सबैभन्दा कठिन चीजहरू मध्ये एक भनेको तिनीहरूको बारेमा गलत आरोपहरूको जवाफ दिनु हो, सामान्यतया ईर्ष्यालु स्रोतबाट। तपाईं कहिलेकाहीं छोड्न चाहनुहुन्छ, तर नेहेम्याह। उसले केवल परमेश्वरमा भरोसा गर्यो र उसले सत्यमा भरोसा गर्यो। उसले विश्वास गर्यो कि सत्य विजयी हुनेछ र यो सम्झना महत्त्वपूर्ण छ जब कसैले तपाईंको निन्दा गर्दछ र तपाईंको बारेमा गफ फैलाउँछ। सत्यको जित हुनेछ। संसारको इतिहासमा सबैभन्दा झूटो आरोप लगाउने व्यक्ति को थिए? मेरो प्रभु, येशू ख्रीष्ट। उहाँले के भन्नुभयो "धन्य हो तिमी जब मानिसहरूले मेरो कारणले तिमीलाई अपमान गर्छन् र तिमीलाई झूटो सताउँछन् र तिम्रो विरुद्धमा सबै किसिमका खराबी भन्छन्? रमाउनुहोस् र खुशी हुनुहोस् किनभने स्वर्गमा तिम्रो इनाम ठूलो छ किनभने तिनीहरूले आएका अगमवक्तालाई जसरी सताए। तपाईं अघि।" (मत्ती ५:

3. खतराको बाबजुद काम गर्नुहोस्। "एक दिन म शमायाहको घरमा गएँ, र उनले भने, हामी भगवानको घरमा भेटौं, वास्तवमा मन्दिर भित्र।" उसको मतलब "होली अफ होलीज" मा। "र ढोकाहरू बन्द गरौं किनभने मानिसहरू रातमा तिमीलाई मार्न आउँदछन्, नेहेमिया।" नेहेम्याहले भने, "के म जस्तो मानिस भाग्नपर्छ? के म जस्तो मानिस मन्दिरमा लुक्नुपर्छ? म जानेछैन।" (नेहेम्याह ६:१०) तिनीहरू के गरिरहेका छन्? उसलाई डराउन खोजिरहेका छन्। तिनीहरू भन्छन्, "नेहेम्याह, त्यहाँ एक हिट मानिस छ र उसले तपाईंको जीवनमा सम्झौता गरेको छ, र तपाईं लुक्ने सबैभन्दा राम्रो ठाउँ होली अफ होलीज भित्र छ। खराब मानिसहरूले तपाईंलाई त्यहाँ पछ्याउँदैनन्। सबैभन्दा पहिले, केवल पुजारीहरूलाई होली अफ होलीमा अनुमति दिइयो,

तर त्यो भन्दा पनि, नेहेम्याहलाई थाह थियो कि उनी कायर जस्तो देखिने गरी स्थापित भइरहेका थिए। जनताले भन्न सक्नेछन्, "हामीलाई कस्तो नेता छ? ऊ दौडिरहेको छ र लुकिरहेको छ।" नेहेम्याहले भने, "मलाई थाहा छ कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई पठाउनुभएन, तर टोबिया र सनबलतले तिनीहरूलाई मलाई डराउनको लागि काममा राखेका छन् ताकि मैले यो गरेर पाप गर्नेछु, र त्यसपछि तिनीहरूले मलाई बदनाम गर्नेछन् र मलाई बदनाम गर्नेछन्।" (v. 12) ओह, मलाई त्यो मन पर्छ। म जस्तो मान्छे भागेर लुक्नुपर्छ। उहाँ त्यहाँ अहंकारी हुनुभएन। उसले भन्यो, "हेर, म एक नेता हुँ र भगवानले मलाई चुन्नुभएको छ। भगवानले मलाई नियुक्त गर्नुभएको छ। म यी सबै मानिसहरूको लागि जिम्मेवार छु। म खतराको सामनामा भागेर लुक्न सक्दिन।" नेहेम्याह को थिए भनेर सम्झे। उसलाई आफ्नै ईश्वर-प्रदत्त चरित्र थाहा थियो। जसका कारण उनी बलियो रहन सक्थे। बाइबलले हाम्रो शत्रु शैतान, गर्जने सिंहझैँ घुमिरहन्छ कसैलाई निल्ल खोज्छ, तिमीलाई खोज्छ र मलाई खोज्छ। तपाईं शैतानको सामना गर्न सक्षम हुनुहुनेछ यदि तपाईंलाई थाहा छ कि तपाईंको हुनुहुन्छ र यदि तपाईंलाई याद छ कि तपाईं परमेश्वरको बच्चा हुनुहुन्छ। यदि तपाईं क्रिस्चियन हुनुहुन्छ भने, तपाईंले ख्रीष्टको नाम धारण गर्नुहुन्छ। तपाईंले उहाँलाई बप्तिस्मा दिनुभएको छ र तपाईंले उहाँको नाम धारण गर्नुभयो। ख्रीष्ट तिम्रो लागि मर्नुभयो। त्यो तिम्रो पहिचान हो। उहाँले तपाईंलाई सुसज्जित पनि गर्नुहुन्छ।

परमेश्वरले तपाईंलाई शैतानको सामना गर्न मद्दत गर्नुहुन्छ।

1. उहाँले तपाईंलाई जीवनमा एक बाध्यकारी उद्देश्य दिनुहुन्छ। तपाईंलाई खेल मामूली खोज थाहा छ; यो एक प्रकारको रमाइलो कुरा हो। तपाईं वरपर बस्नुहोस् र अर्थहीन चीजहरूको बारेमा प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्। यसले धेरै मानिसहरूको जीवनको वर्णन

गर्दछ। तिनीहरू केवल एक सानो खोजीमा छन्। ख्रीष्टियन जीवन त्यस्तो हुनु हुँदैन भनी बाइबलले स्पष्ट रूपमा बताउँछ। "महान जीवनहरू एक महान कारणको लागि प्रतिबद्धता द्वारा उत्पादन गरिन्छ।" तिनीहरूले भने, "नहेम्याह, तपाईंले के गरिरहनुभएको छ रोक्नुहोस् र त्यो पर्खालबाट ओर्लनुहोस् र हामीसँग भेटनुहोस्।" उनले के भने ? "हेर्नुहोस्, म एउटा राम्रो परियोजना गर्दैछु। म किन तल आउनु पर्छ? म केहि राम्रोसँग संलग्न छु।" के तपाईं तपाईंको जीवन मा एक महान परियोजना छ? के तपाईंसँग एक बाध्यकारी उद्देश्य छ जुन तपाईंलाई हरेक दिन उत्प्रेरित गर्दछ? फेरि, महान् व्यक्तिहरू साधारण मानिसहरू हुन् जो महान उद्देश्यका लागि प्रतिबद्ध छन्। त्यो कारणले उनीहरूलाई आफैबाट बाहिर निकाल्छ र उनीहरू आफैमा हुन सक्ने भन्दा राम्रो बनाउँछ। येशूले हामीलाई हाम्रो उद्देश्य दिनुहुन्छ। धेरै पटक, येशूलाई सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भनेर सोधियो। "व्यवस्थाका एक जना विज्ञले उहाँलाई यो प्रश्न सोधे, 'गुरुज्यू, सबै व्यवस्थामा सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो?' येशूले भन्नुभयो, 'परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले र आफ्नो सारा दिमागले प्रेम गर्नुहोस्।' यो पहिलो र सबैभन्दा ठूलो आज्ञा हो। 'र दोस्रो यो जस्तै छ: आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर्नुहोस्। सबै व्यवस्था र अगमवक्ताहरू यी दुई आज्ञाहरूमा झुण्डिएका छन्।" (मत्ती २२) येशूले भन्नुभयो। यसलाई महान् आज्ञा भनिन्छ। सबै व्यवस्थामा सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो? येशूले भन्नुभयो, 'परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले र आफ्नो सारा दिमागले प्रेम गर्नुहोस्।' यो पहिलो र सबैभन्दा ठूलो आज्ञा हो। 'र दोस्रो यो जस्तै छ: आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर्नुहोस्। सबै व्यवस्था र अगमवक्ताहरू यी दुई आज्ञाहरूमा झुण्डिएका छन्।" (मत्ती २२) येशूले भन्नुभयो। यसलाई महान् आज्ञा भनिन्छ।

केही अध्यायहरू पछि, येशू पिताकहाँ उक्लँदै हुनुहुन्छ, तर उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुहुन्छ, "स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार मलाई दिइएको छ, त्यसैले जानुहोस् र सबै राष्ट्रहरूलाई चेला बनाओ, तिनीहरूको नाममा बप्तिस्मा दिनुहोस्। पिता र पुत्र र पवित्र आत्मा, तिनीहरूलाई मैले आज्ञा गरेको सबै कुरा पालन गर्न सिकाउँदै।" (मत्ती २८) महान् आज्ञा र महान् आज्ञाभन्दा आफ्नो जीवन समर्पित गर्न सक्ने उत्तम अरू केही छैन। यी चीजहरू सधैंभरि रहन्छ! तिनीहरू हाम्रा बाध्यकारी उद्देश्यहरू हुन्- परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुहोस्, मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहोस्, मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउनुहोस्, र तिनीहरूलाई चेला बनाउनुहोस्। म तपाईंलाई चुनौती दिन्छु कि अरूलाई हेरेर क्रिश्चियन जीवनको छेउमा नहुनुहोस्। आफ्नो जीवनको लागि यो उद्देश्यको स्वामित्व लिनुहोस्।

२. परमेश्वरले तपाईंलाई स्पष्ट दृष्टिकोण दिनुहुन्छ। नहेम्याहका शत्रुहरूले जहिले पनि उहाँलाई पासोमा पार्ने प्रयास गरे, उहाँले यो महसुस गर्नुभयो भनेर के तपाईंले याद गर्नुभयो? उसले एक माइल टाढा जालको गन्ध सुन्न सक्छ। उहाँसँग अविश्वसनीय धारणा, विवेक र बुद्धि थियो। नहेम्याहसँग आध्यात्मिक राडार थियो जसले तिनलाई आफ्ना शत्रुहरूको सामना गर्न सक्षम बनायो। अब, तपाईं यसलाई कसरी प्राप्त गर्नुहुन्छ? भगवानले तपाईंलाई दिनुहुन्छ। तर तपाईंले उहाँसँग यसको लागि माग्नुपर्छ। जेम्सले हाम्रो विश्वासलाई कहिलेकाहीँ कसरी जाँचिन्छ र हामी कसरी परीक्षाहरूबाट गुञ्जिरहेका छौं भन्ने बारे कुरा गरे। "यदि तिमीहरूमध्ये कसैलाई बुद्धिको कमी छ भने, उसले पक्षपात नगरी उदारतासाथ दिनुहुने ईश्वरसँग माग्नुपर्छ र त्यो उसलाई दिइनेछ।" (याकूब १:५) के तपाईंसँग त्यो सम्बन्ध छ? तपाईंको आध्यात्मिक संवेदनशीलता कस्तो छ? के तपाईंलाई परमेश्वरको वचन राम्रोसँग थाहा छ जब यो आउँदा पासो जात्र सक्छ?
३. परमेश्वरले हामीलाई निरन्तर प्रार्थना गर्न बोलाउनुहुन्छ। त्यो सही छ: निरन्तर प्रार्थना। बाइबलले भन्छ, "बिना निरन्तर प्रार्थना गर्नुहोस्।" नहेम्याहले हरेक मोडमा प्रार्थना गरे। कुनै पनि कुरा उठ्यो, नहेम्याहको त्यो अवस्थाको पहिलो प्रतिक्रिया प्रार्थना गर्नु थियो, शक्तिको लागि परमेश्वरलाई सोध्नु। येशू पनि त्यस्तै हुनुहुन्थ्यो र उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई पनि त्यस्तै हुन भन्नुभयो। लूका १८:१ मा, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई तिनीहरूले सधैं प्रार्थना गर्नुपर्छ र हार मान्नु हुँदैन भनेर देखाउनको लागि एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो। त्यसोभए तपाईंको प्रार्थना जीवन कस्तो छ?
४. परमेश्वरले हामीलाई साहसी दृढताको लागि बोलाउनुहुन्छ। जे भए पनि नहेम्याह त्यहीं झुन्डिरहे। उहाँले भन्नुभयो, "म भाग्ने छैन किनभने भगवान मसँग हुनुहुन्छ। शैतान त्यो हो जसले मानिसहरूलाई भाग्न प्रलोभन दिने प्रयास गर्दछ जब यात्रा कठिन हुन्छ। उसले मानिसहरूलाई परमेश्वरबाट भाग्न प्रलोभन दिन्छ। उसले मानिसहरूलाई भाग्न प्रलोभन दिन्छ। जब यात्रा कठिन हुन्छ तिनीहरूको विवाहबाट टाढा जान्छ। उसले मानिसहरूलाई सेवकाईबाट भाग्न, वास्तविकताबाट भाग्न र कुनै नशे वा कुनै पापमा भाग्न प्रलोभन दिन्छ। शैतानले तपाईंलाई भागेको चाहन्छ, तर ईसाईहरूको लागि परमेश्वरको इच्छा अनुहारमा पनि दृढता हो। मानहानि, खतरा, वा ध्यान भंग।

पावलले भने, "असल काममा हामी नथकौं, किनकि हार मानेनौं भने ठीक समयमा फसल काट्नेछौं।" (गलाती ६:९) त्यसोभए प्रश्न यो छ: तपाईं परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्न कत्तिको अडिग हुनुहुन्छ? के तपाईं सुविधाजनक हुँदा प्रभुको आज्ञा पालन गर्नुहुन्छ? वा तपाईंले आफ्नो जीवन उहाँलाई यसरी सुम्पनुभएको छ कि खतराको समयमा पनि तपाईंले उहाँको इच्छाअनुसार गर्नुहुनेछ। कठिन

समयमा पनि, तपाईं उहाँको लागि हुनुहुन्छ। नहेम्याहसँग त्यो प्रतिबद्धता थियो र उनले यसलाई सबै मानिसहरूमा फैलाए किनभने तिनीहरूले पर्खाल पूरा गरे।

"जब हाम्रा शत्रुहरूले यसबारे सुने (वास्तविकता कि पर्खाल बनाइयो), वरपरका सबै राष्ट्रहरू डराए र निराश भए।" (नहेम्याह ६:१६) पहिले तिनीहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई डराउन खोजिरहेका थिए, तर अब पर्खाल भइसक्यो र यरूशलेम फेरि एक सुदृढ सहर बनेपछि तिनीहरू डराउँछन्। नहेम्याहले भने, "तिनीहरू डराउँछन् किनभने तिनीहरूले बुझेका छन् कि यो काम हाम्रा परमेश्वरले गर्नुभएको हो।" त्यो महान छैन? परमेश्वरले त्यो काम गर्नुभएको थियो भनी उनीहरूलाई थाहा थियो। अब पुरानो नियममा अर्को निर्माण परियोजना थियो जसलाई परमेश्वरले आशिष दिनुभएन। वास्तवमा, परमेश्वरले यसलाई उत्तेजित गर्नुभयो। के तपाईंलाई याद छ बाढी पछि मानिसहरूले बाबेलको धरहरा निर्माण गर्न खोजेका थिए? भगवानले त्यो निर्माण परियोजनालाई अगाडि बढ्न दिनुभएन। किन? किनभने मानिसहरूले भने, "हेर, हामी कति महान् छौं। हेर हामी कति गर्न सक्छौं। हामी स्वर्गसम्मको धरहरा बनाउन सक्छौं।" परमेश्वरलाई त्यो अहङ्कार मन परेन त्यसैले उहाँले तिनीहरूको प्रयासलाई कुण्ठित गर्नुभयो। तर, परमेश्वरले नहेम्याह र मानिसहरू मार्फत काम गर्नुभयो किनभने तिनीहरू उहाँमा केन्द्रित थिए।

म आश्चर्यचकित छु कि हाम्रा वरपरका मानिसहरूले हामीलाई हेरेर भन्न सक्छन्, "तिनीहरूले जे गरिरहेका छन्, र तिनीहरूले गरिरहेका छन् किनभने परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमेश्वर तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ।" त्यो स्पष्ट छ? ओह, मलाई आशा छ! मलाई आशा छ कि अरूले भन्न सक्छन्, "परमेश्वर त्यहाँ वास गर्नुहुन्छ र तिनीहरूद्वारा काम गर्नुहुन्छ।" के हामीमा त्यो विश्वास छ? के हामी परमेश्वरमा पूर्ण निर्भरता चाहिने कुनै पनि प्रयास गर्दछौं? के हामीमा त्यस्तो विश्वास छ? यदि हामीले गर्छौं भने, संसारले थाहा पाउनेछ कि भगवान यही ठाउँमा हुनुहुन्छ। यदि तपाईं भगवानमा ध्यान केन्द्रित हुनुहुन्छ भने मानिसहरूले देख्न सक्छन्। यदि हामी छौं भने हाम्रो परमेश्वरको बारेमा हाम्रो गवाही ठूलो हुनेछ। म आशा गर्दछु कि तपाईंको जीवन भगवानमा ठूलो विश्वास द्वारा विशेषता हो।
AG पाठ #1331 सेप्टेम्बर 14, 1997

अध्याय 8

पुनरुत्थान

यरूशलेम वरपरको पर्खालको जीर्ण अवस्थाको बारेमा शूशनमा हुँदा नहेम्याहले पहिलो पटक यो शब्द सुनेको नौ महिना मात्र भएको छ। तिनले ती नौ महिनामध्ये पहिलो चार दिन प्रार्थना र उपवास बसेर के गर्ने भनेर बिताए। त्यसोभए, उनले पाँच महिनामा आपूर्तिहरू जम्मा गरे, 800 माइल मरुभूमि पार गरे, मानिसहरूलाई भेला गरे र पर्खाल बनाए। अब त्यस पछि अलिकति विश्राम लिने समय होला कि जस्तो लाग्दैन? कम्तिमा तीन वा चार महिनाको विश्राम? तर होइन, नहेम्याहले अब सबै भन्दा ठूलो कार्यमा ध्यान केन्द्रित गर्न थाले। नेतृत्व हस्तान्तरणमा उनको ध्यान छ। नहेम्याह सानो राजा बन्न यरूशलेम आएका थिएनन्। उनी ३० वर्षसम्म राजा बन्न आएनन्। पर्खाल बनाउन आएका थिए। राजा आर्टजारक्सले उनलाई सोधे पनि, "तिमी कहिले घर पुग्छौ?" त्यसैले अब उनले

त्यसैले नेता नियुक्त गर्ने बेला आएको छ। उसले यरूशलेमको दैनिक शासनको लागि जिम्मेवार हुन हनानी नामको एक जना साथीलाई नियुक्त गर्दछ। त्यसपछि तिनले हनन्याह नाउँ गरेका एक जनलाई राष्ट्रको रक्षाको जिम्मामा सेनापतिको रूपमा नियुक्त गर्छन्। बाइबलले विशेष रूपमा औल्याउँछ कि उहाँले यी दुई व्यक्तिहरूलाई छान्नुभयो किनभने तिनीहरूमा इमानदारी थियो र तिनीहरूमा परमेश्वरको डर थियो। उहाँ निर्माणबाट एकीकरणमा जानुभएको छ, र अब उहाँ अभिषेकको लागि नेतृत्व खोज्दै हुनुहुन्छ।

नहेम्याह पर्खाल बनाउन र त्यसपछि मानिसहरू निर्माण गर्न आएका थिए। पर्खालले जनताको जीवनमा के अर्थ राख्छ भन्ने सन्दर्भमा मात्र महत्त्वपूर्ण थियो। निर्माण र संरचनाले जीवन्त जीवनको ग्यारेन्टी दिन्छ भनी आज धेरै मानिसहरू अनुमान गर्छन्। हामी सोच्ने झुकाव राख्छौं कि यदि हामीले सबै कुरा निर्माण गर्छौं, सबै कुरा व्यवस्थित गर्छौं र सबै कुरा सेट अप गर्छौं भने हामी पुनरुत्थान हुनेछौं। त्यो गलत हो! नहेम्याहले बुझे कि पर्खालले मात्र आफ्नो उद्देश्यको लागि आवश्यक वातावरण सिर्जना गर्छ। उनको वास्तविक उद्देश्य जनताको हृदय र दिमागको पुनर्निर्माण थियो। उहाँ चाहनुहुन्थ्यो जसलाई पन्ध्रसले सयौं वर्ष पछि "जिउँदो ढुङ्गाहरू" भनेर बोलाउनेछन् ताकि परमेश्वरले राष्ट्रलाई साँच्चै आशिष दिन सकोस्। त्यसोभए उसले त्यो कसरी गर्ला?

जसरी नहेम्याहले नागरिक मामिलाहरूमा अगुवाहरू र सैन्य मामिलाहरूमा अगुवाहरू नियुक्त गरे, तिनले इजरायलको आध्यात्मिक जीवनमा अगुवा नियुक्त गर्न आवश्यक थियो। नहेम्याहलाई थाहा थियो कि ऊ त्यो मानिस होइन। त्यसैले नहेम्याह पछि हट्छन् र मानिसहरूलाई आध्यात्मिक तवरमा डोऱ्याउन अर्कोलाई अगाडि आउन दिन्छन्। त्यो मानिस एज्रा थियो। "जब सातौं महिना आयो र इस्राएलीहरू आ-आफ्ना सहरहरूमा बसोबास गरे, सबै मानिसहरू पानीको ढोकाको अगाडिको चोकमा एउटै मानिसको रूपमा भेला भए। तिनीहरूले एज्रा शास्त्रीलाई मोशाको व्यवस्थाको पुस्तक निकाल्न भने जुन परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएको थियो। इजरायलमा। सातौं महिनाको पहिलो दिनमा, एज्रा पुजारीले पुरुष र स्त्रीहरू र बुझ्न सक्ने सबैले बनेको मण्डलीको अगाडि व्यवस्था ल्याए।" (नहेम्याह ८:१-

२)

एउटा मण्डलीले आफ्नो जीवन यसको संरचना र संगठनमा छ भनी सोचेर सजिलै गल्ती गर्न सक्छ। यदि हामी होशियार छैनौं भने, हामीले हाम्रो शक्ति यहाँबाट आउँछ भन्ने सोच्ने गल्ती गर्नेछौं। कि यो हाम्रो संगठन, हाम्रो भवन, वा हाम्रो संख्या बाट आउँछ हाम्रो सशक्तिकरण सम्झना को सट्टा भगवान र उहाँको वचन बाट आउँछ। यो एक मात्र ठाउँ बाट आउँछ। नहेम्याहले चूना ढुङ्गाको निर्माणबाट जीवित ढुङ्गाहरू कसरी बनाउने?

1. परमेश्वरको वचनको लागि भोक।

जबसम्म कसैले परमेश्वरको वचनको तृष्णा गर्दैन तबसम्म कुनै पुनरुत्थान हुनेछैन। उहाँले ती सबैलाई एकसाथ भेट्टाउनुभयो र तिनीहरू सबैलाई परमेश्वरको वचन सुन्ने ठूलो भोक थियो। तिनीहरू धेरै भोकाएका थिए किनभने तिनीहरू आध्यात्मिक अनिकालको बीचमा थिए। राजाहरूको समयमा परमेश्वरले अगमवक्ताहरू मार्फत भन्नुभयो कि यदि तिनीहरूले उहाँको आज्ञा पालन गरेनन् भने, उहाँले तिनीहरूलाई कैदमा पठाउनुहुनेछ। कैदमा तिनीहरूको आध्यात्मिक अनिकाल हुनेछ। वास्तवमा, अगमवक्ता आमोसले भविष्यवाणी गरे: "दिनहरू आउँदैछन्, सार्वभौम परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, जब म भूमिमा अनिकाल पठाउनेछु, खानाको अनिकाल वा पानीको तिर्खा होइन, तर परमप्रभुका वचनहरू सुन्ने अनिकाल।" (आमोस ८:११) निस्सन्देह, तिनीहरू बेबिलोनको कैदमा गए र त्यसपछि फारसी शासन भयो। मानिसहरूले आफ्नो जन्मभूमिमा बस्दा जस्तो परमेश्वरको वचन सुन्न नसक्ने दशकौं भइसकेका थिए। तपाईं र मेरो परमेश्वरको वचनमा पहुँच नभएको वातावरणमा बस्ने कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ?

परमेश्वरको लागि आगोमा भएको हृदय भएको क्रिश्चियनको लागि, उसले परमेश्वरको वचनमा खुवाउनको लागि आफ्नो हात घुमाउदैन। यो एक विकल्प मात्र होइन। हाम्रो वर्तमान संस्कृतिमा, हामी आध्यात्मिक अनिकालको बीचमा छौं किनभने हामी विश्वस्त छौं कि भगवान अब बोल्नुहुन्न, त्यसैले हामी सुन्न आउँदैनौं।

2. शब्दलाई सम्मान गरियो।

"उहाँले दिउँसोदेखि दिउँसोसम्म चर्को स्वरमा पढ्नुभयो जब उसले पानीको ढोकाको अगाडिको चोकमा पुरूषहरू, स्त्रीहरू र अरू बुझ्न सक्नेहरूको उपस्थितिमा पुग्यो। र सबै मानिसहरूले व्यवस्थाको पुस्तकलाई ध्यान दिएर सुने। एज्रा, शास्त्री, त्यो अवसरको लागि बनाइएको एउटा अग्लो काठको मञ्चमा उभियो। उसको दाहिनेपट्टि अरू धेरै पुरुषहरू उभिए। (v. 3): "एज्राले पुस्तक खोले। सबै मानिसहरूले उहाँलाई देख्न सक्थे किनभने उहाँ तिनीहरूको माथि उभिनभएको थियो, र जब उहाँले यसलाई खोल्नुभयो, मानिसहरू सबै खडा भए। एज्राले परमप्रभु, महान् परमेश्वर र सबै मानिसहरूको प्रशंसा गरे। तिनीहरूले हात उठाएर 'आमेन, आमेन' भनी जवाफ दिए। त्यसपछि तिनीहरूले निहुरिए र भुइँमा अनुहार राखेर परमप्रभुको आराधना गरे।" (v. 5) के त्यो अविश्वसनीय छैन? पुनरुत्थान तब हुन्छ जब मानिसहरूले परमेश्वरको वचनलाई खजानाको रूपमा व्यवहार गर्छन्।

सम्पूर्ण अमेरिकामा, त्यहाँ चर्चहरू छन् जसले परमेश्वरको वचनलाई अवमूल्यन गर्दछ। यस सहरमा कतिवटा चर्चहरू भेला छन् जसले बाइबल प्रेरित छ भनी विश्वास नगर्ने वा सिकाउँदैनन् भन्ने कुराले तपाईंलाई छक्क पर्नेछ। तपाईं धेरै ठाउँहरूमा छक्क पर्नुहुनेछ जहाँ प्रचारकहरूले चमत्कारहरूलाई पूर्ण रूपमा उपहास गर्छन् वा तुच्छ ठान्छन् र भन्छन्, "ओ, ती काल्पनिक कथाहरू हामीलाई राम्रो नैतिकता सिकाउनका लागि हुन्।" म तिमीलाई बताउन चाहन्छु जब त्यो मनोवृत्ति व्याप्त हुन्छ त्यहाँ कुनै जीवन हुँदैन - त्यहाँ कुनै पुनरुत्थान हुँदैन।

यहूदीहरूले कसरी परमेश्वरको वचनलाई आदर गरे हेर्नुहोस्। मैले देखेको पहिलो कुरा जुन मलाई साँच्चिकै प्रभावित गर्छ उनीहरूको समय चेतनाको कमी थियो। छ घण्टासम्म एज्राले व्यवस्था पढे र तिनीहरू उभिएर सुने। म कल्पना पनि गर्न सकिदैन। मलाई थाहा छ कि उनीहरूले हामीसँग मानिसहरूको रूपमा रहेको भन्दा राम्रो सुन्ने सीपहरू विकास गरेका छन्, तर तिनीहरू खडा भए र तिनीहरूले सुने किनभने तिनीहरू परमेश्वरसँग कुरा गर्न उत्सुक थिए। किशोरकिशोरीहरू पनि यसलाई भिजाउँदै थिए। उनीहरूलाई समयको चेतना थिएन।

तिनीहरूले तिनीहरूको आदर र तिनीहरूको अभिव्यक्तिद्वारा परमेश्वरको वचनलाई सम्मान गरे। उनीहरूलाई उभिन कसैले सोध्नुपरेन। एज्राले भनेनन्, "के तिमीहरू सबै व्यवस्था पढ्ने पक्षमा उभिनेछौं?" कसैले हात उठाउन सोध्नु परेन। कसैले पनि उनीहरूलाई "आमेन, आमेन" भन्न खोज्नुपर्दैन। कसैले पनि उनीहरूलाई आफ्नो अनुहार भुइँमा झुक्न सोध्नु परेन। हामी त्यस्तो होइनौं किनभने हाम्रो संस्कृतिले हामीलाई हाम्रा भावनाहरू नियन्त्रण गर्न सिकाएको छ। कहिलेकाहीँ परमेश्वरको वचनले तपाईंको हृदयमा प्वाल जलिरहेको छ र तपाईं विस्फोट हुन लाग्नुभएको छ, तर तपाईं जाँदै हुनुहुन्छ किनभने तपाईं परमेश्वरको वचनले तपाईंको हृदयमा के गर्दैछ भनेर भन्दा कसैले के सोच्नेछ भनेर चिन्तित हुनुहुन्छ। अब, तपाईंलाई गलत नबुझेको हुनाले, म अवरोध वा अराजकता वा व्यक्तिगत कार्यक्रमहरूलाई प्रोत्साहन गरिरहेको छैन जुन विचित्र छन्। मलाई यो पनि थाहा छ कि केहि व्यक्तिहरूले आफ्नो मौनता र मौनताले आफ्नो सबैभन्दा ठूलो श्रद्धा देखाउँछन्।

"मानिसहरू त्यहाँ उभिरहेको बेला लेवीहरूले मानिसहरूलाई व्यवस्थामा निर्देशन दिए। तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकबाट पढे, यसलाई स्पष्ट पारेर अर्थ दिए ताकि मानिसहरूले के पढिरहेको थियो बुझ्न सकून्।" (सं. ७-८)

3. शब्दको सही ह्यान्डलिङ।

पहिले, तिनीहरूले यसलाई मूल भाषा, हिब्रूबाट पढे। दोस्रो, तिनीहरूले यसलाई श्रोताहरूको जिब्रो, भाषामा अनुवाद गरे जुन अरामी हुन्थ्यो। त्यसपछि यो भन्छ, "उनीहरूले यो कुरा स्पष्ट गरे कि बिन्दु के हो।" अध्याय मार्फत, तपाईंले "बुझ्ने" शब्दमा जोड देख्नुहुन्छ। प्रायः, प्रचार धर्मशास्त्रद्वारा उत्पन्न हुँदैन तर प्रचारक वा चर्चको कुनै एजेन्डाद्वारा उत्पन्न हुन्छ। तपाईंले के भन्ने निर्णय गर्नुहुँदैन र त्यसपछि बाइबल यससँग सहमत छ कि छैन हेर्नुहोस्। बरु, बाइबल सिकाउनुहोस् र त्यसपछि निर्णय गर्नुहोस् कि तपाईं यसमा सहमत हुनुहुन्छ कि छैन। यो काम गर्ने तरिका हो। त्यो शास्त्रको सही ह्यान्डलिङ हो।

पावलले तिमोथीलाई भन्न खोजिरहेका थिए भन्ने मलाई लाग्छ। "परमेश्वरमा आफूलाई अनुमोदित, लाज नमान्ने र सत्यको वचनलाई सही ढंगले सम्हाल्ने कामदारको रूपमा प्रस्तुत गर्न सक्दो प्रयास गर्नुहोस्।" (२ तिमोथी २:१५) यसको मतलब आफ्नो एजेन्डा ह्यान्डल गर्ने वा तपाईंले प्राप्त गर्न चाहेको कुराको लागि यसलाई हेरफेर गर्नु होइन, तर मानिसहरूलाई परमेश्वरले उनीहरूले के बुझ्ने चाहनुहुन्छ भनेर स्पष्ट रूपमा बुझ्न मद्दत गर्नु हो। तपाईंले पूर्व-कल्पित एजेन्डा र हेरफेरद्वारा पुनरुत्थान प्राप्त गर्नुहुन्न। तपाईंले परमेश्वरको वचनको शक्तिलाई सही रूपमा रिलिज गरेर पुनरुत्थान प्राप्त गर्नुहुन्छ। पुनरुत्थान तब हुन्छ जब मानिसहरूमा शब्दको भोक हुन्छ, जब तिनीहरूले शब्दलाई आदर गर्छन्, र जब तिनीहरूले शब्दलाई राम्ररी सम्हाल्छन्।

4. परमेश्वरको वचनद्वारा नम्र।

नहेम्याह, राज्यपाल, एज्रा, पुजारी र शास्त्री र मानिसहरूलाई निर्देशन दिने लेवीहरूले ती सबैलाई भने, 'आजको दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको लागि पवित्र छ। शोक नगर्नुहोस् र रोऊँ, किनकि सबै मानिसहरूले यसो गरेका थिए। व्यवस्थाका वचनहरू सुनेपछि तिनीहरू रोए।' नहेम्याहले भने, "जाओ र मनपर्ने खाना र मीठो पेयहरूको आनन्द लिनुहोस्, र केही तयार नभएकाहरूलाई पठाउनुहोस्। यो दिन हाम्रा प्रभुको लागि पवित्र छ। परमप्रभुको आनन्द नै तिमीहरूको शक्ति हो, लेवीहरूले सबै मानिसहरूलाई शान्त गर, किनभने यो पवित्र दिन हो, शोक नगर्नुहोस्, तब सबै मानिसहरू खान-पिउन, खानेकुरा पठाउन र उत्सव मनाउन गए। ठूलो आनन्द किनभने तिनीहरूले अब तिनीहरूलाई बताइएका शब्दहरू बुझे।" (नहेम्याह ८:९-१२)

त्यहाँ छ। पुनरुत्थान भयो।

1. मानिसहरूले वचन सुने र तिनीहरूले आफ्नो टुटेको र पापीपन पहिचान गरे। "तिनीहरू रोइरहेका थिए जब उनीहरूले उनीहरूलाई कानून पढेको सुनेका थिए।" (v. 9) किन? किनभने तिनीहरूले कानून पढेको सुनेपछि, तिनीहरूले महसुस गरे कि तिनीहरूले आवश्यक पर्ने कुरा गरेनन्। हामीले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका थिएनौं। हामी कैदमा थियौं अचम्म छैन। अचम्म मान्नु पर्दैन कि हामी यहाँ तल झरेका थियौं। हामी टुटेका थियौं। तर तिनीहरूको रोदन आनन्दमा परिणत भयो किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई छोडेका भए तापनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई छोड्नुभएन। उनीहरूको दुःख उत्सवमा परिणत भयो।

त्यहाँ धेरै मानिसहरू छन् जो परमेश्वरको वचनको मृत्युदेखि डराउँछन् किनभने उनीहरूलाई थाहा छ कि यसले उनीहरूलाई आफ्नो टुटेको देखाउनेछ। तिनीहरू जान्दछन् कि यसले तिनीहरूको हृदयलाई दोषी ठहराउँछ र तिनीहरूलाई चोट पुर्याउँछ। म यो हेर्न चाहन्न; म यसलाई हेर्न चाहन्न। म जान्न चाहन्न, मलाई आफ्नै काम गर्न दिनुहोस्। उनीहरूले नबुझेको कुरा यो हो कि जब उनीहरूले आफ्नो टुटेको सामना गर्छन्, त्यहाँ अर्को तर्फ उत्सव हुन्छ किनभने वचन र परमेश्वरको शक्तिले उनीहरूलाई त्यहाँ लैजान्छ। तिनीहरूले कहिले पनि वास्तविक जीवनको कुनै खुशी वा उत्सव थाहा पाउने छैनन् जबसम्म तिनीहरू परमेश्वरको वचनले अर्को पक्षमा त्यो टुटेको माध्यमबाट जाँदैनन्। यसरी तपाईं परमेश्वरको वचनद्वारा नम्र हुनुहुन्छ।

२. परमेश्वरको वचनले तपाईंसँग कुरा गर्न दिनुहोस्। यदि तपाईंले उहाँलाई तपाईंसँग बोल्न दिनुहुन्छ भने। उसको वचनले सजाय दिनेछ। परमेश्वरको वचनले हामीले राख्ने झुकावलाई काट्छ र यसले हामीलाई हामी वास्तवमा को हौं भनेर हेर्न बाध्य पार्छ। "किनभने परमेश्वरको वचन जीवित र सक्रिय छ। कुनै पनि दोषारे तरवार भन्दा तीखो छ, यसले आत्मा र आत्मा, जोर्नी र मज्जालाई विभाजित गर्नसम्म पनि प्रवेश गर्छ; यसले हृदयको विचार र मनोवृत्तिको न्याय गर्दछ।" (हिब्रू ४:१२) हरेक दिन, हामीले परमेश्वरको वचनद्वारा जाँचुपर्छ।

मार्क ट्वेनले एक पटक भनेका थिए "केही मानिसहरू बाइबलका केही भागहरू बुझ्न नसक्ने कुराहरू देखेर रिसाउँछन्। मैले बुझेका अंशहरूले मलाई कठिनाई दिन्छ।" परमेश्वरको वचन एउटा ऐना हो जसले हामीलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ त्यसैले हामी वास्तवमा के हौं, पापी मानिसहरूलाई देख्छौं। यसले दोषी ठहराउँछ।

3. यसले पवित्र बनाउँछ। "किनकि परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएका सबै कुरा असल छन्, र धन्यवादका साथ ग्रहण गरेमा कुनै पनि कुरा

अस्वीकार हुँदैन, किनभने यो परमेश्वरको वचन र प्रार्थनाद्वारा पवित्र हुन्छ।" (१ तिमोथी ४:४-५) हामी दिनहुँ "पवित्र" शब्द प्रयोग गर्दैनौं, तर यसको अर्थ एक विशेष उद्देश्यको लागि पछाडी तान्नु र तयारी गर्नु हो। परमेश्वरको वचनले त्यही गर्छ। एकचोटि यसले हामीलाई हाम्रो आफ्नै कमजोरीको लागि दोषी ठहराउँछ, तब परमेश्वरको वचनले हामीलाई एकातिर तान्छ र हामीलाई विशेष उद्देश्यको लागि तयार गर्न थाल्छ। यसले हामीलाई ठूला चीजहरूको लागि तयार गर्दछ जुन हामीले गर्न सकेनौं र अन्यथा गर्न सक्दैनौं। यो त्यो जीवित तरवार हो जुन हाम्रो अस्तित्वको मूलमा काट्छ जसले हामीलाई खराब कुराबाट टाढा लैजान्छ र हामीलाई प्रकाशमा तान्छ।

४. परमेश्वरको वचन पूरा हुन्छ। यसले हाम्रो जीवन पूरा गर्छ। हामी मूर्त र भौतिक कुरामा यति चिन्तित हुन्छौं कि हामीले आध्यात्मिक कुरालाई बेवास्ता गर्छौं। वास्तवमा हामी शारीरिक रूपमा भौतिक पालमा बेरिएका आध्यात्मिक प्राणी हौं। तिमी भगवानको स्वरूपमा बनेका हौं। यसको मतलब तपाईं परमेश्वरको वचन बिना पूरा हुन सक्नुहुन्न। तपाईंलाई आत्माको खाना चाहिन्छ। यसको वरिपरि कुनै बाटो छैन। "किनकि तिमीहरू नाश नहुने बीउबाट होइन तर परमेश्वरको जीवित र चिरस्थायी वचनद्वारा अविनाशीबाट जन्मेका हौं।" (१ पत्रुस १:२३) तपाईं परमेश्वरको वचनको कारणले अस्तित्वमा हुनुहुन्छ। परमेश्वरले सबै कुराहरू अस्तित्वमा बोल्नुभयो, र परमेश्वरको वचनको कारणले आज तपाईंसँग येशूसँगको बचत सम्बन्ध छ। परमेश्वरको वचनले तपाईंलाई मात्र सृष्टि गरेको होइन, यसले तपाईंलाई पुनः सृष्टि गर्नेछ। तपाईंले पूर्ण महसुस गर्नुहुनेछ भन्ने एक मात्र तरिका त्यो वचनसँगको साँचो सम्बन्ध हो। पुनरुत्थान आवश्यक छ। यो सधैं छ। हामीलाई यो दशकमा एक पटक वा वर्षमा एक पटक चाहिँदैन, हामीलाई निरन्तर चाहिन्छ। पुनरुत्थानको कुञ्जी भनेको शब्द हो-परमेश्वरको सास हो जसको लागि हामीले भोकाउनु पर्छ, आदर गर्न र सही रूपमा ह्यान्डल गर्न आवश्यक छ ताकि यसले हामीलाई नम्र बनाओस् र हाम्रो जीवनलाई उहाँको लागि उत्सव बनाउनुहोस्।

मलाई थाहा छैन आज तपाईंको व्यक्तिगत आवश्यकता के हो तर फर्कनुहोस्, पश्चात्ताप गर्नुहोस् र निर्माण गर्नुहोस् वा पश्चात्ताप गर्नुहोस्, फर्कनुहोस् र परमेश्वरसँग तपाईंको सम्बन्ध पुनर्निर्माण गर्नुहोस्। पाठ #1332 सेप्टेम्बर 21, 1997

अध्याय ९

स्वीकार आत्माको लागि राम्रो छ

मिठाई पसलका एक युवकले मालिकलाई भने, "मलाई तीनवटा मिठाईको बक्स चाहिएको छ। मलाई \$ 5.00 बक्स, \$ 10.00 बक्स र \$ 20.00 बक्स चाहिएको छ।" मिठाई पसलका मालिकले भने, "पृथ्वीमा तपाईंलाई तीनवटा मिठाईको बक्सा चाहियो?" उसले भन्यो, "मैले यस सप्ताहन्तमा एउटी युवतीसँग डेट गरेको छु। यदि उसले मेरो हात मिलाएर राम्रो समय बिताएको भनी भने, म उसलाई \$ 5.00 कैडीको बक्स दिनेछु। यदि उसले मलाई ठूलो भालुलाई अँगालो हाल्नुहोस्, म उसलाई \$10.00 दिनेछु। तर यदि उसले मलाई ठूलो चुम्बन गर्छ भने, म उसलाई \$ 20.00 क्यान्डीको बक्स दिनेछु।" ठीक छ, त्यो शुक्रबार आउनुहोस्, ऊ उनको घरमा गयो, भित्र बोलाइयो र सोध्यो कि ऊ खानाको लागि बस्न सक्दैन। बुबाले केटालाई सोधे, "के तिमी हामीलाई खानाको लागि प्रार्थनामा डोर्याउनेछौं?" त्यो जवान मानिसले तपाईंले कहिल्यै सुनेको सबैभन्दा वाक्पट्टि, सबैभन्दा लामो र सबैभन्दा सुन्दर प्रार्थनाको नेतृत्व गर्नुभयो। यो सकिएपछि, उसको मितिले उसलाई फुसफुसाएर भन्यो, "मलाई थाहा थिएन तपाईं यति आध्यात्मिक हुनुहुन्छ।" उसले फुसफुसाएर भन्यो, "र मलाई थाहा थिएन कि तिम्रो बुबाले मिठाई पसलको स्वामित्व राख्नुहुन्छ।" कथाको नैतिकता कहिलेकाहीं प्रार्थनाहरू तिनीहरू भन्दा धेरै इमानदार सुनिन्छ।

म आश्चर्यचकित छु कि शताब्दीयौंदेखि भगवानले कति निष्कपट प्रार्थनाहरू सुन्नुभएको छ। विशेष गरी तिनीहरू व्यक्तिगत पापसँग सम्बन्धित छन्। प्रार्थनाहरू जुन कहिलेकाहीं राम्रो शब्द र वाक्पट्टि हुन्छन् तर धेरै प्रामाणिक हुँदैनन्, धेरै हृदयदेखि हुँदैन। व्यक्तिगत रूपमा, म विश्वास गर्छु कि परमेश्वरले प्रार्थनाहरू भङ्ग गर्नुभएका भन्दा धेरै टोकन प्रार्थनाहरू सुन्नुभएको छ। के तपाईंलाई थाहा छ मैले "भटेको प्रार्थना" भनेको के हो? यो एकजनाको प्रार्थना हो जसलाई छिट्टै काटिएको छ कि उसले सबै पवित्र, सबै मायालु, सबै विश्वासयोग्य परमेश्वरलाई अपमान गरेको छ। उदाहरणका लागि: दाऊदले बेथशेबासँग पाप गरेपछि गरेको प्रार्थना। उहाँले अगमवक्ता नेथन द्वारा सामना गरेको थियो र सत्यले उहाँलाई अनुहारमा वर्ग देखे पछि। दाऊदले प्रार्थना गरे, "हे परमेश्वर, तपाईंको अटल प्रेमअनुसार ममाथि कृपा गर्नुहोस्; तपाईंको महान करुणाअनुसार, मेरा अपराधहरू मेटिदिनुहोस्, मेरा सबै अधर्महरू धुनुहोस्, र मलाई मेरो पापबाट शुद्ध पार्नुहोस् किनकि मलाई मेरा अपराधहरू थाहा छ र मेरो पाप सधैं मेरो सामु छ। तपाईंको विरुद्धमा, तपाईंले मात्र मैले पाप गरेको छु र तपाईंको दृष्टिमा जे खराब छ त्यही गरेको छु, ताकि तपाईं बोल्दा सही र न्याय गर्दा तपाईं धर्मी साबित हुनुहुनेछ।" ... "मलाई हिंसपले शुद्ध पार्नुहोस् र म शुद्ध हुनेछु। मलाई धुनुहोस् र म हिउँ भन्दा सेतो हुनेछु। मलाई खुशी र खुशी सुन्न दिनुहोस्। तिमीले कुचेका हड्डीहरूलाई रमाउन देऊ। मेरो पापबाट आफ्नो अनुहार लुकाउनुहोस् र मेरो सबै अधर्म मेटिदिनुहोस्। हे परमेश्वर, ममा शुद्ध हृदय सृजना गर्नुहोस्, र मभित्र अटल आत्मा नवीकरण गर्नुहोस्।" (भजन ५१:४, ७-१०) यो प्रार्थना टुटेको हृदयबाट निस्कन्छ र टुटेको हृदयले मात्र परमेश्वरमा बास गर्न पर्याप्त हुन्छ। ताकि तपाईं बोल्दा सही र न्याय गर्दा तपाईं धर्मी साबित हुनुहुनेछ।" ... "मलाई हिंसपले शुद्ध पार्नुहोस् र म शुद्ध हुनेछु। मलाई धुनुहोस् र म हिउँ भन्दा सेतो हुनेछु। मलाई खुशी र खुशी सुन्न दिनुहोस्।

तिमीले कुचेका हड्डीहरूलाई रमाउन देऊ। मेरो पापबाट आफ्नो अनुहार लुकाउनुहोस् र मेरो सबै अधर्म मेटिदिनुहोस्। हे परमेश्वर, ममा शुद्ध हृदय सृजना गर्नुहोस्, र मभित्र अटल आत्मा नवीकरण गर्नुहोस्।" (भजन ५१:४, ७-१०) यो प्रार्थना टुटेको हृदयबाट निस्कन्छ र टुटेको हृदयले मात्र परमेश्वरमा बास गर्न पर्याप्त हुन्छ। ताकि तपाईं बोल्दा सही र न्याय गर्दा तपाईं धर्मी साबित हुनुहुनेछ।" ... "मलाई हिसपले शुद्ध पार्नुहोस् र म शुद्ध हुनेछु। मलाई धनुहोस् र म हिउँ भन्दा सेतो हुनेछु। मलाई खुशी र खुशी सुन्न दिनुहोस्। तिमीले कुचेका हड्डीहरूलाई रमाउन देऊ। मेरो पापबाट आफ्नो अनुहार लुकाउनुहोस् र मेरो सबै अधर्म मेटिदिनुहोस्। हे परमेश्वर, ममा शुद्ध हृदय सृजना गर्नुहोस्, र मभित्र अटल आत्मा नवीकरण गर्नुहोस्।" (भजन ५१:४, ७-१०) यो प्रार्थना टुटेको हृदयबाट निस्कन्छ र टुटेको हृदयले मात्र परमेश्वरमा बास गर्न पर्याप्त हुन्छ।

यस पाठमा हामी टुटेको आवश्यकता देख्न सक्छौं किनभने जब हामी टुटेका छौं तब मात्र हामीले आफ्नो बारेमा सत्यको सामना गर्नेछौं। हामी पक्का छौं कि दाऊदले बेथशेबासँग गरेको पाप पछि महिनौंसम्म दोषी महसुस गरे। तर दोषी महसुस गर्नु र टुटेकोमा फरक छ। जीवनमा यस्तो समय आएको छ जब हामीले गलत कामहरू गरेका छौं र हामीलाई यसको बारेमा अलिकति नराम्रो लाग्यो, तर त्यो तपाईंको पापहरूमा तोडिएको छैन। जब दाऊदले अगमवक्ता नेथनले प्रस्तुत गरेको कडा सत्यको सामना गर्नुपयो, तब मात्र डेभिडले अपराधको दुईवटा ब्यान्ड-एड्स हटाए र आफ्नो आत्मालाई खाइरहेको नैतिक क्यान्सरको सामना गरे। जब ऊ टुटेको थियो तब मात्र उसले आफ्नो बारेमा सत्यको सामना गर्यो।

पत्रुसलाई पनि त्यस्तै भयो। जब उसले येशूलाई कहिल्यै धोका दिनेछैन भनेर घमण्ड गर्यो। येशूले भन्नुभयो कि तिनीहरू सबैले उहाँलाई धोका दिनेछन्। पत्रुसले भने, "ठीक छ, सायद ती सबै, प्रभु, तर मलाई होइन। होइन, म मृत्युसम्म तपाईंप्रति वफादार रहनेछु। प्रभु।" येशूले भन्नुभयो, "ओह, पत्रुस! यो रात सकिनु अघि, भाले बासु अघि तिमीले मलाई तीन पटक इन्कार गर्नेछौ।" पक्कै पनि त्यो क्याम्प फायर द्वारा यो भयो कि अस्वीकारहरू आयो - एक पटक, दुई पटक र त्यसपछि तीन पटक। बाइबल बताउँछ, "त्यसपछि येशूले हिँडनु भयो र पत्रुसलाई हेर्नुभयो। जब उसले पत्रुसलाई आफ्नो बारेमा सत्य थाहा थियो।" अविश्वासले उसको हृदय भयो र यसले प्रेरितलाई भाँच्यो। बाइबलले भन्यो कि ऊ बाहिर गयो र ऊ बेस्सरी रोयो। टुटेको मानिसले बहाना बनाउँदैन वा दोष-खेल खेल्दैन। उसले केवल दयाको याचना गर्छ।

"उही महिनाको चौबीसौं दिनमा, इस्राएलीहरू उपवास बसेर र भाङ्ग्रा लगाएर र टाउकोमा धूलो लिएर भेला भए। इस्राएली वंशकाहरूले आफूलाई सबै विदेशीहरूबाट अलग गरेका थिए। तिनीहरू आ-आफ्नो ठाउँमा उभिए र आफ्ना पापहरू र आफ्ना पिता-पुर्खाहरूको दुष्टता स्वीकार गरे। तिनीहरू जहाँ थिए त्यहीं उभिए र दिनको एक चौथाइसम्म परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तक पढे, र अर्को चौथाई स्वीकार र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आराधनामा बिताए।" (नहेम्याह ९:१-३)

1. पुनरुत्थान परमेश्वरको वचनसँग जोडिएको छ।

यो त्यो शब्द हो जसले दुईधारे तरवारको रूपमा काम गर्दछ, हृदयलाई काट्छ, र हृदयमा काटिन्छ। इजरायलले तथ्यहरूको सामना गर्ने र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्ने समय आएको थियो। परिणाम सम्पूर्ण बाइबलमा रेकर्ड गरिएको सबैभन्दा लामो प्रार्थना हो। यो एक प्रार्थना हो जुन भाँचिएको द्वारा बोलिएको छ। यस स्वीकार र प्रार्थनामा, इजरायलले आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दछ। उनले अब्राहामदेखि वर्तमान अवस्थासम्म आफ्नो विगत पत्ता लगाउँछन्। त्यहाँ दुईवटा मुख्य बुँदाहरू बारम्बार जोडिएका छन्, पहिलो, परमेश्वरको विश्वासयोग्यता, र दोस्रो, परमेश्वरका मानिसहरूको अविश्वास।

मानिसहरूले प्रार्थना गर्छन् र अब्राहाम मार्फत परमेश्वरले उनीहरूसँग गरेको करारको सम्झना गर्छन्, र भने, "हे परमेश्वर, हामी दासत्वमा मिश्रमा गएको बेला पनि तपाईंले हामीलाई राम्रो गर्नुभयो। हामीले छुटकाराको लागि प्रार्थना गर्यौं र तपाईंले मोशालाई पठाउनुभयो। विपत्तिहरू पछि, तपाईंले लाल समुद्रलाई विभाजित गर्नुभयो, र हामी सुख्खा जमिनमा हिँड्यौं। त्यसपछि तपाईंले हाम्रा मानिसहरूलाई खाना र पानी दिनुभयो र तपाईंले हामीलाई शत्रुहरूबाट जोगाउनुभयो। हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई राम्रो गर्नुभयो।" ती मानिसहरूले त्यो भलाइप्रति कस्तो प्रतिक्रिया देखाए? "तर तिनीहरू र तिनीहरूका पुर्खाहरू घमण्डी र हठी गर्थे र तपाईंको आज्ञाहरू पालन गरेनन्। तिनीहरूले सुन्न इन्कार गरे र तपाईंले तिनीहरूका बीचमा गरेका चमत्कारहरू सम्झन असफल भए। तिनीहरू कठोर घाँटी बने र, तिनीहरूको विद्रोहमा, एक नेता नियुक्त गरे र आदेश दिए। तिनीहरूको दासत्वमा फर्कन।

पद १९ देखि २५ सम्म यो चक्र बारम्बार दोहोरिएको छ। त्यसपछि भगवान कति असल हुनुहुन्थ्यो भनेर मानिसहरूले प्रार्थना गर्छन्। उनीहरूलाई मरुभूमिमा लगेपछि, उनीहरूका जुत्ता र लुगाहरू पनि फुस्किन दिएनन्। त्यसपछि जब तिनीहरू कनानमा प्रवेश गरे, तपाईंले तिनीहरूलाई एकपछि अर्को राज्य दिनुभयो। तपाईंले तिनीहरूलाई पिउनको लागि इनारहरू दिनुभयो जुन तिनीहरूले खनेनन्। तपाईंले तिनीहरूलाई दाखबारी खान दिनुभयो जुन तिनीहरूले रोपेनन्। तपाईंले तिनीहरूलाई बस्रको लागि घर दिनुभयो जुन तिनीहरूले बनाएनन्। भगवान, तपाईं धेरै राम्रो हुनुहुन्थ्यो!

तर जनताले फेरि कस्तो प्रतिक्रिया दिनुभयो ? "तर तिनीहरू अनाज्ञाकारी थिए र तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गरे। तिनीहरूले तपाईंको

व्यवस्थालाई आफ्नो पछाडि राख्ने; तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे जसले तिनीहरूलाई तपाईंलाई फर्काउन तिनीहरूलाई सल्लाह दिए। तिनीहरूले भयानक निन्दा गरे। तर जब तिनीहरू थिचोमिचोमा परे, तब तिनीहरूले तिमीलाई पुकारे, तिमीले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई सुन्नुभयो र आफ्नो ठूलो करुणाले तिनीहरूलाई उनीहरूका शत्रुहरूको हातबाट छुटकारा दिने उद्धारक दिनुभयो, तर तिनीहरू आराम गर्ने बित्तिकै फेरि तपाईंको दृष्टिमा जे नराम्रो थियो, त्यही गर्नुभयो। तब तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूका हातमा छोडिदिनुभयो, ताकि तिनीहरूले तिनीहरूमाथि शासन गरे र जब तिनीहरूले तपाईंलाई फेरि पुकारे, तपाईंले स्वर्गबाट सुन्नुभयो।" (vs. 26-28a) "र तपाईंको करुणामा, तपाईंले तिनीहरूलाई समय पछि छुटकारा दिनुभयो।" (v. 28b)

यहाँ के भइरहेको छ देख्नुहुन्छ? के तपाईंले कहिल्यै अँगालो हाल्न नचाहेको बच्चालाई अँगालो हाल्ने प्रयास गर्नुभयो? के तपाईंले कहिल्यै शिशुलाई उठाउनुभएको छ र त्यो शिशुलाई त्यो पछाडि कडा पारेको छ र त्यसलाई यसरी पर्याप्त गर्नुभएको छ? उनीहरूले त्यो स्नेह चाहेका थिएनन्? इजरायलमा ठ्याक्कै त्यस्तै भयो। परमेश्वरले उहाँको प्रेम र उहाँको हेरचाह देखाउन जतिसुकै प्रयास गरे तापनि, इस्राएल झुक्यो र तिनीहरूले विद्रोह गरे। गलत नबुझ्नुहोस्। यो प्रार्थना 5 औं शताब्दी ईसापूर्वमा भेला भएका यहूदीहरूको समूह होइन जुन तिनीहरूका पुर्खाहरूका बारेमा ग्रिपहरूको लुगा धुने सूची प्रदान गर्दै थिए। होइन, यी टुटेका मानिसहरूले भनेका थिए, "हामी विद्रोही र अहंकारी वंशको उपज हौं र हामीले पारिवारिक समानता सहन्छौं।"

महान्-महान् हजुरआमाको बारेमा कुरा गर्नुको सट्टा, हामी, हाम्रो र हामी शब्दहरू खेल्न आउँछन्। "हामीलाई भएको सबैमा, तपाईं न्यायी हुनुहुन्छ, तपाईंले इमानदारीपूर्वक काम गर्नुभयो जबकि हामीले गलत गरेका छौं।" (v. 33) "आज हामी दास छौं, तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको देशमा दासहरू छन् ताकि तिनीहरूले यसको फल र यसले उत्पादन गर्ने अन्य असल चीजहरू खान सकून्। हाम्रा पापहरूको कारणले गर्दा, यसको प्रशस्त फसल तपाईंले हामीमाथि राख्नुभएको राजाहरूलाई जान्छ। तिनीहरूले हाम्रो शरीर र हाम्रो गाईवस्तुमाथि आफ्नो इच्छा अनुसार शासन गर्छन्। हामी ठूलो सङ्कटमा छौं।" (v. 36)

यदि तपाईंलाई केहि याद छैन भने, यो सम्झनुहोस्, तपाईंको प्रार्थना प्रतीक प्रार्थना होइन तर टुटेको र पछुताएको हृदय र दिमागबाट प्रार्थना हुनु पर्छ। कुनै बहाना वा alibis केवल स्वीकारोक्ति र दया को लागी एक पुकार। यो सत्य हो कि नैहेम्याहको पुस्तक पर्खालको पुनर्निर्माणको बारेमा मात्र होइन, ओह यो कसरी सुरु भयो। यो मानिसहरूको पुनर्निर्माणको बारेमा हो। नहेम्याह, पर्सियामा हुँदा यरूशलेम वरपरको पर्खालको जीर्ण अवस्थाको शब्द सुने। उहाँ त्यहाँ गएर यसलाई पुनर्निर्माण गर्न चाहन्थे, तर उहाँ वास्तवमा के पुनर्निर्माण गर्न चाहनुहुन्थ्यो जनता थियो।

पर्खाल पुनर्निर्माण गरिएको थियो। मानिसहरू प्रार्थना गर्दैन् "हे भगवान, हाम्रो समस्या यो थियो कि हामीसँग कमजोर प्रतिरक्षा थियो।" यसको सट्टा तिनीहरूले प्रार्थना गरे "हे भगवान, हाम्रो समस्या भनेको हामीसँग कमजोर आज्ञाकारिता थियो। हे भगवान, हामी बुझ्छौं कि हामी जहाँ छौं हामी जहाँ छौं किनभने हामी जे थियौं त्यही छौं।"

यी पुरानो करारका परमेश्वरका सन्तान थिए। नयाँ करारका परमेश्वरका सन्तानहरूमा यी सबैको प्रयोग के हो? जबसम्म व्यक्तिले बहाना बनाउन बन्द गर्दैन, दोषारोपण खेल्न बन्द गर्दैन, र आफ्नो सबै परिस्थितिमा औंला औंल्याएर टुटेको बिन्दुमा पुग्दैन र भन्छन्, "मैले भगवानको अगाडि पाप गरे र त्यसैले मेरो जीवन गडबडीमा छ" त्यहाँ हुन सक्छ। निको नहुने। बस सक्दैन।

यो प्रार्थना इस्राएलको कथा हो। तपाईंको कथा के छ? के तपाईं आफ्नो कथाको बारेमा इमानदार हुन सक्नुहुन्छ जस्तो कि इस्राएलीहरू तिनीहरूको बारेमा थिए? कथाहरू धेरै छन्। के तपाईंको कथा वर्षौंसम्म परमेश्वरको मुक्तिको अनुग्रह प्रस्तावलाई अस्वीकार गर्ने कथा हो? आफ्नो घमण्डमा बसेर, म जे चाहन्छु, जब चाहन्छु, र म चाहन्छु भन्ने सोच्दै। तैपनि भगवानले तपाईंलाई मौका दिनुहुन्छ, मौका पछी, मौका पछी। के त्यो तपाईंको कथा हो? के तपाईंको कथा आँसु बगाएर परमेश्वरकहाँ फर्किने कथा हो? तपाईं साँच्चै छीइनुभयो जब तपाईं उहाँकहाँ फर्कनुभयो, तर महिनौं, हप्ता, दिनहरू, र हुनसक्छ केही घण्टा पछि, तपाईं फेरि टाढा जानुभयो। तपाईंले आफ्नो जीवनलाई फर्केर हेर्दा, के तपाईंको चक्र इजरायलीहरू भन्दा धेरै दोहोरिएको छ? तैपनि, अर्को पटक तपाईं फर्केर आउँदा परमेश्वर सधैं त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो। तपाईंहरूमध्ये कति जनाले गिरगिट क्रिस्चियन भएर वर्षौंसम्म बाँचेका छन्?

के तपाईं गतिहरू मार्फत जाँदै हुनुहुन्छ, टोकन प्रार्थनाहरू प्रार्थना गर्दै, त्यो ठूलो मुस्कानमा राख्दै तर हप्ता पछि त्यो थाहा पाउँदा तपाईंले पहिलो आज्ञा पनि पालन गरिरहनुभएको छैन? तैपनि उहाँले तपाईंलाई कहिल्यै असफल गर्नुभएको छैन।

तपाईंलाई थाहा छ हामी सबैसँग एउटा कथा छ, हामी प्रत्येकको। म तिमीलाई भन्न चाहन्छु कि कसैको कथा यो हुनुपर्छ जस्तो छैन। प्रश्न यो छ कि पृथ्वीमा परमेश्वरले हामीलाई किन सहनु भयो? वास्तविकता के हो भने, इजरायलीहरू जस्तै, हामीले उहाँलाई धेरै पटक, धेरै पटक असफल गरे तापनि, उहाँले हामीलाई कहिल्यै असफल गर्नुभएन।

पाप के हो थाहा छ? पापको लागि हिब्रू शब्दको अर्थ "चिन्ह गुमाउनु" हो। मलाई लाग्छ कि हामी मध्ये धेरैले पापको बारेमा हाम्रो अवधारणाको सन्दर्भमा चिन्ह गुमाउँछौं। हामीमध्ये धेरैले पापले नियम तोड्दैछ भनी सोच्छौं। हामी यसको बारेमा धेरै नराम्रो महसुस

गर्देनौं किनभने सबैले नियमहरू तोड्छन्। नियम तोड्नका लागि बनाइन्छ। सही? कुनै अचम्मको कुरा होइन कि हामी पापको बारेमा दोषी महसुस गर्दैनौं। पापले मुख्यतया नियम तोड्नु होइन। पापले मुख्यतया एक मात्र व्यक्तिको हृदयलाई तोडिरहेको छ जसले हामीलाई कहिल्यै पछाडि फर्काएको छैन, र हाम्रो लागि राम्रो बाहेक अरु केही गरेको छैन। जब दाऊदले महसुस गरे कि उनको हृदय दुख्यो। जब पत्रुसले देखे कि उसले नियम तोडेको होइन, तर टुटेको हृदय, त्यहि बेला तिनी बाहिर गए र रोए। के तपाईं एक पटक पनि प्रभुको सामु साँच्चै टुटेको हुनुहुन्छ? जबसम्म तपाईं हुनुहुन्न, तपाईंले वास्तवमा प्रभुलाई चिनुहुन्न। तपाईं मध्ये कसैलाई धेरै पटक हुन सक्छ। तपाईंहरू मध्ये कोही कोही धेरै वर्ष सम्म नहुन सक्छ,

२. आफ्नो पापको लागि व्यक्तिगत जिम्मेवारी लिनुहोस्।

प्रभुलाई खुसी पार्न र बिन्ती गर्दै आउनुहोस् "प्रभु, म जहाँ छु, म जहाँ छु, त्यहाँ छु। यो मेरो जिम्मेवारी हो।" मैले एउटी वृद्ध महिलाको कथा सुनें। उनी जीवनभर एक प्रकारको लिपिक कार्यकर्ता मात्र थिइन् र उनले आफ्नो पैसा अलि-अलि बचत गरे र गुँड अण्डा बनाए। अन्ततः, उनी रिटायरमेन्टमा पुगेकी थिइन् र हेर, एक चतुर सेल्सम्यान उनको ढोकामा आए र उनको सबै पैसा फ्लाई-बाय-नाइट स्कीममा लगानी गर्न बाध्य पारे। उसले शहर छोड्यो, उनले आफूसँग भएका सबै कुरा गुमाए। यसको बारेमा निराश, उनले आफ्नो लेखापाललाई बोलाए, एक जना साथी जसलाई उनले वर्षौंदेखि विश्वास गरेकी थिइन्, उनले सधैं प्राप्त गर्ने आर्थिक सल्लाह दिए। उसले उनको कुरा सुने, र उसले भन्यो, "तिमीले त्यो निर्णय गर्नु अघि पृथ्वीमा किन मलाई बोलाउनुभएन?" उनले भनिन्, "मैले तिमीलाई फोन गरिन किनभने मलाई डर थियो कि तपाईंले मलाई यो नगर्न भन्नुहुनेछ।" के थाहा छ? त्यो हामी र भगवान हो। हामी अज्ञानताको कारणले परमेश्वरबाट टाढा गएका छैनौं। उहाँको इच्छा हामीलाई थाहा छ। उहाँको वचन हामीलाई थाहा छ। हामी उहाँकहाँ आउन चाहँदैनौं किनभने हामीलाई थाहा छ कि यदि हामीले त्यसो गर्यौं भने उहाँले हामीलाई आफ्नै बाटो हुन दिनुहुनेछैन। हामी उहाँको बाटोमा गएको उहाँ चाहनुहुन्छ र हामी त्यो सुन्न चाहँदैनौं। "भगवान, यो मेरो गल्ती हो" स्वीकार गरौं। "यदि हामी भन्छौं कि हामीमा कुनै पाप छैन, हामी आफैलाई धोका दिन्छौं र सत्य हामीमा छैन।" (१ यूहन्ना १:८) यसलाई वर्गाकार गर्नुहोस्। आफ्नो आमा वा बुबा, आफ्नो मालिक वा चर्चमा कसैलाई दोष नदिनुहोस्। यो तिम्रो पाप हो, अवधि! स्विकार गर्नुहोस्। "भगवान, यो मेरो गल्ती हो" स्वीकार गरौं। "यदि हामी भन्छौं कि हामीमा कुनै पाप छैन, हामी आफैलाई धोका दिन्छौं र सत्य हामीमा छैन।" (१ यूहन्ना १:८) यसलाई वर्गाकार गर्नुहोस्। आफ्नो आमा वा बुबा, आफ्नो मालिक वा चर्चमा कसैलाई दोष नदिनुहोस्। यो तिम्रो पाप हो, अवधि! स्विकार गर्नुहोस्। "भगवान, यो मेरो गल्ती हो" स्वीकार गरौं। "यदि हामी भन्छौं कि हामीमा कुनै पाप छैन, हामी आफैलाई धोका दिन्छौं र सत्य हामीमा छैन।" (१ यूहन्ना १:८) यसलाई वर्गाकार गर्नुहोस्। आफ्नो आमा वा बुबा, आफ्नो मालिक वा चर्चमा कसैलाई दोष नदिनुहोस्। यो तिम्रो पाप हो, अवधि! स्विकार गर्नुहोस्।

३. परमेश्वरको भलाइ र विश्वासयोग्यताको कदर गर्नुहोस्।

यहूदीहरूले प्रार्थना गरे; "हामीलाई जे भयो, तपाईं न्यायी हुनुहुन्छ। हामीले गल्ती गर्दा तपाईंले इमानदारीपूर्वक काम गर्नुभयो।" (नहेम्याह ९:३३) यदि तपाईंले त्यो प्रार्थना प्रार्थना गर्न सक्नुहुन्न भने, तपाईं भाँचिएको छैन। यदि तपाईं भन्न सक्नुहुन्न भने, "भगवान, यसमा तपाईंको कुनै पनि गल्ती छैन। तपाईंले इमानदारीपूर्वक काम गर्नुभयो, हामीले गल्ती गरेका छौं।" दाऊदले भजन ५१ मा भनेका कुराहरू इस्राएलीहरूले पनि भनेका थिए, "परमेश्वर, तपाईं सहि हुनुहुन्छ, म गलत छु। तपाईं विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ; प्रतिज्ञा तोड्ने म नै हुँ।"

४. ख्रीष्टको रगतद्वारा क्षमा माग्नुहोस्।

हाम्रो संस्कृतिमा समस्या यो हो कि हामीलाई लाग्छ कि हामीलाई अब क्षमा चाहिँदैन, र यदि हामी गछौं भने, हामीलाई यो आफैबाट मात्र चाहिँन्छ। हामी परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गछौं र अझै पनि, हामी यसलाई कसरी ठीक गर्ने भनेर निर्णय गछौं भनेर मान्छौं। त्यो यस्तो हुनेछ: मानौं तपाईं र म एक तातो कुराकानीमा पर्यौं जुन तर्कमा परिणत भयो। हे र हेर, तपाईं धेरै रिसाउनु भयो, उफ्रनुभयो र मलाई नाकमा मुक्का हानुभयो। म स्तब्ध छु कि तपाईंले यो गर्नुभयो, तर केही मिनेटमा, तपाईं फर्केर आउनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "मलाई के आयो मलाई थाहा छैन। म तपाईंलाई थाहा छ कि मैले आफैलाई माफ गरेको छु र म ठीक छु। अहिले।" एक पर्यवेक्षक दौडेर भन्छन्, "मैले त्यो सबै कुरा देखेको छु, र मैले तिमीलाई पनि माफ गरेको छु।" अब यसमा के समस्या छ ? म अपमानित एक हुँ। ती सबैमा मैले खेलेको केही भूमिका छ। तर हाम्रो आधुनिक संस्कृतिमा मानिसहरूले परमेश्वरको वचन तोड्छन्, तिनीहरूले उहाँको हृदय तोड्छन् र त्यसपछि धर्मनिरपेक्ष उपचार र परामर्श खोज्छन् जसले भन्छ म ठीक छु, तपाईं ठीक हुनुहुन्छ त्यसैले हामी सबै यसलाई बिर्सौं। त्यसपछि तिनीहरू किन दोषी र खाली महसुस गर्छन् भनेर आश्चर्यचकित हुन्छन्। जवाफ सरल छ: तिनीहरू कहिल्यै परमेश्वरमा गएका छैनन्, जसलाई तिनीहरूले अपमान गरेका थिए।

एक पटक क्रिस्चियन टुटेपछि उसले कसरी क्षमा पाउँछ? "यदि हामीले पापरहित भएको दाबी गछौं भने, हामी आफैलाई धोका दिन्छौं र सत्य हामीमा छैन। यदि हामीले हाम्रा पापहरू स्वीकार गछौं भने, उहाँ विश्वासयोग्य र न्यायी हुनुहुन्छ र हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहुनेछ, र हामीलाई सबै अधर्मबाट शुद्ध पार्नुहुनेछ।" (१ यूहन्ना १:८-९) "मेरा प्यारा छोराछोरीहरू, म तिमीहरूलाई यो लेख्दैछु कि तिमीहरूले पाप नगर्नु। तर यदि कसैले पाप गर्छ भने, हामीसँग हाम्रो पक्षमा पितासँग बोल्ने एक जना हुनुहुन्छ, येशू ख्रीष्ट धर्मी हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रा

पापहरूको लागि प्रायश्चित्त बलिदान हुनुहुन्छ, र हाम्रो मात्र होइन, तर सम्पूर्ण संसारका पापहरूका लागि पनि। ” (१ यूहन्ना २:१-२) आफ्नो पापको दोष परमेश्वरलाई स्वीकार गर्नुहोस्। "मैले पाप गरेको छु। अब भगवान म तपाईंलाई स्वीकार गर्दछु, कृपया, मलाई येशूको रगतमा शुद्ध पार्नुहोस्।"

अब्राहम लिंकन एक दिन देश बाहिर थिए, र एक यात्री उनको बग्गीमा आयो। लिंकनले मानिसलाई रोकेर भन्यो, "सर, मेरो ओभरकोट सहरमा लैजान सक्नुहुन्छ?" साथीले भन्यो, "ठीक छ, यो कुनै समस्या हुनेछैन। तर तपाईं यसलाई कसरी फिर्ता लिने इरादा गर्नुहुन्छ?" लिंकनले भने, "त्यो कुनै समस्या हुनेछैन। म यसमा बस्ने योजना गर्छु।" यदि हामी स्वर्गमा पुग्न जाँदौं भने, हामीले आफैलाई ख्रीष्टको लुगा लगाउनुपर्छ। (गलाती ३:२७) यदि हामी स्वर्गमा पुग्न जाँदौं भने, हामी ख्रीष्टको लुगामा बस्नुपर्छ।

एक फरिसी र कर उठाउने, दुवै यहूदी परमेश्वरका छोराछोरीहरू मन्दिरमा प्रार्थना गरिरहेका थिए। हाम्रो प्रभुले भन्नुभयो कि फरिसीले लुगा धुने सूची दिनुभयो किन उहाँ यस्तो राम्रो मान्छे भन्नुहुन्छ "प्रभु, के तपाईं खुशी हुनुहुन्छ कि म तपाईंको पक्षमा छु?" तर त्यो कर उठाउने कर उठाउनेले आफ्नो छाती हान्यो र भन्यो, "प्रभु, म पापीलाई दया गर्नुहोस्!" येशूले भन्नुभयो, "उहाँ एक टुटेको मानिस हुनुहुन्थ्यो भनी धर्म ठहराएर त्यहाँ छोड्ने पछिको थियो।" (लूका १८) उहाँ भाँचिएको थियो! आफ्नो टुटेको अवस्थामा, उहाँले क्षमाको लागि येशू ख्रीष्टको शक्ति दाबी गर्नुभयो। फरिसी टुटेको थिएन, ऊ आफ्नै नजरमा धर्म थियो। अर्थात्, आत्म-धर्म।

५. परमेश्वरको प्रतिज्ञा स्वीकार गर्नुहोस्।

यो गर्न गाह्रो छ किनभने पुरानो आरोप लगाउने शैतान, हामी टुटेपछि र हामीले ख्रीष्टको क्षमा स्वीकार गरिसकेपछि, हाम्रो कानमा कानाफुस गर्दछ; "ओ, पक्कै पनि भगवानले कहिल्यै माफ गर्नुहुनेछ र बिर्सनुहुनेछ भन्ने सोच्नुहुन्छ, के तपाईं?" तपाईंले गर्नुपर्ने कुरा भनेको ती व्यक्तिपरक भावनाहरूलाई परमेश्वरको वचनको स्पष्ट वस्तुपरक सत्यको साथ सामना गर्नु हो। उहाँका केही प्रतिज्ञाहरू हेर्नुहोस्।

"एग्नेसिया प्रतिज्ञा।" किनकि म तिनीहरूको दुष्टतालाई क्षमा गर्नेछु र तिनीहरूका पापहरू फेरि सम्झनेछैन।" (यर्मिया ३१:३४) यो मेरो लागि अचम्मको कुरा हो कि एक सर्वज्ञ परमेश्वरले बिर्सन रोज्न सक्नुहुन्छ। यो "एग्नेसिया प्रतिज्ञा" हो।

"डिटर्जेंट प्रतिज्ञा।" तिमीहरूका पापहरू रातो रङ्गका भए तापनि तिनीहरू हिउँजस्तै सेतो हुनेछन्। तिनीहरू रातो रातो भए पनि ऊनजस्तै हुनेछन्।" (यशैया १:१८)

"दूरी प्रतिज्ञा।" पश्चिमबाट पूर्व जति टाढा छ, त्यति नै टाढा उहाँले हाम्रा अपराधहरू हामीबाट हटाउनुभएको छ।" (भजन १०३:१२)

"समुद्रको गहिराई प्रतिज्ञा।" तिमीलाई हामीमाथि फेरि दया हुनेछ। तपाईंले हाम्रा पापहरूलाई खुट्टामुनि कुल्चल्लुहुन्छ, र हाम्रा सबै अधर्महरूलाई समुद्रको गहिराइमा फाल्नुहुनेछ।" (मीका ७:१९)

मैले ती सबै प्रतिज्ञाहरू बुझिन। म बुझिँदैन कि परमेश्वरले हामीलाई कसरी क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ जुन परिमाणमा उहाँले गर्नुहुन्छ। तर मैले यो सिकेको छु, म जीवनमा पर्याप्त स्मार्ट छु कि मैले नबुझेका धेरै चीजहरू प्रयोग गर्छु। म अझै पनि बुझिँदैन कि कसरी हवाईजहाज जमिनबाट आर्लन्छ, तर म अझै पनि एउटा प्रयोग गर्छु। मलाई थाहा छैन, माइक्रोवेभले खानालाई कसरी तातो बनाउँछ, तर म हरेक दिन एउटा प्रयोग गर्छु। म बुझिँदैन कि भगवानले मलाई कसरी माफ गर्न सक्नुहुन्छ तर म यसलाई हरेक दिन प्रयोग गर्छु। Steve Flatt
Amazing Grace Lesson #1333 सेप्टेम्बर २८, १९९७

अध्याय १०

हामीलाई फेरि पुनर्जीवित गर्नुहोस्

त्यहाँ स्कट्सब्लफ, नेब्रास्काको "व्यापार किसान समाचार" मा "बिक्री र व्यापार" स्तम्भ अन्तर्गत एउटा विज्ञापन थियो। विज्ञापनमा भनिएको थियो "एउटा सेतो विवाह गाउन, साइज १६, कहिल्यै न लगाइने। ३८-क्यालिबर रिभल्वरको लागि व्यापार गर्नेछ।" अब मलाई कथा थाहा छैन, तर कसै-कसैले, मलाई शंका छ कि कसैले आशा गरे जस्तै चीजहरू काम गरेनन्।

चीजहरू कसरी छन् भन्ने बारे बाइबल धेरै इमानदार छ। उदाहरणका लागि नहेम्याहको पुस्तक लिनुहोस्। नहेम्याहले आफ्नो पुस्तकलाई उच्च, सकारात्मक, र खुसीसाथ नोटमा समाप्त गर्ने हरेक अवसर पाए। तर जीवन वास्तवमा त्यस्तो छैन। परमेश्वरका मानिसहरू पहाडको टुप्पोमा बस्दैनन्।

पर्खाल पुनर्निर्माण र मानिसहरूलाई पुनर्स्थापित गरेपछि नेहेम्याहले कुल 12 वर्ष राज्यपालको रूपमा सेवा गरे। उनले आर्टजारक्सेसलाई प्रतिज्ञा गरे अनुसार, उनी फेरि फारस गए। केही समयपछि उहाँ यरूशलेममा कुराहरू जाँच फर्कनुहुन्छ। उहाँको आगमनपछि उहाँ एकदमै निराश हुनुहुन्छ। पूरा भएको देख्नको लागि उसले धेरै मेहनत गरेको सबै कुरा रद्द भयो। (नेहेम्याह 13:6-7) कुनै पनि क्षेत्रको पुनरुत्थान कति चोटि फिक्का देखिन्छ भनेर के तपाईंले याद गर्नुभएको छ? राजनीतिमा तपाईंसँग रूढीवाद, वातावरणवाद वा अभियान सुधारको लागि ठूलो खोजको यो ठूलो वृद्धि हुन सक्छ। यस्तो देखिन्छ कि सबैले काम गरे, तर केहि समय पछि, यो सबै फिज गर्न थाल्छ र यो सामान्य रूपमा व्यापारमा फर्कन्छ।

चर्चहरूमा कहिलेकाहीं ठूलो पुनरुत्थान हुन्छ र सबैजना हप्ताहरू, हुनसक्छ धेरै महिनाहरूका लागि आगोमा छन्। तर एक-दुई वर्षमा सबै कुरा पहिले जस्तै अवस्थामा फर्किएको छ। हाम्रो जीवनमा पनि ती पलहरू छन्। हामी नयाँ वर्षको संकल्प वा वाचा गर्छौं कि चीजहरू फरक हुनेछन् र केही समयको लागि, हामी त्यो सुधार देख्छौं। तर प्रायः हामी जहाँ थियौं त्यहीं फर्कन्छौं। यो पुनरुत्थानको प्रकृति हो।

"यस अघि, एल्यासिब, पुजारीलाई हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको भण्डार कोठाको जिम्मा दिइएको थियो। ऊ तोबियासँग नजिकको सम्बन्ध थियो र उसलाई पहिले अन्नबलि, धूप र मन्दिर भण्डारण गर्न प्रयोग गरिएको ठूलो कोठा प्रदान गरिएको थियो। लेवीहरू, गायकहरू र द्वारपालहरूका लागि तोकिएको अन्नको दशांश, नयाँ दाखमद्य र तेल, साथै पूजाहारीहरूका लागि चन्दाहरू, तर यी सबै भइरहेको बेला म यरूशलेममा थिइँ। बेबिलोनका राजा आर्टजारसेजको पालामा म राजाकहाँ फर्केको थिएँ, केही समयपछि म उहाँसँग अनुमति मार्गै र यरूशलेम फर्केर आएँ, यहाँ मैले एल्याशिबले टोबियालाई मन्दिरको चोकमा एउटा कोठा उपलब्ध गराउने दृष्ट कामको बारेमा थाहा पाएँ। हाम्रो भगवान।" (नेहेम्याह १३:४-७)

पुनरुत्थानहरू फिज हुने कारणहरू।

1. मानिसहरू गलत साथीहरू खेती गर्छन्। एलियासिबलाई ध्यान दिनुहोस्। उहाँ एक सांसारिक र महत्वाकांक्षी प्रधान पुजारी हुनुहुन्थ्यो जसले नेहेम्याह वरिपरि रहेसम्म नम्रता राख्नुभयो। स्पष्ट रूपमा, उनी नेहेम्याह र विशेष गरी नेहेम्याहको विदेश नीतिको ठूलो प्रशंसक थिएनन्। तपाईंले नेहेम्याहका दुई प्रमुख शत्रुहरू सनबल्लत, होरोनाइट र टोबियाह, आमोनी थिए सम्झनुहुन्छ। जब नेहेम्याह आर्टक्सेसेसमा फर्किन्छन्, एल्याशिबले टोबियासँग सम्बन्ध स्थापित वा पुनः स्थापना गर्छन्। पद 4 ले भन्छ "उनी टोबियासँग नजिकको सम्बन्धमा थिए।" पद ५ ले भन्छ "उहाँले उसलाई एउटा कोठा पनि तयार गर्नुभयो।" सबै ठाउँमा, त्यहाँ मन्दिरमा। तपाईंले देख्नुहुन्छ, ती दिनहरूमा, परमेश्वरको घर कोठाहरू, ठूला कोठाहरू, जसमा प्रायः अन्न र भाँडाहरू र पूजाका भाँडाहरू राखिएको थियो। प्रधान पूजाहारी एल्यासिबले भने, "लौं,

त्यो अवस्थाको बारेमा थाहा पाएपछि नेहेम्याहले भने, "म साह्रै असन्तुष्ट भएँ र टोबियाको घरका सबै सामानहरू कोठाबाट बाहिर फ्याँकिदिँ। मैले कोठाहरू शुद्ध गर्न आदेश दिएँ र त्यसपछि मैले अन्नबलिसहित परमेश्वरको मन्दिरको उपकरणहरू फिर्ता राखें। धूप।" (v.8) नेहेम्याहलाई तुरुन्तै थाहा भयो कि यसले सम्पूर्ण यरूशलेमलाई प्रभाव पारिरहेको थियो। उसले देख्न सक्थे कि यो तिनीहरूको पुनरुत्थानमा फिसलनुको मूल कारण थियो। हामीले मूल कारणहरूमा, सही चीजहरूमा पागल कसरी गर्ने भनेर सिक्नु पर्छ। म छक्क परेको छु कि क्रिस्चियनहरूले कसरी यति मामूली कुराहरूमा झगडा गर्छन् र हाम्रो जीवन र हाम्रा बच्चाहरूको जीवनलाई नष्ट गर्ने नैतिक र आध्यात्मिक क्यान्सरहरूलाई पूर्ण रूपमा बेवास्ता गर्छन्। नेहेम्याहले मूल कारण देखे र त्यसलाई आक्रमण गरे। ऊ सहिको लागि बनाइएको ठाउँमा गलतसँग बस्ने थिएन। तर, उसले सबै फर्निचर लिन्छ, बाहिर सडकमा फाल्छ र भन्छ, "मैले कोठा सफा गरेँ।" (v.9) त्यहाँ हिब्रू शब्दको अर्थ "उहाँले यसलाई धुवाँ दिनुभयो।" ऊ टोबियाको दुर्गन्ध वरपर चाहँदैनथ्यो। त्यसोभए, उनले यो सबै हटाए। त्यो बलियो सुनिन्छ तर पढिरहनुहोस् र टोबियाजस्ता मानिसबाट उत्पन्न हुने सबै खराबीहरू प्रभावको ठाउँमा बढेको हेर्नुहोस्।

2. मानिसहरूले योगदान गर्न छोडे। "मैले यो पनि थाहा पाएँ कि लेवीहरूलाई दिइएको भाग उनीहरूलाई दिइएको थिएन। र सेवाको लागि जिम्मेवार सबै लेवीहरू र गायकहरू आ-आफ्नो खेतमा फर्किएका थिए। त्यसैले, मैले अधिकारीहरूलाई हप्काएँ र तिनीहरूलाई सोधें, 'किन? परमेश्वरको घरलाई बेवास्ता गरियो?'" (v. 9-10) पुनरुत्थान फिजूल भएको संकेत हो जब मानिसहरूले परमेश्वरलाई दिनको लागि आफ्नो वाचा र प्रतिबद्धताहरू पूरा गर्नुको सट्टा आफ्नो पैसाबाट अरू केही गर्न खोज्छन्। यो सधैं एक संकेत हो कि पुनरुत्थान पछाडि स्लाइडमा छ।

"ती दिनहरूमा, मैले यहूदाका मानिसहरूलाई शबाथमा दाखमद्यको भाँडो कुल्दिरहेको र अन्न ल्याएको र दाखमद्य, दाखमद्य, नेभारा र अन्य सबै किसिमका भारहरूसहित गधाहरूमा लादिरहेको देखें र तिनीहरूले यी सबैलाई विश्रामदिनमा यरूशलेममा ल्याइरहेका थिए। त्यसकारण, मैले तिनीहरूलाई त्यस दिन खाद्यान्न बेच्ने चेतावनी दिएँ। यरूशलेममा बस्ने टायरका मानिसहरूले माछा र सबै किसिमका व्यापारिक सामानहरू ल्याएर विश्रामको दिन यरूशलेममा यहूदाका मानिसहरूलाई बेच्ने गर्दथे। मैले यहूदाका भारदारहरूलाई हप्काएँ। उनीहरूलाई भने, 'तिमीहरूले यो के दृष्ट काम गर्दैछौ, शबाथको दिनलाई अपवित्र पाउँ, के

तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि त्यसै गरेनन् कि हाम्रा परमेश्वरले हामीमाथि र यो सहरमा यो सबै विपत्ति ल्याउनुभएको हो? शबाथलाई अपवित्र गरेर इस्राएलको विरुद्धमा।" (नेहे. 13:15-18)

अब, कसैले भन्न सक्छ, "हुनसक्छ मानिसहरूले कमजोर नेतृत्वको कारणले दिन छोडे। एल्यासिब प्रधान पुजारी थिए र उनले तोबियालाई मन्दिरमा ल्याएका थिए। हुनसक्छ, तिनीहरूले मात्र भन्छन् कि हामी त्यस प्रकारको दृष्टताको रूपमा लामो समयसम्म दिनेछैनौं। सम्बन्ध चलिरहेको छ।" तर, कुनै कारणले गर्दा, लेवीहरू र मन्दिरका सेवकहरूले मन्दिर छोडेर आफ्नो खेतमा फर्किनुपरेको थियो। बाँझको लागि बाटो खोज्नुपर्छ। जनताले नदिने कारणले गर्दा मन्दिरलाई उपेक्षा भइरहेको थियो।

परमेश्वरलाई मात्र थाहा छ कि मिशन फिल्डहरूमा र संसारभरका समुदायहरूमा कति कामहरू भइरहेका छैनन् किनभने मानिसहरूले प्रभुको कामलाई दिनु हुँदैन - क्रिश्चियनहरूले। मैले वर्षौंदेखि सुनेको टिप्पणीहरू मध्ये एक र यो उमेर पुरानो अलिबी हो, "एल्डरहरूले के निर्णय गर्छन् म सधैं सहमत हुनुहुन्न र म सधैं प्रचारकले प्रचार गर्ने कुरामा सहमत हुनुहुन्न त्यसैले म मेरो योगदान रोक्छु।" नहेम्याहले घोषणा गरे कि तिनीहरूको दशांश अनिवार्य थियो कि नेताहरू अगुवा हुन योग्य छन् वा छैनन्। संयोगवश, तिनीहरू थिएनन्। नहेम्याहले भने कि तपाईंले जस्तोसुकै सोच्नुभएको भए तापनि मन्दिरलाई समर्थन गर्ने परमेश्वरसामु तपाईंको दायित्व छ।

मलाई लाग्छ कि परमेश्वरका जनहरू बीचको एउटा ठूलो गलतफहमी भनेको दिनु भनेको मण्डलीलाई आर्थिक सहयोग गर्ने कार्य हो। परमेश्वरले दिनलाई समावेश गर्नुको कारण त्यो सानो व्यावहारिक आवश्यकता थियो कि यदि हामीले दिएनौं भने, मण्डली बन्द गर्नुपर्नेछ। त्यो हास्यास्पद छ! दिने भनेको मण्डलीलाई आर्थिक सहयोग गर्नु होइन। परमेश्वरले मण्डलीलाई आर्थिक सहयोग गर्न सक्नुहुन्छ। उनले एक हजार पहाडमा गाईवस्तु राखेका छन्। तपाईंले एक पैसा दिनुभयो वा नदिनुभयो भने परमेश्वरले जे चाहानुहुन्छ गर्न सक्नुहुन्छ। दिनु भनेको मानिसको जीवनमा आशिष दिने हो। कारण यो तपाईंको प्राथमिकताको सूचकांक हो। परमेश्वरलाई थाहा छ यो तपाईंको हृदयको शुद्धीकरण हो। "जहाँ तिम्रो खजाना छ, त्यहाँ तिम्रो मन पनि हुनेछ।" केहि तरिकामा, बाइबल तपाईंको स्वामित्वमा रहेको सबैभन्दा आध्यात्मिक दस्तावेज हो। तर तिम्रो अर्को किताब आध्यात्मिक पुस्तक पनि हो। यो तपाईंको चेकबुक हो। जहाँ आफ्नो खजाना राख्दै हुनुहुन्छ,

3. तिनीहरूले पवित्रतामा सम्झौता गर्दै थिए। तिनीहरूले शबाथहरूलाई धर्मनिरपेक्ष गर्दै थिए। यो अर्को दिन मात्र बन्यो। व्यापार गर्नमा केही गलत छैन, र डलर बनाउन, नाफा कमाउनमा केही गलत छैन। समस्या भनेको परमेश्वरले "पवित्र" भन्नुभएको कुरा लिनु हो र यसलाई मामूली जस्तो व्यवहार गर्नु हो, मानौं कि यसमा कुनै विशेष कुरा छैन। मोशाको व्यवस्था अन्तर्गत, परमेश्वरले भन्नुभयो, "म सब्बथलाई पवित्र राख्न चाहन्छु।" मानिसहरूले यसलाई अर्को दिनको रूपमा व्यवहार गरे।

परमेश्वरले हाम्रो जीवनमा केही चीजहरू पवित्र बनाउन चाहनुहुन्छ र हामीले तिनीहरूलाई तुच्छ ठान्दा उहाँ निराश हुनुहुन्छ। उदाहरणका लागि: विवाह। यदि त्यहाँ भगवानको लागि पवित्र र पवित्र केहि छ भने त्यो विवाह हो। उहाँले यसलाई एक करार भन्नुहुन्छ र उहाँले त्यो शब्द धेरै संयमता प्रयोग गर्नुहुन्छ। येशूलाई सोधियो, "कसैले आफ्नो जोडीलाई के कारणले टाढा राख्न सक्छ?" उहाँले जवाफ दिनुभयो, "तिमी के कुरा गर्दैछौ? के तिमीहरूले सुरुदेखि नै परमेश्वरले तिनीहरूलाई एउटै शरीर बनाउनुभएको पढ्नुभएको छैन? एउटै मासु कसरी बाँड्ने?" तर मानिसहरूले आफ्नो जोडीलाई दिनहुँ हजारौंको सङ्ख्यामा छोड्छन्, केही मामूली कारणहरूका लागि भने अरूले त्यसो गर्छन् किनभने पतिले विवाहलाई मामूली व्यवहार गरे।

अन्य उदाहरणहरू दिन सकिन्छ तर बिन्दु यो हो कि जो पवित्र वा परमेश्वरलाई समर्पित छ, सम्झौता गर्नु हुँदैन। यस अवस्थामा, शबाथ दिनको दुरुपयोग, नहेम्याहले शारीरिक परिवर्तनहरू गरे कि यो पवित्र गरिएको थियो र त्यसरी रह्यो। "जब साँझको छायाँ शबाथ अघि यरूशलेमका ढोकाहरूमा पर्यो, मैले शबाथ समाप्त नभएसम्म ढोकाहरू बन्द गर्न र नखोल्न आदेश दिएँ। मैले शबाथमा कुनै भार नआओस् भनेर ढोकामा आफ्ना केही राखें। दिन। एक वा दुई पटक, व्यापारीहरू र सबै प्रकारका सामानहरू बेच्नेहरूले यरूशलेम बाहिर रात बिताए तर मैले तिनीहरूलाई चेतावनी दिएँ र भनें, 'तिमीहरू पर्खालमा किन रात बिताउँछौ?'" (v। 19) नहेम्याहले भने कि ती व्यापारीहरू मध्ये केहीले शुक्रबार राती पर्खाल बाहिर बिताउने निर्णय गरे र मानिसहरूलाई बाहिर चिप्लन र किनमेल गर्न प्रलोभन दिए। नहेम्याहले भने, "म तिमीलाई त्यहाँ छाउनीमा बसेको देख्छु, म तपाईंलाई यो बताउन चाहन्छु कि यदि तपाईंले फेरि त्यसो गर्नुभयो भने, म त्यहाँ बाहिर आउने छु र म तपाईंलाई हात हाल्ने छु।" ... "त्यस समय देखि, तिनीहरू अब शबाथमा आएनन्।" (v. 21) मलाई शर्त छ कि तिनीहरूले गरेनन्! मानिसहरू, भगवानले हामीले धेरै झगडा गरेको चाहनुहुन्न, तर उहाँले भन्नुभयो कि म तपाईंलाई पवित्रतामा लड्न चाहन्छु कि तपाईंले यसलाई तुच्छ बन्न दिनु अघि, यसको पवित्रता गुमाउनु अघि। 21) म शर्त गर्छु कि तिनीहरूले गरेनन्! मानिसहरू, भगवानले हामीले धेरै झगडा गरेको चाहनुहुन्न, तर उहाँले भन्नुभयो कि म तपाईंलाई पवित्रतामा लड्न चाहन्छु कि तपाईंले यसलाई तुच्छ बन्न दिनु अघि, यसको पवित्रता गुमाउनु अघि।

4. तिनीहरूले गलत करारहरू गरे। "यसबाहेक, ती दिनहरूमा अशुद्ध, अम्मोन र मोआबका स्त्रीहरूलाई विवाह गर्ने यहूदाका मानिसहरूलाई मैले देखें। तिनीहरूका आधा छोराछोरीहरूले अशुद्धको भाषा वा अन्य कुनै राष्ट्रको भाषा बोल्थे र तिनीहरूलाई कसरी बोल्ने भनेर थाहा थिएन। यहूदाको भाषा।" (v. 26) अध्याय 10 मा फर्केर, तिनीहरूको महान् पुनरुत्थानको एड्रीमा जहाँ तिनीहरूले परमेश्वरको वचन पढे र मानिसहरूले आफ्ना पापहरू स्वीकार गरे, मानिसहरूले भाकल गरे र यसलाई कागजातमा लेखे र तिनीहरू सबैले हस्ताक्षर गरे। लिखित भाकलमा उनीहरूले तीनवटा कुराको प्रतिज्ञा गरेका थिए। तिनीहरूले भने कि हामी क) हाम्रो दशांश र भेटीहरूप्रति वफादार रहने, ख) शबाथ दिनलाई पवित्र राख्ने, र ग) अबदेखि मूर्तिपूजक मानिसहरूसँग विवाह नगर्ने वाचा गर्छौं।" अध्याय 13 मा ध्यान दिनुहोस् तिनीहरूले तीनवटै तोडेका थिए। अब तिनीहरूसँग थोरै छ। सबै सडकमा दौडिरहेका बालबालिका

क्रिस्चियन होशियार रहनुहोस् तपाईं कसलाई विवाह गर्नुहुन्छ। त्यसकारण, तपाईं कसलाई डेट गर्नुहुन्छ भन्ने बारे सावधान रहनुहोस्। यदि तपाईंको जीवन भगवानलाई समर्पित छ भने, तपाईंले कससँग विवाह गर्नुहुन्छ जो पूर्णतया फरक तरंगदैर्घ्यमा छ, तपाईं समस्याको लागि सोध्दै हुनुहुन्छ। कारण एकदम सरल छ। तपाईंसँग विवादित करारहरू छन्। तपाईंसँग परमेश्वरसँग एउटा करार छ, "मेरो जीवन र तपाईं एक हुनुहुनेछ।" तर यदि तपाईंले अरू कससँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो र भन्नुभयो कि हामी एउटै शरीर हुनेछौं भने, हामी विपरित बाटोमा जान्छौं। सय मध्ये ९९ पटक, त्यो ठूलो पीडा र विनाशमा समाप्त हुनेछ। नहेम्याहले विवादित करारहरूको फल देखे र तिनले हिंसात्मक प्रतिक्रिया देखाए। तपाईंले सोच्नुभयो कि उसले व्यापारीहरूसँग नराम्रो व्यवहार गरेको छ, पद 25 हेर्नुहोस्। उसले भन्यो, "मैले तिनीहरूलाई हप्काएँ र तिनीहरूलाई श्राप दिएँ। मैले केही मानिसहरूलाई कुटेँ र तिनीहरूको कपाल तानें।" अरेन' हाम्रा एल्डरहरूले त्यसो नगर्दा तपाईंलाई खुशी लाग्दैन? "मैले उनीहरूलाई भगवानको नाममा शपथ खान लगाएँ र भनें, 'तिमीहरूले आफ्ना छोरीहरूलाई तिनीहरूका छोराहरूसँग विवाह गर्न नदिने, न त तिनीहरूका छोरीहरूलाई आफ्ना छोराहरूको लागि न त तिमीहरूको लागि विवाह गर्न। इजरायलका राजा सुलेमानले पाप गरे? धेरै राष्ट्रहरूमा, उहाँ जस्तो राजा कोही थिएन। उहाँलाई उहाँका परमेश्वरले माया गर्नुभयो र परमेश्वरले उहाँलाई सम्पूर्ण इस्राएलको राजा बनाउनुभयो, तर पनि विदेशी स्त्रीहरूले उहाँलाई पाप गर्न लगाइयो। अब सुन्नु कि तिमीले पनि यी सबै भयानक दुष्टता गरिरहेका छौ र विदेशी महिलाहरूसँग विवाह गरेर हाम्रा भगवानप्रति विश्वासघात गर्दैछौ? के यस्ता विवाहका कारण इस्राएलका राजा सुलेमानले पाप गरेका होइनन् र? धेरै राष्ट्रहरूमा, उहाँ जस्तो राजा कोही थिएन। उहाँलाई उहाँका परमेश्वरले प्रेम गर्नुभयो र परमेश्वरले उहाँलाई सारा इस्राएलमा राजा बनाउनुभयो, तर पनि विदेशी स्त्रीहरूले उहाँलाई पापमा डोच्याइयो। के हामीले अब सुन्नु पर्छ कि तपाईं पनि यो सबै भयानक दुष्टता गर्दै हुनुहुन्छ र विदेशी महिलाहरूसँग विवाह गरेर हाम्रो भगवानको विश्वासघात गर्दै हुनुहुन्छ? के यस्ता विवाहका कारण इस्राएलका राजा सुलेमानले पाप गरेका होइनन् र? धेरै राष्ट्रहरूमा, उहाँ जस्तो राजा कोही थिएन। उहाँलाई उहाँका परमेश्वरले प्रेम गर्नुभयो र परमेश्वरले उहाँलाई सारा इस्राएलमा राजा बनाउनुभयो, तर पनि विदेशी स्त्रीहरूले उहाँलाई पापमा डोच्याइयो। के हामीले अब सुन्नु पर्छ कि तपाईं पनि यो सबै भयानक दुष्टता गर्दै हुनुहुन्छ र विदेशी महिलाहरूसँग विवाह गरेर हाम्रो भगवानको विश्वासघात गर्दै हुनुहुन्छ?"

अनुप्रयोगहरू

1. पुनरुत्थान सधैं नवीकरणको आवश्यकता छ। यो पापले दागिएको संसार छ जसलाई म डाउनवर्ड पुल भन्छु। उदाहरणका लागि, यदि तपाईंसँग सुन्दर घर छ र यसलाई पूर्ण रूपमा खाली छोडनुहोस् भने यो बिस्तारै टुक्रिन थाल्छ। यदि यो संसार एक समान उचालिएको भए, केहि हुने थिएन, तर यो संसारमा तलको तान छ। त्यो घर भत्किनेछ। नराखिएको बगैँचामा पनि त्यस्तै हुनेछ। त्यसोभए, किन पुनरुत्थान हुन्छ यदि यो समाप्त हुन्छ? कारण यो हो कि यदि तपाईंसँग पुनरुत्थान छैन भने तपाईं उस्तै रहनुहुन्न, तपाईं तल, तल, तल र तल जानुहुन्छ। तर बुझ्नुहोस् कि पुनरुत्थान एक पटकको शट होइन। हामी पापले दागिएको संसारमा बाँचिरहेका छौ र पुनरुत्थान सधैं आवश्यक हुनेछ।
2. पर्खालमा दरारहरू खोज्नुहोस्। नहेम्याहले भौतिक पर्खालमा होइन, तर यरूशलेमको आध्यात्मिक पर्खालमा दरारहरू फेला पाउँ थिए। पाठ यो हो कि जुन चीजमा छैन त्यसमा केही छोडेर, विनाश परिणाम हो। याद गर्नुहोस् यो सबै कुरा सुरु भयो जब एल्याशिबले तोबियालाई मन्दिरमा आउन दिए। के तपाईंको हृदयमा कुनै कोठाहरू छन् जहाँ तोबियाले बसोबास गरेको छ? के तपाईं तपाईंको जीवनमा एउटा कोठा छ जहाँ तपाईं सम्बन्धित चीजहरू भण्डार गर्दै हुनुहुन्छ? बाइबलले हामीलाई सिकाउँछ कि तपाईंले शैतानलाई खुट्टा राख्नको लागि एउटा सानो ठाउँ दिनुहोस्, र उसले यसलाई एउटा किल्लामा परिणत गर्नेछ। उसले काम गर्ने तरिका यही हो। तपाईंको भित्तामा दरारहरू खोज्नुहोस्।
3. छिटो मर्मत गर्न इच्छुक हुनुहोस्। नहेम्याहले कुनै समिति, कार्यदल वा पाँच महिनाको अध्ययन गठन गरेनन्। यदि यसको मतलब उनीहरूलाई बाहिर निकाल्ने, कोठामा धुवाँ उडाउने, कपाल निकाल्ने, वा जे भए पनि, उसले त्यो गर्यो! गलत नबुझ्नुहोस्, म मानिसहरूलाई पिट्ने वा तिनीहरूको कपाल तान्न सिफारिस गर्दिन। आजको चर्चको सबैभन्दा ठूलो समस्या भनेको पापको सामना गर्न इच्छुक नहुनु र दरारहरू ठूला र ठूला हुन दिनु हो। आफ्नो जीवनमा वा आफूले मन पराउने कसैको जीवनमा पापको सामना गर्न सजिलो छैन तर यसलाई बेवास्ता गर्नु धेरै खराब छ।

मैले एउटा सानो केटाको बारेमा एउटा कथा सुनेको छु जो घाइते र आफ्नो खुट्टामा गम्भीर चोट लागेको थियो। यो एक स्थायी अपाङ्गता हुन सक्छ वा थेरापी संग, उसले पूर्ण रूपमा सुधार गर्न सक्छ र आकारमा फर्कन सक्छ। त्यसोभए, उनका बुबा उहाँसँग काम गर्दै थिए र उहाँसँग घण्टौं थेरापी मार्फत काम गर्दै थिए र सुधार एकदमै ढिलो थियो। ती खुट्टाहरू चलाउनको लागि रेलहरू समातेको सानो केटा, ढल्यो र उसले आफ्नो बुबालाई हेर्यो र भन्यो, "ए, बाबा, तपाईंले मलाई म जस्तै माया गर्नुहुन्छ?" आँसु बोकेर बुबाले भन्नुभयो, "हो छोरा, म पक्कै गर्छु र म तिमीलाई धेरै माया गर्छु तिमीलाई त्यसरी नै रहन दिनु।" परमेश्वरलाई चाहान्छौं कि हामीले एक-अर्कालाई यति धेरै माया गर्ने छौं कि जब पाप हाम्रो जीवनमा प्रवेश गरेको छ, हामी एकअर्कालाई त्यसरी नै रहन दिँदैनौं, तर तिनीहरूको भलाइको लागि के गर्न गाह्रो छ।

नेहेम्याहले यहूदा अपर्याप्त प्रतिरक्षाका कारण कैदमा परेको थिएन भनेर चेतावनी दिएर बन्द हुन्छ। अपर्याप्त आज्ञाकारिताको कारण उनी कैदमा गइन्। बेबिलोन पहिलो पटक तल आएर उसलाई आफ्नो कब्जामा लिँदा उनको समस्या यो थिएन कि उनीसँग पर्याप्त ठूलो पर्खाल थिएन। तर उनीसँग परमेश्वरप्रति ठूलो प्रतिबद्धता थिएन। नेहेम्याहको सन्देश यही हो। यही नै पुनरुत्थानको सार हो।

हामीले अध्ययन गरेका कुरालाई गलत नबुझ्नुहोस्। हाम्रो भगवान हाम्रो अलगाव चाहनुहुन्न। उहाँ हामीलाई यस संसारबाट फिर्ता लिन चाहनुहुन्न। तपाईं नुन र हल्का हुन सक्नुहुन्न यदि तपाईं त्यहाँ मानिसहरूको बीचमा हुनुहुन्न भने। तर उहाँ हाम्रो अभिषेक चाहनुहुन्छ ताकि जब हामी संसारको बीचमा जान्छौं, हामीले संसारलाई परिवर्तन गर्छौं। तिनीहरूले बिसने पाठ सिकौं।

यदि तपाईं कहिल्यै ख्रीष्टमा आउनु भएको छैन र सुसमाचारको पालना गर्नुभएको छैन भने, म तपाईंका लागि ठूलो खबर पाएको छु। त्यो पुनः गर्ने वा नवीकरण होइन। त्यो पूरै नयाँ निर्माण परियोजना हो। २ कोरिन्थी ५:१७ ले भन्छ, "यदि कोही ख्रीष्टमा छ भने, त्यो नयाँ सृष्टि हो। पुरानो हट्यो, नयाँ आएको छ!" गलाती २:२० ले भन्छ, "तिमीहरू अब बाँच्दैनौ जसरी तिमीहरू पाप गर्नको लागि मरेका छौ। ख्रीष्ट तिमीहरूमा बस्नुहुन्छ।" सुसमाचार यो हो कि तपाईं एकदम नयाँ जीवन, नयाँ हृदय हुनुहुन्छ, र परमेश्वरको आत्माको शक्ति तपाईंमा रहनेछ। त्यो ताजगी र पूर्णता हो जसको कुनै तुलना छैन।

स्टीव फ्ल्याट अमेजिङ ग्रेस लेसन #१३३५ अक्टोबर १२, १९९७

